

MiFérfiak

AZ ÉREM
MÁSİK OLDALA

*Beszélgetés idősebb
és az ifjabb Cseh Lászlóval*

ŐK A NŐK

HOLLÓ
MÁRTA „4.0”

Győrfi
Pál *Az Országos
Mentőszolgálat
szóvivője*

A pók hálójában

BESZÉLGETÉS KELETI ARTHUR
KIBERBIZTONSÁGI SZAKÉRTŐVEL

ANNYI A VILÁG, AMENNYIT BELETÖLTESZ

KÓSTOLJ BELE A FÉLBARNA HIDEGKOMLÓS KÜLÖNLEGES VILÁGÁBA!

KELLEMESEN KESERNYÉS SÖRKÜLÖNLEGESSÉG, MELYET
KARAKTERES ILLATÁRÓL, JELLEGZETES SZÍNÉRŐL KÖNNYŰ
FELISMERNI. A HIDEGKOMLÓZÁSI ELJÁRÁS SORÁN
HOZZÁADOTT EXTRA CITRA KOMLÓ CITRUSOS ZAMATA
TALÁLKOZIK EGY PÖRKÖLT, MALÁTÁS ÍZVILÁGGAL.

ÍZINTENZITÁS

KOMLÓKESERŰ

CSAK 18 ÉVEN FELÜLIEKNEKI

www.alkohol.info.hu

Kedves olvasóink!

Mondhatni, hogy némi logisztika csavar és az ünnepek közeledte egyfajta láncreakciót hoztak létre a megjelenéseinkben. Ennek okán az őszi és téli lapszámaink szinte egymás kezébe adták a stafétaborot. Öröm az ürömben, hogy a magazinunkkal így gyakorlatilag folyamatosá válhat a kikapcsolódás és a lazítás, aminél jobb partnert nem is lehetne elképzelni az év vége közeledtével. Ezúttal is érdekes és remek emberekkel beszélgettünk, akiket hanem is új, de mindenképpen egy másik, közvetlenebb oldalukról ismerhetnek meg.

A nagy beszélgetések sorát **Győrfi Pál**, az Országos Mentőszolgálat szóvivője nyitja, akinek eddigi életútját megismerve nem kétséges, hogy élete és vére a szolgálaté. Portrénk után terítékre kerül az **iPhone-ok iPhone-ja**, majd egy kicsit motorozunk. A szeszcsempészet egykori menekülőautójaként elhíresült különleges hot rodot mutatjuk be. Némi képzavar mindenképpen van az anyagot illetően, hiszen az autóban nem a kipufogó forrósodik, hanem a feszültség nő, ugyanis az autó elektromos hajtással készült. Ha már a sorok között megjelent **Al Capone Amerikája**, akkor még maradunk is a térségben. Jurák Zsolt idegenvezetése mellett Kubába, a rum és a szivar hazájába látogatunk.

Ők a Nők rovatunkban a füles fotelünkbe ezúttal **Holló Mártát** ültettük, akivel pályáján keresztül némileg újraélhetjük a kereskedelmi televíziók hőskorát is. A Fókusz című műsor egykori főszerkesztője után egy fantasztikus jachttal hajózzunk, ami nemcsak a luxust kínálja utasainak, hanem a meghajtása is jövőbe mutató. És ha már jövő, akkor következzen **Keleti Arthur** kibervédelmi szakértő, és nem mellesleg jövőkutató is. E két tevékenység szimbiózisa egy nagyon érdekes egységgé kerekedett beszélgetésünk során, amit azt hiszem, csak befejezni lehetett, abbahagyni nem.

Ezután könnyedebb oldalak következnek, a kibernetik buborékok és vízgömbök váltják le. Egy zseniális fiatalembert mutatunk be, **Kristály Mártont**, akinek légből kapott ötletei testet is öltenek. A vízgömbös bravúrok után a víz megmarad a következő oldalak jelzésértékű szálaként. Idősebb és fiatalabb **Cseh Lászlóval** beszélgettünk, de ezúttal az érem másik oldalát taglaltuk a két sportolóval, ugyanis sikerkovácsként a család került a középpontba.

Zalai Noémi dietetikai társul magazinunkhoz, akinek elkövetkezendő sorozatában ételek, étrendek és ezek holdudvarai kerülnek ki- és megbeszélésre. Ha már a jövő több ízben is szóba került, akkor még távolabbra nézünk, és képzeletben egy úrszállodában pihenünk néhány oldal erejéig. Megnézzük a megújult **Omega-múzeumot**, és végül egy penge sztorival zárjuk ezt a lapszámot, ahol megismerhetik **Chelsea Millert**, aki legalább olyan jó, mint a kései.

Más most sem következhet végszóként, mint az: hogy dőljenek hátra a káromintás fotelben, kedves olvasóink, és kapcsolódjanak ki velünk.

Barna András

42 UTAZÁS –
AZ IDŐ FOCSÁGÁBAN

Jurák Zsolt – Kuba

24

10 A 112 PERCES PORTRÉ

Beszélgetés Győrfi Pállal

24 LUXUS MOBILOK

Caviar iPhone

IMPRESSZUM

MiFérfiak Magazin, 2019/04 / LAPIGAZGATÓ: Kökény Roland / FŐSZERKESZTŐ: Barna András / MUNKATÁRSÁK: Hilbert Péter, Kopasz Zsolt, Novák Ildikó, Lóránt Dominik, Nagy Orsolya / KIADÓ: Createam Plusz Kft., miferfiak@miferfiak.hu / HIRDETÉS: miferfiak@miferfiak.hu / ÉRTÉKESÍTÉS: megrendelhető a kiadó email címén postai utánvétellel / A MiFérfiak.hu magazin négyszer jelenik meg egy évben.

28 MOTOR – BST HYPERTEK

Sci-fi vízió

56 AUTÓ

Chevrolet E-10

130

GASZTROKULTÚRA

Penge sztori –
Chelsea Miller

76 A PÓK HÁLÓJÁBAN

Beszélgetés Keleti Arthur
kiberbiztonsági szakértő,
jövőkutatóval

60 ŐK A NŐK

Beszélgetés
Holló Mártával

88 MŰVÉSZET

Kristály Márton vízgömb művész

138 GASZTRO DIZÁJN

Sushi Hand Roll

72 HAJÓ

Luxus hidrogénajtással

98 SPORT PLUSZ – AZ ÉREM MÁSÍK ODALA

Beszélgetés idősebb és fiatalabb Cseh Lászlóval

108 EGÉSZSÉG

Zalai Noémi dietetikus

124 ÓRAMŰ

Omega múzeum

Fotóink, írásaink és grafikáink, szerkesztési és tördelési megoldásaink önálló szerzői jogi védelem alatt állnak. Engedély nélküli felhasználásuk jogszabályba ütközik, és büntetőjogi felelősséggel jár. Az újságban megjelenő fotókat és írásokat sokszorosítani csak a kiadó hozzájárulásával lehet. Minden jog fenntartva. Kéziratokat és fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. A lapban megjelent hirdetések tartalmáért nem vállalunk felelősséget.

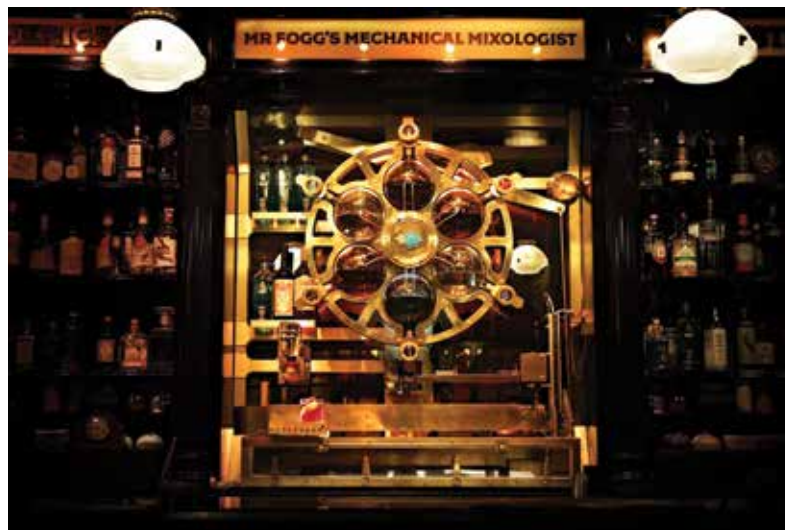
A cikkeket tovább olvashatja a **MiFérfiak.hu-n**, használja a QR kódot!

A PHANTOM HANGJA

Az ismert svájci órákésztő, Ulysse Nardin a Devialet segítségével alkotta meg legújabb luxus karóját, az Hourstriker Phantomot. Az óra mindkét tervezőtől a legjobb funkciókat kapta, így hihetetlen hangminőséggel és külsővel büszkélkedhet. A limitált kiadású óra 85 dB hangerővel bír, amiről eddig még nem hallottunk az órákésztésben. A lenyűgöző harangozás minden egész és félóránál megszólal. A hangminőség elérésén túl az is nagy kihívás volt, hogy az óratokot egy bizonyos méreten belül tudják tartani. Az Ulysse Nardin Hourstriker Phantom így egy 43 milliméteres tokban pihen, amit viszont a vízhatlanság bánt, hiszen csak 30 méterig vízálló az óra. A Phantomot az UN-610 óramű hajtja, amely 42 óra járástartalékkal rendelkezik. Az óramű is fontos a hangminőség szempontjából, hiszen módosítani kellett ahhoz, hogy minden csengetés éles maradjon.

VIKTORIÁNUS KOKTÉLGÉP

A londoni Rouge Projects a Bombay Sapphire és Inception Group segítségével alkotta meg ezt a viktoriánus koktélgépet. A mechanikus mixológus egy tapasztalat ihlette találmány, amely visszaröpíti az időben az embert, amíg a Negroni koktéljára vár. A londoni

viktoriánus Mr. Fogg's Society of Exploration bár számára készült masinát Verne Gyula 1873-as regénye, a Nyolcvan nap alatt a Föld körül inspirálta.

A stúdió a viktoriánus találmányok és modern lepárlók hangulatát használta fel a gép elkészítésekor. Az eredmény egy mérnöki pontossággal elkészített szerkezet lett.

A célja, hogy egy perc alatt elkészítsen egy tökéletesen adagolt Negroni koktélt.

A jeget a pohárba dobja, ami egy szalagon a töltőállomás felé halad.

Ekkor a kerék forogni kezd, majd három különleges hozzávalót adagol a pohárba, az ital kitöltését egy egyedi rézkarral lehet szabályozni, amit egy továbbfejlesztett, motoros vezérmű hajt meg. A pohár továbbindul a szalagon egy utolsó szenzor felé, ami a jégbe nyomja a Mr. Fogg címerét. Az italt végül megkeveri a szerkezet és a tálcára küldi az utolsó simításokhoz.

A PEZSGŐ, *amit James Bond is megkóstolna*

A Champagne Bollinger két nagyon különleges kiadással ünnepli meg a James Bond filmekkel való 40 éves partnerkapcsolatát.

A patinás francia borászat 1979 a Holdkelte című James Bond film óta áll szoros

kapcsolatban a 007-es ügynökkel, ennek

örömére pedig most Eric Berthes ajándékdobozában egy 2007-es és egy 2011-es pezsgőkülönlegességgel ajándékozhatjuk meg magunkat a közelgő új James Bond filmet a No Time To Die-ra várva. A Bollinger 2007 fa-ón díszdobozában a pezsgősüveg egy Saint Louis kristály jégvödörben áll.

A 407 darabos kézzel készült limitált szériának pedig megkérjük az árát, ha Őfelsége titkos ügynökének pezsgőjére szomjazunk, ahhoz bizony Őfelsége bankszámlájára is szükségünk van a pezsgő különlegesség ára ugyanis 5600 amerikai dollár (1 650 000 forint).

A Bollinger másik 2011-es földhözragadtabb árú, mindössze 189 dollárba (55 000 forint) kerülő

James Bond kiadása a jövőre érkező 25.

James Bond film, a No Time To Die előtt tiszteleg és azt a Bond világ ihlette. A fényes fekete 7,5 decis üveget a 25-ös szám díszíti, amit az előző James Bond filmek címeiből raktak ki, a film címetek pedig a fa díszdoboz üveg tetejébe is belemarták.

OKOS FOKOS

Kádár Balázs a magyar formatervező fogta a fokos alap gondolatát és azt modern könnyűben újratervezve megalkotta a FOKOS21 névre hallgató eszközt. A végeredmény egy olyan többszörös díjnyertes szerszám lett, amit sokkal több dologra tud használni az ember, mint azt elsőre gondolná.

A fokos újragondolását megvalósító FOKOS21 megkapta a BIG SEE termék design-díjat Ljubljánban, a közel-múltban megrendezett Design Hónap részeként. A fokos modern és letisztult designja korábban már elismerésben részesült a 2018-as Magyar Formatervezési Díj keretében is. A FOKOS21 a hagyományos fokostól eltérően egy darabból készült, méghozzá magas krómtartalmú, 4 mm-es, 52-53 HRC keménységű, rozsdamentes acéllemezéből. Az acél felhasználásnak köszönhetően, alkalmassá volt feszítésre, kalapálásra és egyéb extrém tevékenységekre is. A nyele full tang, ami annyit jelent, hogy a fokos fejtől a markolat végéig változatlan vastagságú, ezzel is tovább erősítve a FOKOS21 szerkezetét. A markolatot ejtőernyőzsinór helyettesíti, ami túlélési helyzetben ugyancsak számtalan dologra felhasználható. A fokoshoz továbbá egy MOLLE rendszerrel kompatibilis gyöngyvászon övtartó, műanyag élvédő és egy diszkrét szállításra alkalmas övtáska is tartozik. Árát tekintve, ha összeszámoljuk, hogy hányféle funkciója is van a FOKOS21-nek a jelenlegi közel 18 ezer forintos ára teljesen elfogadható.

Aston Martin

két kerékkal

A brit Aston Martin a szintén brit Brough Superior motorkerékpár gyártóval közösen bemutatta első motorkerékpárját az AMB 001-et. A kis szériában gyártani tervezett AMB 001 nem hazudtolja meg az Aston Martin, illetve a Brough Superior hírnevét, így az tele lesz exkluzív műszaki megoldásokkal, mint például két lengőkaros első villa vagy szénszálas váz és karosszéria elemek. A versenypálya kész kétkerekű Aston versenyzöld színben, citromsárga betétekkel és matt fekete kerekekkel, villákkal és fékelemekkel kerül forgalomba. Az erős formanyelvű, lendületes vonalvezetésű, a tank és az orr 9 mikron vastag acél szárnyelemeivel az Aston Martin Valkyrie formai megoldásait követő motorkerékpárból mindössze 100 darab fog készülni. A régi technikákat és a modern technológiát ötvöző szánszálas vázzal és finom bőr ülésel készül mindössze 180 kilogramm száraz tömegű szörnyeteg mozgatásáról egy 180 lóerős turbómotor gondoskodik. Az AMB 001 gyártása a Brough Superior Toulouse-i gyárában kezdődik, a 108 000 eurós motor első példányait pedig 2020 végén vehetik majd át a boldog tulajdonosok.

A vezetés élménye

AZ ÚJ BMW 1 SPORTOS EGYÉNISÉG

AKÁR HAVI NETTÓ
79 000 FORINTÉRT

Rack Autó Kft. – Budaörs

2040 Budaörs, Csata u. 23.

Tel.: (+36 23) 414 002

www.bmw-rackauto.hu

A fenti hirdetés nem minősül ajánlatnak, a tájékoztatás nem teljes körű. A feltüntetett induló havi lízingdíj meghatározott konfigurációjú autó 2019. december 31-ig történő megrendelése és legalább 3 327 000 Ft önerő megfizetése, valamint 60 hónapos futamidő mellett érhető el (induló THM 3,6%). További információért és az akcióval kapcsolatos részletekért forduljon márkakereskedéseinkhez, vagy keresse fel a bmw.hu/ajanlatok weboldalt! BMW 1 átlagfogyasztás: 5,3–7,9 l/100 km; CO₂-kibocsátás: 118–185 g/km.

BESZÉLGETÉS GYÖRFI PÁLLAL, AZ ORSZÁGOS MENTŐSZOLGÁLAT SZÓVIVŐJÉVEL

A 112 PERCES PORTRÉ

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* HILBERT PÉTER

Ha azzal a felütéssel kezdem, hogy Győrfi Pált aligha kell bemutatnom, akkor ezzel a belépőmmel megtestesítek minden közhelyet. Pedig ami tény, az tény, Győrfi Pál országszerte jól ismert személyiség. Ugyan soha nem az élet napos oldaláról nyilatkozik, mégis groteszk módon ennek a hétköznapi borúval átszőtt szóvivői pályájának köszönheti népszerűségét. Lehengerlő személyiség, bohém örökifjú, reneszánsz ember, akit eddig minden egyes regnáló rendszer a magáénak érzett. Sok minden más mellett ezekről is szó esik a beszélgetésben.

PORTRÉINTERJÚ

GYŐRFI PÁLLAL NEM KÖNNYŰ IDŐPONTOT EGYEZTETNI, HETEKRE ELŐRE BE VAN TÁBLÁZVA. AZ ELSŐ FORDULÓBAN AZ ASSZISZTENSÉTŐL ÉN IS CSAK FÉL ÓRÁT KAPOK, DE TÁVOLABBRA TEKINTVE A NAPTÁRÁBAN SZERENCSÉRE AZ IDŐTARTAM IS NŐ, ÍGY HETEKKEL KÉSŐBB MÁR EGY ÓRÁNK VAN BESZÉLGETNI, DE AHOGY HALADUNK A TÖRTÉNETBEN, TÚLNYÚLUNK A HATVAN PERCEN IS. KÉRDÉSKÉNT SEM MERÜL FEL, HOGY HOL LEGYEN A HELYSZÍN, AZ ORSZÁGOS MENTŐSZOLGÁLAT MARKÓ UTCAI KÖZPONTJÁBAN TALÁLKOZUNK.

Belvárosi gyerekként anno én is számtalanszor elmentem már a Mentőszolgálat épülete elé, de soha nem volt ingerenciám beljebb menni, amolyan rossz ómenként tekintettem a kétszárnyú kovácsoltvas kapu mögé. Ellentétben Palival, aki már kissrácként itt múltatta az idejét a mentősofőrök társaságában. Korábbi viszolygásom ellenére most mégis egyfajta múltidéző romantikával léptem be az épületbe. Pali irodája az épület második emeletén található, még valahol ügyet intéző érkezésünk pillanatában, így van időnk körbenézni. Az irodája sarkában lévő kis komódon milliányi ereklye, kupa, emléklap és kitüntetés tölti be a teret, aminek kétségtelenül legértékesebb darabja a Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkeresztje.

Palit a hangja előzi meg. Már alapjáraton is olyan erős az orgánuma, hogy szinte lecsap a helyiségre, amikor belép, kezét fogunk, majd üdvözlését megtoldja egy harsány nevetéssel is. Ugyanezzel a lendülettel karon fog minket, a fotós kollégámmal egy tisztes vargabetűt írunk le az épületben, néhány fénykép erejéig itt-ott megállunk, majd visszatérünk a tárgyalóba, ahol elkezdjük kibontani a történetét, amit természetesen a legegyszerűbb kérdéssel kezdünk:

– **Barna András: Hogy lettél mentős?**

– Győrfi Pál: A legkorábbi emlékeim három-négy éves koromra nyúlnak vissza. A Szent István körúton laktunk, közel a Markó utcai mentőállomáshoz. A dédnagymamám a barátnőivel sokszor a Vígszínházzal szemben, a Sziget cukrászda teraszán üldögélt, ahova engem is levittek. A néni koszorújában akkor szinte mindig visszatérő kérdés volt, hogy: „na, Palkóka, mi szeretnél lenni?” Mindig azt vágtam rá, hogy orvos leszek. Noha ebben volt némi gyerekes vágy is, de az kétségtelen, hogy már igen fiatalon bennem volt egyfajta másokon segíteni vágyás, így aztán ennek volt igazságalapja is. Később, amikor elkezdtem az általános iskolát, akkor már napi szinten jártam el a mentőállomás mellett, ahova bepillantva mindig lenyűgözött a fehér Nysa mentőautók végtelen sora. Ez annyira megtetszett nekem, hogy később már kifejezetten kértem a szüleimet, hogy hozzanak el engem ide, hadd nézzem meg közelebbről is ezeket az autókat. Ez indított el az úton, és ezt követően már sokszor egyedül is eljöttem ide, beszélgettem a mentőautó-sofőrökkel, még egy autogramfüzetem is volt tőlük, annyira felnéztem rájuk. Hamarosan igen otthonosan mozogtam itt, és engem is nagyon sokan ismertek már.

– **Egyébként a családban volt valaki, aki az említetteken felül adhatott neked valamilyen inspirációt?**

– Nem, egyáltalán nem. Ez a vonzalom az évek során alakult ki, és lett egyre erősebb és erősebb bennem. Így később nem volt mit csodálkozni azon az elhatározásomon, hogy mentőorvos akarok lenni. Nagyon sokáig vitt a lendület, és ráadásul kitűnő tanuló is voltam. A lelkesedés egészen a középiskola harmadik-negyedik osztályáig ki is tartott. Aztán mintha felkapcsoltak volna egy villanyt, megláttam az élet szórakoztatóbb oldalát is, elkezdtem csajozni és zenélni. Ez utóbbi odáig fajult, hogy még egy zenekart is alapítottunk Madártej névvel. *(Nevet.)* A kissé bohémabb és rendszertelen élet persze azonnal rányomta a bélyegét a tanulmányi eredményeimre, aminek köszönhetően lóttak az orvosi egyetemnek. Ez azonban egyáltalán nem keserített el, mert tudtam, hogy így legalább érettségi után azonnal jöhetek mentőzni.

– **Képesítés nélkül is?**

– Igen, képesítés nélkül is felvettek mentőápolónak, de alá kellett írni egy papírt, hogy a szakiskolát menetközben elvégzem. Elkezdtem megmászni a számárlétrát. Először az általános ápolói sulit végeztem el, ez két év volt, utána még egy év a mentő szakápolói képesítés megszerzése. Amikor ezzel végeztem, munka mellett jelentkeztem a mentőtisztai főiskolára. A diploma megszerzése után értem el oda mentős viszonylatban, hogy nagyjából azt csinálhatam, mint egy mentőorvos, azaz infúziót köthettem be, gyógyszert adhattam, újraéleszthettem stb.

– **Számodra ennek a szakmának miben rejlik a szépsége, a kihívása? Hogy meg tudsz oldani egy krízist, ab ovo vissza tudsz hozni valakit a visszahozhatatlanból, vagy más a motiváció?**

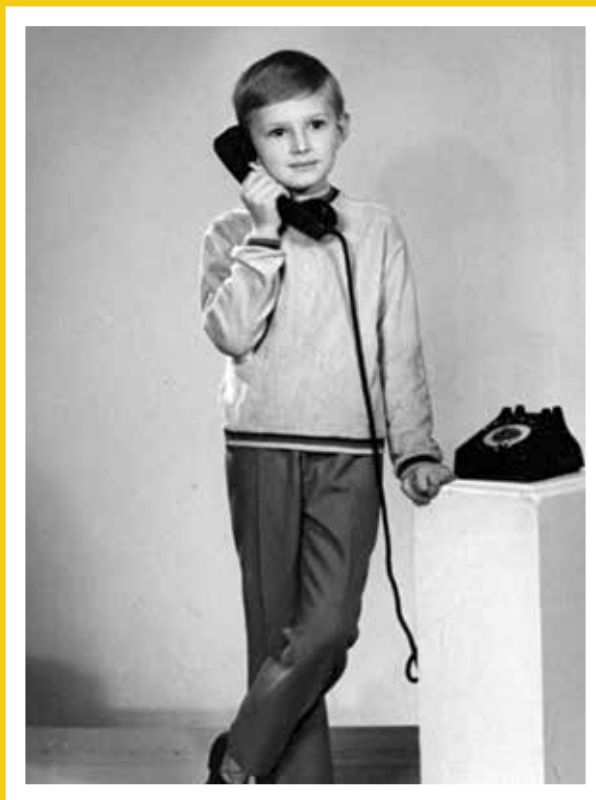
– Az elején nem csak az a klasszikus küldetéstudat bennem, amire esetleg te is gondolsz. Nálam nagyon sok elemből tevődött össze az a vonzalom, amit a mentők iránt éreztem. Nem tagadom, a külsőségek is nagyon imponáltak, hiszen mind a mai napig ennek a hivatásnak van egy nagyon különleges imázsa. A másik nagyon fontos dolog – ahogy korábban is említettem – a segítőkész énem. Harmadrészt ennek a szakmának semmivel össze nem hasonlítható a változatossága, mivel nincsen két egyforma eset, ami sok esetben ráadásul óriási

téttel is párosul. Biztos vagyok benne, hogy egy ilyen életvitel sokakat egy pillanat alatt taccsra tenne, de én szerettem.

Persze fiatalon ennek a pályának is megvolt a napos oldala, ha érted, mire gondolok. *(Mosolyog.)* Bárhova is mentem, hölgyek egész koszorúja vett körül, aminek egyik következményeként megismertem az első gyermekem édesanyját is. *(Nevet.)* Nem túlzás azt állítani, hogy a mentőknél volt a második otthonom, és nem mellesleg itt telt a fiatal korom kalandokkal teli időszak. Ha összeszámolom, közben 25 év kivonuló mentőzés alatt sok tízezer embernek segíthettem.

– **A második etapot honnan számítod?**

– Eljött az idő, amikor elkezdtem másfelé is érdeklődni. Elhívtak, elmentem oktatni, leginkább egészségügyi szakközépiskolákba alapdolgozat, elsősegélynyújtást, újraélesztést, később sok minden mást is. Ez az egész spon-tán csöppent bele az életembe, de olyannyira

kiteljesedett, hogy a végére teljesen polihisztorrá váltam bizonyos tekintetben, és nem utolsósorban szinten tartotta a tudásomat is. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy abban az időben még jóval lazább szabályrendszer mentén lehetett ezt csinálni. A helyzet új kapukat nyitott meg számomra, aminek köszönhetően a mentőszolgálatnál elkezdtem szakértői munkákat is végezni, és egyre többet oktattam is. Ennek hatására az arányok megváltoztak a napi tevékenységemben,

NÁLAM NAGYON
SOK ELEM BŐL
TEVŐDÖTT ÖSSZE
AZ A VONZALOM,
AMIT A MENTŐK
IRÁNT ÉREZTEM

aminek így a fele a mentőzés, fele pedig az oktatás lett. Jól éreztem magam ebben a helyzetben, egészen egy fáradt reggel hajnaláig.

– **Ez egy mesébe illő gondolatlezáras. Mi nyitotta fel a szemed?**

– Két jól öltözött, öltönyös krapek, akik elvihartzottak mellettem egy 24 óras szolgálat után. Kiderült, hogy ők orvoslátogatók, akkor úgy mondtuk volna, hogy gyógyszerügynökök. A sors iróniája, hogy egy doktornő még asznap

megemlített, hogy egy gyógyszercégnél pont egy ilyen munkatársat keresnek. Összecsaptam a tenyerem, és azt mondtam magamban, hogy nézzünk meg ezt a másik világot is, és viszonylag gyorsan elszegődtem ebbe az iparágba. Egy egészen más világba csöppentem. Számomra ez teljesen ismeretlen kereskedelmi tevékenység volt, amihez, valljuk be, lövésem nem volt még akkor. Ettől függetlenül nagyon gyorsan megszerettem. Ha jól visszagondolok erre az időszakra,

akkor ennek is volt némi gyermekkori gyökere. Vicces vagy sem, de nekem otthon volt egy berendezett kis boltom a szobámban, ami tele volt mindenféle portékával, matchboxokkal vagy olyan játékokkal, amikkel már kevesebbet játszottam. Ha jött valaki hozzánk vendégségbe, az anélkül nem mehetett el, hogy ne vegyen tőlem valamit. *(Nevet.)*

De visszatérve: a gyógyszercégnél először orvos-, illetve patikalátogató lettem. Titokban pedig mentőztem tovább, mert nem akartam otthagyni, elengedni ezt a dolgot később sem. Mindeközben, egészen pontosan még a mentőszolgálatnál elkezdtem egy másoddiplomás képzést a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen a pszichológia–mentálhigiéné szakon, amit viszont már a gyógyszercég egésze alatt fejeztem be. Hogy teljes legyen a kép, és hogy végképp le tudjam kötni a még megmaradt összes szabadidőmet, elkezdtem egy barátommal cégeknél tréningeket tartani, elsősorban marketingkommunikáció és értékesítés témában. *(Nevet.)*

– Egy gondolat erejéig tegyünk tisztába ezt a holdudvart! Hogy léptél át a gyógyszerértárlátogatói munkakörből a marketing területére?

– Mondhatni, hogy először csak a fél lábamat tettem be ezen az ajtón, később pedig már teljes egészében a cég Medical Marketing csapatánál dolgoztam, ahol elsősorban a nem vényköteles gyógyszerek marketingjével foglalkoztunk. Tulajdonképpen ennek pozitív hozadéka lett, hogy később elkezdtem PR-ral is foglalkozni, és mindezt azért tudtam megtenni, mert a cég beiskolázott egy ilyen suliba. Így lett meg a harmadik diplomám.

– Lassan közeledünk a mai állapothoz, hogy kerültél vissza a mentőszolgálathoz?

– Ahogy korábban is említettem, a mentőket nem tudtam otthagyni, de nemcsak mentőztem, hanem eljártam mindenféle szakmai konferenciákra is, ahol egyszer a mentőszolgálat akkori főigazgatója, Göbl Gábor megkérdezte tőlem, hogy nem akarok-e visszamenni.

Nagyon nehéz döntés előtt álltam, hiszen ott kellett hagynom egy másik világot, ahol nemcsak felfelé ívelt a karrierem, hanem tegyük hozzá, sokkal jobban is kerestem. Ennek ellenére nem tudtam nemet mondani. Már csak azért sem, mert úgy éreztem, hogy a mentőzés iránti szerelemnek egy nagyon fontos gyümölcse érett be. Kicsit nosztalgikus erre visszaemlékezni, hiszen tényleg mindennek a legalján kezdtem. Egykor mentőápolóként indultam el ezen a pályán, kezdőként hetekig csak felmosóranggal a kezemben jártam, és takarítottam az esetkocsikat. És akkor jó néhány évvel később pedig ott álltam a főigazgató előtt, aki azt kérte, hogy legyek én az, aki „a külvilág előtt” képviseli a céget. Ez egy olyan visszautasíthatatlan ajánlat volt, egy olyan eufórikus érzés, amire nem lehetett nemet mondani. Egy kérésem volt: hogy ne csak szóvivő, hanem kommunikációs vezető legyek. Ugyanis én nemcsak egy nyilatkozó ember szerettem volna lenni, hanem egyrészt azt szerettem volna, ha van lehetőségem

beszólni bizonyos kommunikációs döntésekbe is. Másrészt és nem utolsósorban fel akartam építeni egy rendszert, amin belül megszervezünk egy sor dolgot, a belső kommunikációtól kezdve a rendezvény szervezésig mindent.

– **Ezek szerint korábban semmiféle ilyen tevékenység nem folyt a cégnél, gyakorlatilag a nulláról kellett kezdeni mindent?**

Mintha ma lenne, úgy emlékszem az indulás első időszakára. Ott ültem a Róbert Károly úton – akkor még ott volt a bázisom – az irodában, teljesen egyedül, és a kutya nem szólt hozzám, szinte azt sem tudták, hogy egyáltalán vagyok, létezem. Aztán a portás odakapcsolt egy újságíró, aki egy baleset után érdeklődött – emlékszem, interjú közben iszonyatosan izgultam. Másnap

reggel rohantam az újságoshoz, azonnal vettem hét példányt a lapból, mert a cikk aljára oda volt írva: nyilatkozta Györfi Pál, a mentők szóvivője. *(Nevet.)* Az újságos meg is kérdezte: miért kell ennyi? Mondtam, jön a hétvége, legyen mit olvasni. *(Nevet.)* Miközben nyilván azért kellett, hogy szétszórjam a rokoni körben. Később is előfordultak vicces helyzetek, de ez vele járt, szóval valahogy így kezdődött 18 évvel ezelőtt.

– **Elég gyorsan berobbantál a köztudatba, ha jól emlékszem.**

– Végül is igen, amihez hozzájárult az is, hogy néha olyan dolgokkal és egészségügyi kérdésekkel is megkerestek, amelyek egyáltalán nem kapcsolódtak a mentőszolgálathoz. Négy-öt évvel később pedig felfedezett magának a bulvár is. Talán érzékelhető, hogy a mentők iráni elkötelezettség mellett van bennem némi exhibicionizmus is, így én nem láttam semmi kivétlnivalót abban,

– Igen, legalábbis intézményesen pontosan így történt. Egyébként ehhez az építkezési folyamathoz volt némi számarvezetőm, mivel a PR-es diplomamunkaként a mentőszolgálat kommunikációs stratégiáját írtam meg. Ezt tulajdonképpen csak meg kellett később valósítani, illetve végre kellett hajtani. Nyilván nem volt ilyen egyszerű, hiszen sokfelől ellenállás mutatkozott, belülről is, kívülről is, de aztán kisimultak a dolgok.

ha egy másik oldalamat is látják. Egyébként én a mai napig szeretem és jólesik, ha érdeklődnek irántam, vagy interjút akarnak velem készíteni. Van, akit ez az életvitel taszít, de én úgy gondolom, hogy aki szóvivőnek áll, az inkább a szereplősebb fajta. Mostanság néha el szoktam azon gondolkozni, hogy mi lesz velem, ha ez már nem lesz? Azt hiszem, nagyon fog hiányozni, de remélhetőleg ezen még korai aggódnom. *(Nevet.)*

– **Eltelt 18 év, a kommunikáció is rengeteget változott, de úgy tűnik, rendíthetetlen vagy. Milyen volt ezt a fejlődést belülről megélned?**

– A nagy szóvivői generációból, amelyet Garamvölgyi, Dobson, Orodán vagy Sípos Jenő fémjelzett, csak én maradtam meg az eredeti pályán. Ahogy te is mondtad, a mi szakmánk és a kommunikáció is sokat változott. Büszkeséggel tölt el, hogy ezt az iszonyú tempót sikerült követni. Az utóbbi években a men-

tőszolgálat fejlődése látványosan felgyorsult, és közben az én csapatom is bővült, már öten dolgoznak velem a kommunikációs csoportban.

A legnagyobb változás a hősor napi televíziós bejelentkezéseihez képest talán az, hogy át tudtunk állni online kommunikációra. Ma a médiával történő párbeszédünk 90 százalékban így történik. Szerencsénkre van egy nagyon modern szemléletű főnökünk – Dr. Csató Gábor főigazgató –, aki a szolgálat első

digitális bennszülött vezetője. És mint ilyen fiatal bennszülött, nagyon otthonosan mozog a mai világban, és emiatt nagyon magasak az elvárásai is, így elég aktívan fókuszálunk erre a területre. Ma 120 ezres stabil követői táborunk van a Facebookon, tavaly megnyertük egy kis kampányunkkal az Internet Hungary fődíját, idén pedig az ezüst Prizma Kreatív kommunikációs díjat. Ezek klassz eredmények, amikre büszkék lehetünk. Mindannyiunk számára nagyon fontos

tény, hogy ebben a közösségi médiás, applikációs világban is ott tudunk lenni, ráadásul példamutatóan.

– **Nem vitatkozva, inkább csak érdeklődve kérdezem, hogy kinek jut eszébe a mentőszolgálatot bekövetni mondjuk a Facebookon? Látni ennek valami okát, indíttatását?**

– A közösségi platformok kiválóan alkalmasak a bizalomépítésre és egyfajta edukációra is, ami adott esetben életet is menthet,

hiszen segíthet egy betegség felismerésében, azonnali reakciókra sarkallhat stb. Továbbá hozzájárul a mentőszolgálat pozitív megítéléséhez is, ami szintén életet menthet adott esetben, hiszen az emberek nem hezitálnak, hanem fel merik venni a telefont. A jó reputáció és a bizalom később azt is eredményezheti, hogy a pályaválasztás előtt álló fiatalok elhivatottságot éreznek majd a szakma iránt, és mondjuk a banki szféra helyett mentőtisztnek tanulnak. De pozitív hatással

lehet a kollégáinkra is, hiszen megerősítést kapnak, így még büszkébbek a munkájukra, és nem mennek el mondjuk tízezerrel többért akárhova dolgozni, hanem inkább itt lesznek, maradnak hétköznapi hősök.

A közösségi média segítségével a társadalom egészségéhez nem, de egy jelentős részéhez ezeken a felületeken mindenképpen el tudunk jutni. Ezt remekül igazolja az is, hogy volt olyan aktivitásunk, ami 1,5–2 milliós nézettséget produkált, és ezt egy kereskedelmi televízió is megirigyelheti. Jóllehet ez a kommunikációnknak csak egyetlen pillére, viszont a közvélemény-kutatások azt igazolják, hogy jó úton járunk, mivel nagymértékben nőtt a mentők iránti bizalom.

– Említetted, hogy felfedezett magának a bulvársajtó, ami tulajdonképpen a hétköznapi arcodat mutatta vagy mutatja meg. Függetlenül a szereplési vágyadtól, ez a fajta exponálás dilemmát okozott neked, vagy sem?

– Úgy voltam vele, hogy nem baj az, ha az emberek látják, hogy az egyenruha mögött is csak egy ember áll, aki ugyanúgy szembenéz problémákkal, mint bárki más. Ugyanúgy van családja, gyerekei stb. Ez akár még a mentőszolgálat iránti bizalmat is erősítheti, persze ha nem rontom el.

(*Nevet.*) De jól érzed, ez tényleg mindig egy nagy dilemma, ahol a kérdés az, hogy ez hogyan hat vagy hathat majd a szolgálat megítélésére. Ugyanis egy táncos műsorban történő szereplés után is oda kell állni az esti híradóban egy balesetről nyilatkozni.

– Személy szerint a hitelességedet ez erősíti?

– Azt nem tudom, legfeljebb csak azt, hogy eddig nem gyengítette. Összességében mindenki pozitívan nyilatkozott eddig. Egyébként, ha elmegyek vásárolni a piacra,

akkor ott rendkívül gyors és tiszta visszajelzéseket kapok. (*Nevet.*) Persze ehhez az is hozzátartozik, hogy ilyenkor az egészségügy összes problémáját a fejemre zúdítják.

– Bírod az ilyen jellegű gyűrődést?

– Nincsen vele bajom. Azt gondolom, hogy aki ilyen szerepet vállal, annak tudnia kell, hogy ennek a dolognak van egy jó és egy kevésbé jó oldala. Néha vannak megható,

megtisztelő helyzetek, néha meg vannak nyugös momentumok. Most a szelfizés a nagy örület. Sokszor nehezen végigmenni egy rendezvényen úgy, hogy közben ne állítsanak meg vagy tízen azért, hogy közös képet készíts velük.

– Amikor egy balesetről nyilatkozol – az évektől és a rutintól elvonatkoztatva –, megvisel, megérint egy ilyen helyzet, vagy tényként kezeled, és így nem bánt.

– Szerencsére jók az ilyen irányú adottságaim, és ennek már korábban is nagy hasznát vettem a mentőzésben,

PORTRÉINTERJÚ

VANNAK ESETEK,
AMIKTŐL SIKERÜL
TÁVOL TARTANOM
MAGAMAT, VISZONT
VANNAK, AMIK
BETALÁLNAK.

hiszen „nem haltam meg a beteggel együtt”, ha lehet így fogalmaznom. Néha ez könnyen megy, néha kevésbé. Ugyanígy vagyok akkor is, amikor nyilatkozni kell. Vannak esetek, amiktől sikerül távol tartanom magamat, viszont vannak, amik betalálnak. Például a gyerekekkel történő dolgok megérintenek. Nekem is van a nagy mellett még három kicsi, nehéz elvonatkoztatni. De az élet szörnyű dolgokat produkál, amit ugyan mentősként megszoktam, de most is látom ezeket. Segít, hogy az elmúlt 35 évben kialakultak bennem a feldolgozási módszerek, pajzsok.

– És amikor este hazamész, akkor lehúzd a redőnyt, vagy jobban fogalmazva: le tudod húzni? A párod ilyen tekintetben egy jó gyóntató?

– Hááát, ez egy nehéz kérdés. Nekem nyilván könnyebb, ha elmondhatom, mert engem is nyomaszt. De mindig alaposan mérlegelem, hogy mit osztok meg. Ha olyan történik, ami a gyerekeimet is érintheti, mert mondjuk egy kislányt elütött egy autó, mert kilépett a busz elől, akkor ezt elmondom, mert reménykedem, hogy tanulságként szolgál. A feleségemnek is elmondok dolgokat, hogyha olyanok. Sokszor nagyon nem is tudok mit tenni, mert ezeket megkapom értesítésként a telefonomra, és akkor meg szoktam mutatni neki. Szerencsémre már némileg hozzászókkott ehhez. Egyébként az első randinknak is egy vészhelyzet lett a belépője, hiszen a gyertyafényes vacsora helyett egy baleset kellett sietnünk.

Azt gondolom, hogy a családnak ennek a munkának a járulékos körülményeit kell jobban tolerálnia, hiszen itt a hét minden napján készenlétben kell lenni. Jóllehet ez már az utóbbi időben sokat változott, de azért ez egy folyamatos szolgálat. Ahhoz, hogy mi egy hétig pihenni tudjunk, nagyon messze el kell utaznunk, és ezt jellemzően így is szoktuk csinálni.

– Sok szó esett a hitelességről, a bizalomról, és a szóvivők nagy generációját is megemlítettük. Te kormányokon átívelően stabil pont maradtál a mentőszolgálat életében. Talán övön aluli a kérdés, de érdekel a válasz: soha nem rezgett a léc?

– Ha megpróbálok kívülről nézni ezt a dolgot, akkor két nagyon fontos tényező van szerintem, ami miatt ilyen hosszú ideje tudom csinálni ezt a munkát, hivatást. Miközben azonnal folytatom a választ, meg kell jegyeznem, hogy teljesen igazad van abban, hogy nemcsak szakmailag változott a világ, hanem a honi közélet is többször átrendeződött. Ha jól számolom, az ötödik kormányzati ciklust éljük, és a mostani, a kommunikációs célokat mindenben támogató főigazgató a nyolcadik vezetőm. A megmaradás okait nehéz elemezni, de úgy vélem, óriási előny a számomra, hogy én a szakmából jöttem. A beszélgetésünkben pedig azt is elárultam, hogy már gyerekfejjel itt voltam, és emiatt talán nem véletlen, hogy jobban kötődöm a mentőszolgálathoz, a szakmához, mint adott

esetben egy aktuális menedzsmenethez. Akármennyire is furcsán hangzik, hogy bár a mindenkori kormányzat a fenntartó, de a mentőszolgálat a lényegét tekintve politikamentes szervezet. Legyen bármilyen a pártpolitikai irány, az életmentés egy sértetetlen dolog, aminek mindig és minden körülmények között mennie és működnie kell. A magam részéről a személyiséggemmel talán ezt a megbízhatóságot testesítem meg már hosszú évek óta.

– Minden más esetben kézenfekvő lenne egy jövőbe tekintő kérdés. Neked fel lehet tenni egy ilyet?

– Már bő egy órája beszélgetünk, és ugyan szó nem esett róla, de azért a sorok között érezhetően és minden kétséget kizáróan bizonyosságot nyert, hogy én ezt a munkát imádom. Az évek alatt megtaláltak komoly kísértések, ajánlatok, de én maradtam, mert nagyon szeretem ezt csinálni. Inkább olyan szempontból elgondolkodtató a családot is érintő jövőképem, hogy nekem egyáltalán nincsen úgynevezett „B” tervem. Szóval, ha valamiért mennem kellene, akkor vakarhatnám a fejem, és bosszankodhatnék azon, hogy mondjuk miért nincsen még három lakásom, amit sebtében kiadhatnék. *(Nevet.)* Következésképpen egy „B” verzió talán majd elgondolkozom, de még nagyon sokáig az „A”-ra szeretnék koncentrálni.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalon, használja a QR kódot!

CAVIAR SOLARIUS ZENITH SUN

Kopernikusz hazatelefonál

A luxus okostelefonokat és kiegészítőket gyártó orosz márka, a Caviar megalkotta az iPhone-ok naprendszerének középpontját, a Solarius Zenith Sun iPhone 11 Pro képében, ami 24 karátos aranyból készült és egy komplett óraszerkezet lapul a hátlapján.

A CAVIAR SOLARIUS
ZENITH SUN IPHONE
11 PRO KÉSZÜLÉK
HÁTLAPJÁBA,
EGY TOURBILLON
ÓRASZERKEZETET
ÉPÍTETTEK, TOVÁBBÁ
137 DARAB GYÉMÁNTTAL
DÍSZÍTETTÉK ÉS MINDEZT
24 KARÁTOS ARANYBA
ÁGYAZTÁK.

Az Apple idén ősszel, szokásához híven bemutatta az iPhone szériájának legújabb darabját, az iPhone 11 és 11 Pro-t. A telefonok újításai közt találhatóunk triplakamerát, gyönyörű kijelzőt vagy hihetetlen gyors processzort, azonban az Apple valószínűleg soha nem fog tudni, annyira extravagáns változatot létrehozni, mint amelyet a Caviar alkotott.

A Caviar felsőkategóriás telefonok, főként az Apple és a Samsung csúcskészülékeinek átalakításával foglalkozik, illetve az azokhoz tartozó fényűző kiegészítők gyártásával. Termékeik listáján megtalálhatóak a valódi kigyóbőrrel bevont vagy beépített teljes óraszerkezettel ellátott telefonok is. Emellett árulnak még a telefonokhoz illő luxusórákat, telefontokokat és tollakat is, melyek mindegyike drágábbnál drágább anyagokból készültek. A weboldalukon található telefonok ára 5 ezer dollártól kezdődnek és akár 125 ezer dollárig is rúghatnak.

A CAVIAR SOLARIUS ZENITH SUN LIMITÁLT SZÉRIÁJÁNAK EGYEDÜLI DARABJA 125 EZER DOLLÁROS ÁRON VÁSÁROLHATÓ MEG A CAVIAR WEBOLDALÁN, A TÖBBI HASONLÓAN EGYEDI KÉSZÜLÉK KÖZÖTT.

Ha az Apple jelenlegi csúcskészüléke nem lenne elég fényűző, márpedig ebben a világban, azt tapasztalhatjuk, hogy sokaknak sosem elég, akkor itt van a Caviar Solarius Zenith Sun, ami egy beépített teljes óraszerkezettel van ellátva, illetve 24 karátos arannyal vonták be.

Az orosz márka legújabb, egyedi iPhone szériájának központi darabját a Nap ihlette, nem meglepő módon, mivel a sorozat a naprendszer köré épül és hogy tovább mélyítsék a metaforát, a készülékből, csak egyetlen egy darabot gyártottak.

A Caviar Solarius Zenith Sun iPhone 11 Pro készülék hátlapjába, egy tourbillon óra-

szerkezetet építettek, továbbá 137 darab gyémánttal díszítették és mindezt 24 karátos aranyba ágyazták. A tourbillon franciául forgószelet jelent, amely elnevezés a hajszálrugó oszcillációs mozgásából ered. A karórákban sűrűn előforduló szerkezettel, eddig telefonokban még nem igazán találkozhattunk, de

ez is jól mutatja, hogy a Caviar mennyire egyedi megoldásokkal dolgozik. A gyártó termékeit jobban szemügyre véve gyorsan kikristályosodik, hogy a luxus termékeket kedvelők és vásárlók magas igényeit próbálják, minél extravagánsabb anyagok és megoldások felhasználásával kielégíteni.

A Caviar Solarius Zenith Sun esetében leendő tulajdonosának némi kompromisszumot kell majd kötnie, mivel az eredetileg is igen nehézkes telefon súlyát tekintve, az új arany házában igen csak „meghízott”. Azonban, ahogy a jó minőségű ékszerekről azt szokták mondani, hogy érezhető súlyuk van, a Zenith esetében olyan érzésünk lehet, mintha egy aranytömbbel telefonálnánk.

MAXLINER HUNGARY KFT.

**PÉNZÜGYILEG STABIL
VÁLLALKOZÁS A BISNODE
MINŐSÍTÉSE ALAPJÁN**

ÁTALAKÍTÁS EGYEDI IGÉNYEKRE SZABVA.

A Maxliner Hungary Kft. több, mint tíz éve piacvezető a pickup gépjármű tulajdonosok aftermarket igényeinek kiszolgálásában. Több száz darabos gépjármű flották átépítésére alkalmas telephelyükön nem csak a termék beszerzését és szakszerű felszerelését, a műszaki vizsgáztatást és a hatósági dokumentációk ügyintézését is vállalják, mindezt rövid határidőn belül.

Megbízható vállalkozásként, komplex szolgáltatásaikkal, széles választékukkal és raktárkészletükkel flotta megrendeléseket, ugyanakkor magánszemélyeket is képesek kiszolgálni. Ennek köszönhetően az egész országban találkozhatunk általuk átépített gépjárművekkel. A Maxliner Hungary az egyetlen vállalkozás, amely pickup futóműemelésre sorozatátalakítási engedéllyel rendelkezik.

WWW.MAXLINER.HU

INFO@MAXLINER.HU

Sci-fi vízió

írta: MIFERFIÁK
fotó: BST HYPERTEK

BST HYPERTEK

Az elektromos autók egyre nagyobb elterjedése után, lassan robban a bomba a motor-kerékpárok között is. A korábbi nagy gyártók mellett ugyanis sora érkeznek azok a mini manufaktúrák, amelyek az elektromos meghajtás köré különleges vázat építenek. Így tett a most HyperTek motorral a dél-afrikai Blackstone Tek nevű cég is.

Az előzetes becslések szerint a 205 kg saját tömegű Hypertek 300 km-es hatótávval bírhat, amelyet egy gyorsstöltő segítségével akár 30 perc alatt visszanyerhetünk. A sci-fis arculat ára 25 millió forint.

AZ újdonság követi azt trendet, mintha a jármű egy sci-fi filmből lépett volna elő. Erre a formára sok mindent lehet mondani, de kétségtelen hogy igazán futurisztikus a megjelenés. Méltán lehetne akár Dredd bíró, vagy Robotzsaru motorkerékpárja a HyperTek.

A motort egyébként az a Blackstone Tek jegyezi, amely minőségű karbon félnik gyártásával szerzett hírnevet a motorosok között. A gyár alapító, Gary Turner elhatározta, hogy a épített egy a cég ízlésének megfelelő elektromos gépet. Erre Pierre Terblanche-t kérte fel formatervezőknek. Persze ezzel nem hú-

zott "zsákbamacskát", hiszen Terblanche korábban a Ducatinál olyan motorokat tervezett mint a 749-es, a 888-as, a 999-es vagy a Hypermoto. Pályafutását aztán a Confederate-nél folytatta, ahol a X132 Hellcat Speedstert jegyezte. Most pedig itt van a novemberi EICMA kiállításon frissen leleplezett HyperTek.

A váz természetesen szénszálból készült, amihez hátul alumínium segédkeret csatlakozik, burkolat nem sok került a gépre, így szinte mindenhol, Terminator-szerűen látszodnak az alkatrészek. Ezzel a megoldással az ülés olyan mintha lebegne, és műszerfal sincs a kormányon, mert a motorhoz egy olyan

A váz természetesen szén-szálból készült, amihez hátul alumínium segédkeret csatlakozik, burkolat nem sok került a gépre, így szinte mindenhol, Terminator-szerűen látszodnak az alkatrészek.

bukósisak jár, amely egy head-up display-re vetíti ki az adatokat.

Az X1 CrossHelmet olyan lehetőségeket tartalmaz, amely nem csak megkönnyíti a motorosok életét, de segíthet a balesetek megelőzésében. A látóterünk elé vetített kijelzőn, számos információ megjelenhet: a GPS iránymutatása, az akkumulátor töltöttségi állapota, a mobiltelefonunk térereje és persze a hátrafelé néző kamera képe, amelyet a sisak hátuljába integrált széles látószögű, 170 fokokos kamera biztosít.

A motor meghajtásról egy víz-hűtéses DHX Hawk motor gondoskodik, amely 105 lóerős teljesítménnyel és 120 Nm-es nyomatékkal bír. A "szélvészgyors" teljesítményhez sikerült olyan rendszer vezérlő elektronikát kitalálni, amely az adott forgalmi helyzethez igazítja a nyomatékot. Emelkedőn például finoman is el tud indulni a masina, de ha úgy húzzuk a gázkart akkor gond

nélkül el tudjuk füstölni a hátsó kereket.

Az előzetes becslések szerint a 205 kg saját tömegű Hypertek 300 km-es hatótávval bírhat, amelyet egy gyorsító segítségével akár 30 perc alatt visszanyerhetünk. A sci-fi arculatnak és műszaki tartalomnak persze alaposan megkérjük az árát, hiszen a HyperTek motorért közel 25 millió forintot kér a gyártó.

Első ránézésre lenyűgöz. Vezetés közben rabul ejt.

XCEED

Az új Kia XCeed. Hamarosan Ön is megismerheti.

The Power to Surprise

Az új Kia XCeed merész formatervezése, sportos crossover kupé stílusa és a városi terepjárókat idéző, mégis egyedülálló hűtőrácса vonzza a tekintetet. Egy autó azoknak, akik ki akarnak törni a megszokásból és izgalmas élményekre vágnak vezetés közben.

A hirdetésben megjelenített autó illusztráció. A Kia XCeed üzemanyag-fogyasztása (vegyes): 4,1–6,9 l/100 km; CO₂-kibocsátása (vegyes): 109–158 g/km. A megadott fogyasztási és károsanyag-kibocsátási értékek az aktuális jogszabályok által meghatározott mérési eljárás (EU) 2017/1153 szerinti mérésekből származnak. A fenti értékek meghatározása az RDE (valós vezetési feltételek melletti kibocsátás) vizsgálattal kiegészített új WLTP (könnyűgépjárművekre vonatkozó, világszinten harmonizált vizsgálati eljárás) szerinti mérési ciklussal történt. Az adatok tájékoztató jellegűek, egyes konkrét mérési eredmények ezekről eltérhetnek, különbségeket mutathatnak.

*Kia 7 éves vagy 150 000 kilométeres gyártói garancia. Érvényes az EU-tagállamokban (valamint Norvégiában, Svájcban, Izlandon és Gibraltáron), a helyi (országos) feltételek szerint. A tájékoztatás nem teljes körű, további részletek márkakereskedéseinkben, illetve a www.kia.com/hu/garancia oldalon.

A vezetés élménye

VONZÓ CSALÁDMODELL.

7 ÜLÉSES BMW 2 GRAN TOURER NAGYCSALÁDOSOKNAK
2,5 MILLIÓ FORINT ÁLLAMI TÁMOGATÁSSAL.

Akár már **havi 81 813** forintért, vagy **egy összegben 5 610 000** forinttól elérhető a 7 üléses BMW 2 Gran Tourer nagycsaládok számára. Látogasson el hozzánk, és tudjon meg többet az ajánlatról, valamint a további nagycsaládos modellekről, a BMW X5-ről és BMW X7-ről márkakereskedésünkben!

Leier Autó

9024 Győr, Szauter út 9. | Tel.: (+36 96) 513 213 | www.bmw-leierauto.hu

A kép illusztráció. Az ajánlat 2019.07.01 és 2022.12.31. között megrendelt BMW 216i Gran Tourer konkrét konfigurációjú modellre vonatkozik illetve visszavonásig érvényes. A konfigurált modell alpesi fehér színű, antracit / fekete színű grid szövetkárpittal és extra harmadik ülésorral. A megadott havi induló lízingdíj esetén a futamidő 48 hónapos, a bruttó vételár 5 610 000 Ft, az önerő 1 683 000 Ft, az állami támogatás 2 500 000 Ft. A finanszírozás forint alapú, változó kamatozású, zártvégű pénzügyi lízingkonstrukcióban történik. A konstrukciónál kötelező teljes körű casco biztosítást kötni, ahol a biztosítás biztosította a Merkantil Bank Zrt. Az akció keretében meghirdetett 0% induló THM százalékos értéke tájékoztató jellegű, amely meghatározására a fentebb ismertetett feltételek figyelembevételével került meghatározásra, ezen feltételek változása esetén a THM %-os mértéke módosulhat. A THM megadott értéke nem tükrözi a finanszírozás kamatkockázatát. A Lízingbevevőt a futamidő alatt a Referenciakamat (3 hónapos BUBOR) változásától függően kamatkülönbözet fizetési kötelezettség terhelheti. A Referenciakamat mértékéről, a kamatlábváltozás és a finanszírozás további feltételeiről a Merkantil Bank Zrt. Általános Lízing Feltételeiből és Hirdetményeiből tájékozódhat, a Merkantil Bank Zrt. honlapján vagy székhelyén. A kalkuláció tájékoztató jellegű, nem minősül ajánlattételnek. A Merkantil Bank Zrt. a kondíciók változtatásának jogát fenntartja. A további részleteket megtalálja a hivatalos BMW Partnereknél. A nagycsaládok személygépkocsi-szerzési támogatásának részleteiről, feltételeiről a 45/2019. (III. 12.) Korm. rendelet rendelkezik. A konstrukció 2019. július 1-től visszavonásig érvényes. A további részletekért érdeklődjön márkakereskedésünkönél. BMW 2 Gran Tourer átlagfogyasztás: 5-8 l/100 km; CO₂-kibocsátás: 129-181 g/km.

A BUDAPEST KÖZELI BORVIDÉKEK EGY POHÁR BOR

írta: MIFERFIÁK fotó: MIFÉRFIAK, NOVÁK ILDIKÓ

Hatalmas terület az Észak-Dunántúl, amely tulajdonképpen Budapest határától Győrig húzódik. Kirándultunk már ezen a részen ezúttal a Budapesthez közelebb eső Zsámbék-Etyek-Mór és Tatabánya-Oroszlány részen tettünk egy rövid kirándulást.

BUDAPEST HATÁRÁBAN NYUGATI IRÁNYBAN NÉMET TELEPESEK ÁLTAL LÉTREHOZOTT FALVAK KARÉJA FEKSZIK.

Budaörs, Telki, Páty, Budajenő, Perbál, Tök és Zsámbék mind a borkultúráról és a pincesorokról híres, amelyek bár hasonlítanak az etyekihez, mégsem lettek olyan felkapottak és ismertek. Zsámbék emellett a későromán romtemplomáról is ismert,

amit a premontrei szerzetesek építettek az 1200-as években. Az 1773-as földrengés rombolta le annyira, hogy már nem építették újjá. Ha van idő és kedv, Bajnára is érdemes ellátogatni, a gyönyörű Sándor-Metternich-kastélyhoz, a hajdani híres Ördöglovas,

gróf Sándor Móric lakhelyéhez. Etyek és környéke szintén a pincékről és a borászatokról szól, no meg Matuska Szilveszterről, az egyetlen magyar terroristáról aki a biatorbágyi viaduktot robbantotta fel 1931-ben. Alcsútdobozon az arborétum miatt jó megállni, a váli-völgy pedig Vajda János költőt és egy mára már elfeledett bortáját idéz fel.

Lovasberényben a csodálatos Cziráky-kastély készlet ámulatra, míg a délnek található Velencei-hegység lábánál fekvő települések, Pákozdi, Sukoró, Nadap, Pázmánd és Velence a Velencei-tó strandjai mellett boraikról is híresek. És ott van a közelben móri borvidék a Vértes déli lankáin, Csókakő várával, Mór kastélyai- val és a finom móri borokkal. Tatán egyszer már jártunk, induljunk hát most onnan gyorsan tovább. A szomszédos Vértesszőlősen *(aminek semmi köze a Vértetshez, hiszen a Gerecse oldalában fekszik)* találták meg Samut, a híressé vált előembert, a mintegy 350 ezer évvel ezelőtt élt Homo erectus egyik

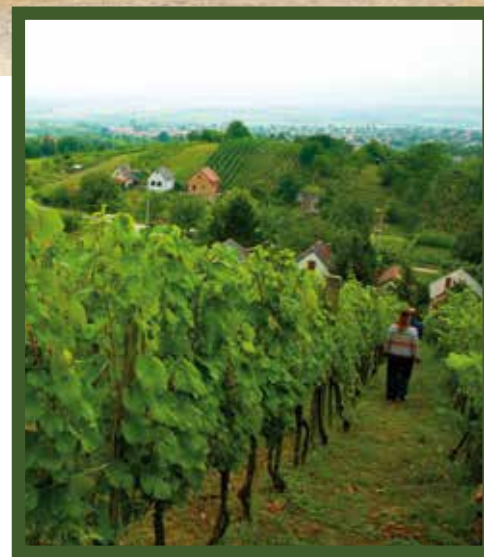

Rókusfalvy birtok és fogadó

A pincészetet 1999-ben Rókusfalvy Pál alapította az Etyek-Budai borvidéken, Etyeken, az Újhegyen. A pincészet három egymás mellett fekvő részből áll: a préházban lévő bemutatópince, egy palackos pince és egy feldolgozópince. A feldolgozás a bogyózás utáni áztatást követően félautomata présen történik. Erjedést követően a bor hagyományos módon 2 és 5 hl-es tölgyfahordókban és 10, illetve 25 hl-es hűtött acéltartályok-

ban érik, majd az egyszeri fejtés után tavasszal palackozásra kerül. A borokat a Rókusfalvy Pincében, a Rókusfalvy Fogadóban és néhány közkedvelt budapesti étteremben lehet fogyasztani. A fogadó 2002-ben nyitotta meg kapuit, amelyet gondosan felújítottak, felszerelték a legmodernebb konyhatechnológiával, és ebben a konyhában alkot az ország egyik legjobb chef-je, Vidák Zoltán, aki csak kiváló alapanyagokból álmodja meg ételkölteményeit.

képviselőjét. Tatabányán a Szabadtéri Bányászati Múzeum és a Kő-hegyi Turul-emlékmű lehet érdekes, no meg a hozzá közel eső Szelim-barlang. Oroszlány külterületén, Majkpusztán található az ország egyik legérdekesebb egyházi épületegyüttese, a valamikori kalmaduli remeteség. A csuhájuk színe miatt „fehér barátoknak” is nevezett szerzetesek sem

Pannonia Golf & Country Club

Etyektől nem messze található a 18 lyukú golfpályája, amelyet a híres osztrák pályatervező, Hans G. Erhardt talált ki. A pálya egy völgyben húzódik, így

a fairway-ek változatos formái kiváló golfos élményt nyújtanak. Nyolc szakaszon tavak színesítik a játékot, és kihívást jelenthetnek a dimbes-dombos green-ek zászoló pozíciói is. A 6 különböző elütő hely igazi, korrekt képet adhat kezdő és haladó játékosoknak golftudásukról. A Porticus étterem, amely a klubház főbejáratának ékességéről, a négy oszlopfős portikuszról kapta nevét, nem egy klasszikus golf vendéglátóhely, de a teljes golfszezonban ideális helyszín egy finom étel megköstölésére azoknak is akik csak átutazóban vannak.

egymással, sem a külvilággal nem érintkeztek, a némasági fogadalom alól csak a december 28. és január 2. közötti napok jelentettek kivételt. Egyesével éltek a kolostor körüli kis cellaházaikban, melyekhez a házakkal megegyező méretű kiskert tartozott, ahol a remeték gyógy- és fűszernövényeket, zöldségeket és gyümölcsöket termesztettek. A termények egy

részt a remeteség területén található gyógyszerárban dolgozták fel. A kerteket magas fal vette körül, hogy itt se érintkezhessenek egymással a szerzetesek, akik a némaság mellett böjtöltek is, húst és bort nem fogyasztottak. Miután II. József feloszlatta a rendet 1782-ben, az Esterházyak kezébe került a birtok, akik a konventépületet kastéllá alakították. *(A templomot addigra már lebontották, csak a tornya maradt meg.)* A szomszédos Császár, valamint Kisbér, Ászár, Bársonyos és még néhány település a Neszmélyi Borvidék része, így érdemes kisértélni a szőlőhegyekre, ahol könnyű rejtett értékekre bukkanni.

Az egynapos kiránduláson az új BMW 7-es sorozat volt a társunk, amellyel a bajor prémiumgyártó még tovább erősíti luxuskategóriájú zászlóshajói összetéveszhetetlen karakterét. Mi egy igazi különlegességet a hosszú tengelytávú, V12-es motorral szerelt M760iL verziót próbálhattuk ki!

vpt caravan

Sopron, Pozsonyi út. 15.

Tel.: 06 30 620 2222

hymer-magyarorszag.hu

Hymer, HymerCar, Eriba
márkakereskedés és szakszerviz

Alom luxusvitelben

EHYMER
PARTNER

Családias hangulatú wellness szálloda Hajdúszoboszlón

Szállodánkban 39 kétágyas szoba és 19 apartman található. A kertben grill- és napozóterasz, sörkert várja vendégeinket. A wellness részlegünkben különböző medencék állnak vendégeink rendelkezésére: medence, élménymedence és úszómedence. Emellett finn szauna, és nyugágyak teszik teljessé a pihenést.

www.aquabluehotel.hu

EMORY PORSCHE 356

A TÖRVÉNYEN KÍVÜLI

írta: MIFERFIAK *fotó:* EMORY

Amikor az élet citromot ad az optimista ember limonádét készít belőle, valahogy így tett Rod Emory is, amikor egy kissé viseltes tetőszerkezetű Porsche 356 kupét sodort elé a szerencse.

Az

1959 ½ Emory Outlaw Transitional Speedster egy igazán különleges vintage sportautó, olyan, ami méltó Rod Emory hírnevéhez. Emory az 1990-es évek közepétől foglalkozik elsősorban 356-os Porschék módosításával, az Outlaw 356 névre hall-

gató remekműveinél pedig mindössze egy szabály van, mégpedig az, hogy a Porsche géneket meg kell őrizni. Az Emory Motorsports az évek során négy termékcsaládot hozott létre, melyek mindegyike különleges és egyedi felhasználói élményt nyújt.

A legújabb Outlaw alkotás a friss levegő szerelmeseinek szól. A történet egy olyan ügyféllel kezdődött, aki Rod Emory megfogalmazásában egy igazi napfény cirkáló 356 convertible modellt akart, szerencsére nem sokkal később be is esett egy 1959-es 356A Coupe némileg kihívásokkal küzdő tetőszerkezettel. Rod-nak pedig nem is kellett több, amolyan jó Dr. Frankensteinet játszva

neki is esett a donornak. „Számunkra nem jelent problémát, ha megváltozik egy autó identitása” – magyarázza Rod. „Mert azokat az autókat, melyekkel én dolgozom már meggyőrtte a sors, én csak visszahozom őket az életbe.”

Az Emory Motorsports csapata számos karosszéria elemet készített kézzel az autóhoz, így a lökhárítók, a „csomagtartó fedél”, a verseny ihletett fejtámla

és annak alumínium borítása is új. Persze az 1850 fontos (840 kilogramm) jármű lemez alatti technikája sem maradt érintetlen. A sportkocsi farába az Emory-Rothsport Outlaw-4 erőforrás került 205 lóval (a motor a Rothsport Racing munkáját dicséri, mely céget a Porsche GT csapat egykori vezetője Jeff Gamroth alapított). A kicsit több mint kétszáz paripa még akkor sem nevezhető lélegzetelállítónak, ha az Emory Outlaw Transitional Speedster teljesítményben felül is múlja az eredeti 356A Coupét. Rod Emory azonban nem szeretne a lóerőre és a számokra összpontosítani.

„Ha valaki beül az autóba és a fejében a számok járnak, akkor azért mondhatja azt, hogy benne van a boogie”

– magyarázta Rod. „De ez nem fontos a számunkra. Én nem akarom, hogy az emberek beleragadjanak ebbe, hogy csak a számokra gondoljanak. Én azt akarom, hogy arról agyaljanak, hogy milyen érzés, milyen kezes, arról, hogy ez az autó a vezetési élményről és a kalandról szól.”

A számokról azonban sajnos nem feledkezhetünk meg teljes egészében, mert a végtermék nem csak, hogy átkozottul jól néz ki, lélegzetelállító vezetni, de pokolian drága is, hiszen az 50 000 dolláros donor autó a végére egy 400 000 dolláros ritkasággá vált. Egy egyedi Emory Porsche azonban befektetésnek sem rossz, ha figyelembe vesszük, hogy nem rég egy 2013-as 350 000 dolláros Emory Outlaw Sunroof Coupe a Bring a Trailer aukcióján már 500 000 dollárért cserélt gazdát.

AZ IDŐ FOGSÁGÁBAN – KUBA

írta: BARNA ANDRÁS   fotó: JURÁK ZSOLT

Évzáró lapszámunkban ázsiai barangolásaink után egy új földrészre utazunk magazinunk állandó szakértőjével, Jurák Zsolttal. A karibi szigetvilág egyik legekleatásabb országába repülünk: Kubába. A szigetországról sok mindent tudunk, de mégis keveset. A szocialista berendezkedés egyik utolsó bástyájáról ma még feltehetően előbb jut eszünkbe Fidel Castro, Che Guevara vagy a Disznó-öböl, mint a szivar vagy a rum. Ugyan mi most Zsolt segítségével képletesen megfordítjuk ezt a sorrendet, de a máig meglévő béklyók akaratlanul is megjelennek majd a sorok között.

KUBA A HIDEG-
HÁBORÚS IDŐSZAK
EGYIK FÉMJELE,
LÉGY AZ AMERIKAIK
LEVESÉBEN, AMIT
NEM IS FELEJTENEK
EL ÉRZÉKELTETNI
AZ ODAUTAZÓ
TURISTÁKKAL.
EGY EMBARGÓKKAL
KORLÁTOZOTT
ORSZÁG, AMELYRŐL
NEM NEHÉZ AZT
GONDOLNI, HOGY
MÁRÓL HOL-
NAPRA ÉL.

Több ezer kilométerről nem tűnhet vonzó úti célnak, pedig annak, aki tökéletes pihenésre vágyik és szebbnél szebb tájakat akar látni, Kuba maga lehet a paradicsom. Paradox módon Kuba idegenforgalma jórészt az amerikai turistákra épít, ez pedig megmutatkozik az árakban is. De ahogy Zsolt szokta mondani, kis odafigyeléssel, jó és átgondolt szervezéssel jelentős összeget meg lehet takarítani.

Kalauzunk nem először fordult meg Kubában, sok-sok évvel ezelőtt már járt itt, és jó emlékeket hozott haza magával annak ellenére, hogy első kijutását vargabetűk tüzdelték. Az ország újbóli felfedezését elősorban a naprakészség inspirálta,

ugyanis partneri körében egyre többen érdeklődnek Kuba iránt. Hogy mi változott a több mint tíz évvel ezelőtti állapotokhoz képest, a következő beszélgetésből tudhatjuk meg.

– **Barna András: Interjúján kívül említetted, hogy nem volt egyszerű az első kubai utad. Kezdjük ezzel a felütéssel a beszélgetésünket: miért nem volt egyszerű?**

– Jurák Zsolt: Kézzenfekvő, de mégis balga módon Amerikából akartam átmenni átszállással Kubába, amihez minden jegyem megvolt. De amikor az American Airlinesnál konstatálták, hogy a végcél Kuba lesz, törölték a jegyem, merthogy nem támo-

gatják – finoman szólva – az odairányuló turistáskodást. Ekkor vettem elő a „B” tervet: felszálltam egy luxushajóra, a hatodik napon kiszálltam Jamaicán, és a végén onnan repültem át Kubába – hozzáteszem: fillérékért.

– **Akkor ezúttal már résen voltál. Hogy utaztál oda?**

– Nyilvánvalóan most is Amerikán keresztül, amiről tudtam, hogy a lehető legrosszabb alternatíva. *(Nevet.)* Ha Kubába utazol, akkor Magyarországon könnyen és gyorsan, 22 euróért meg tudod szerezni a vízumot. Ha ugyanezt teszed meg Amerikából, akkor ott rád az amerikai állampolgárokat érintő

szabályok vonatkoznak, az úgynevezett 12 pont alapján utazhatsz be Kubába. Az amerikai kormányzat továbbra sem támogatja az ide történő utazásokat, olyannyira nem, hogy néhány hónappal ezelőtt szüntették meg a luxushajók kubai útjait is.

Szóval van egy meghatározott „ideológiai szorítmint”, amiből választhatsz, hogy te miért mész

Kubába, de abban nem szerepelhet olyan, hogy te oda például üdülni mész, vagy a kormány tulajdonában lévő szállodában szállsz meg.

Egyébként balgaság ide vagy oda, Amerikán keresztül repülni a legkézenfekvőbb megoldás, már csak azért is, mert Miami-ból van közvetlen járat Havannába. Az út pedig mindössze 45 perc.

– És most büntetlenül meg tudtad venni a jegyed?

– Igen, meg tudtam venni, ezzel nem volt most probléma, de 100 dollárért ott is meg kellett vennem a kubai kártyát, vízumot. És persze meg kellett felelnem az elvárt kritériumoknak is, ami azt jelentette, hogy el kellett beszélgetnem két tiszttel. Egyébként várakozáson felül nagyon jó fejek voltak. Pedig nagyon komolyan felkészültem a „keresztkérdésekre”. Kicsit azt volt az érzésem most, hogy ez a protokoll csak az illeték megfizetéséről szólt.

– És Kubában mi változott a tíz évvel ezelőtti állapotokhoz képest?

– Semmi. *(Nevet.)* Egy dolog változott: jobbak

lettek a koktélok. Én fennhangon szoktam hirdetni, hogy Kubában csinálják a legrosszabb koktélokat, egészen mostanáig ezt vallottam. Ezúttal azonban kardinális, pozitív változásokat tapasztaltam koktélfronton. Ételek terén is történt változás, sokkal szélesebb és ízletesebb lett a kínálat.

Ami viszont Kuba klasszikus értelemben vett változásait illeti, ott az égegyadta világon semmi nem történt. De most is imádtam az országot, és ezúttal sikerült eljutnom olyan helyekre, ahová korábban nem, és ahol benézhettem a kulisszák mögé, így aztán megismerhettem egy kubaibb Kubát.

– **Tudom, hogy te mindig felhajtasz egy helyi kapcsolatot.**

A korábbi utazásaid során ezek már szinte bejáratott vonalak. Itt is volt/lett kubai kontaktod?

– Igen, lett egy helyi kapcsolatom, miután hónapokon át keresgéltem az interneten. Azért tartott ilyen sokáig, mert a kubai utazási irodák jellemzően az amerikai piacra akarnak dolgozni, és az árképzésük is ennek megfelelő, sok esetben szembemennek minden realitással, amit röviden úgy tudnék definiálni, hogy maga a „kasza”. Nem ritka, hogy egy 5–6 napos túráért 5–6 ezer dollárt is elkérnek.

Végül is, akik mellett lettem a voksomat, azok egy „emberléptékű”, ámde szegény országhoz képest drága árakat ígértek, megfelelő szolgáltatás mellett.

– **A szállásodat is rajtuk keresztül intézted?**

– Nem, az teljesen más, saját vonal volt. Nem könnyű Kubában szállást foglalni, és nem azért, mert nincsen elég hotel, hanem azért, mert iszonyú körülményes. Ugyanis, ha a jellemzően amerikai tulajdonú internetes oldalakon beütöd, hogy Havanna, akkor nem dob fel semmit a rendszer. Úgyhogy ezt egészen más portálokon keresztül tudtam csak foglalni, de hozzáteszem, hogy nagyon sokáig töprengtem azon, hogy hol és mit foglaljak. Voltak útitársaim, akiknek éjszakánként 4000 forintért tudtam szállást szerezni reggelivel egy szocreál típusú szállodában, ahol ők rendkívül jól

érezték magukat. Azt gondolom, hogy ez több, mint jó ár-érték arány.

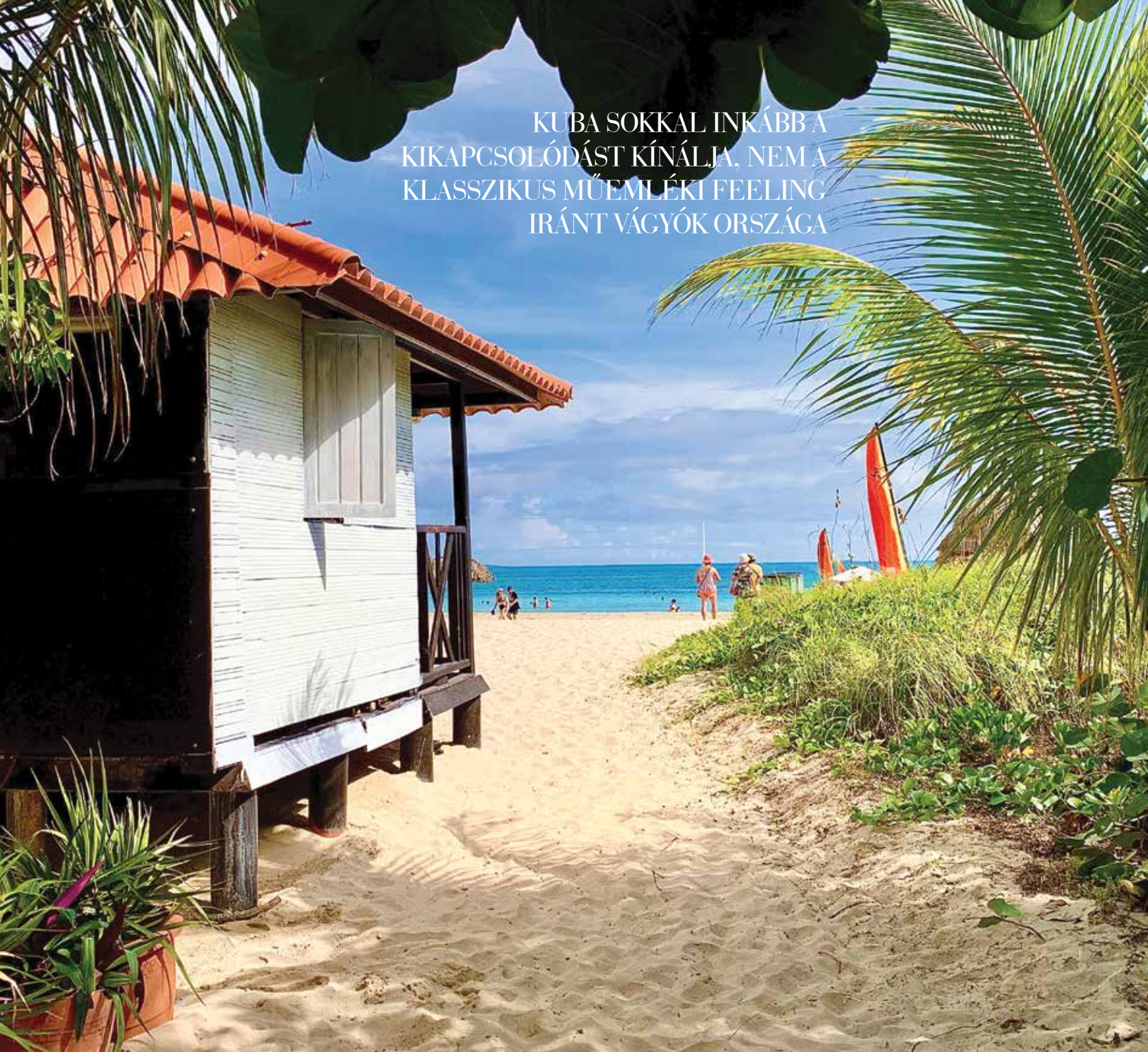
Én a belvárosban foglaltam szobát, egy szállodalánc egyik hoteljében, ami jó elhelyezkedésű és fekvésű volt, és rálátás nyílt a kubai Capitoliumra is.

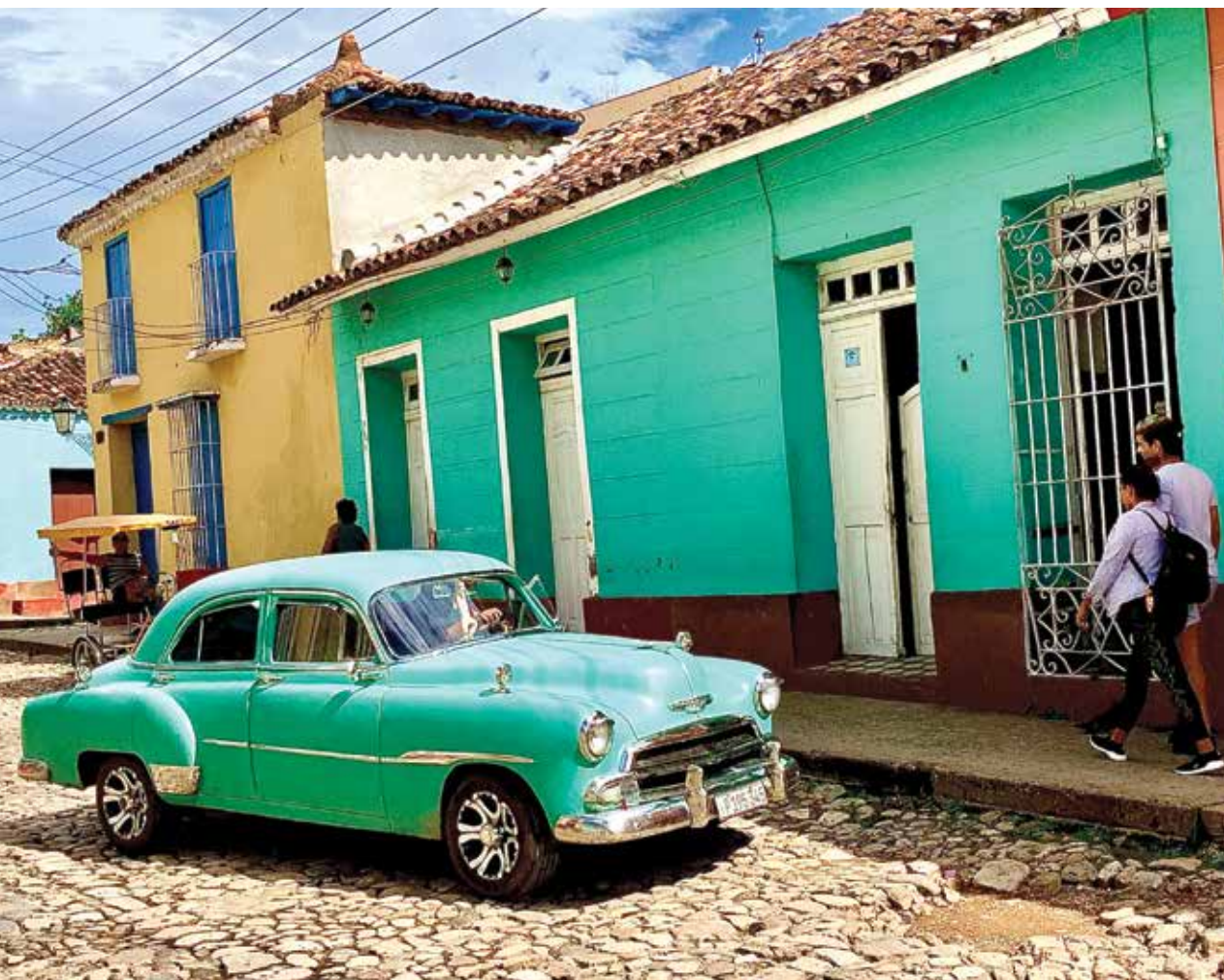
– **Mi volt ezúttal az útiterved?**

– Havanna, Havanna és környéke, a Vinales-völgy, Trinidad, Cienfuegos, Santa Clara, a Cayo Santa Maria sziget, és az út lezárásaként Varadero. Ez volt a zanzásított útvonal.

Havannát nagyon szeretem, egy jó részét szépen felújították egykor, de azóta nem történt itt változás. Az első napi ismerkedésünk az afrokubai

KUBA SOKKAL INKÁBB A
KIKAPCSOLÓDÁST KÍNÁLJA, NEM A
KLASSZIKUS MŰEMLÉKI FEELING
IRÁNT VÁGYÓK ORSZÁGA

résszel kezdődött, ahol egy helyi idegenvezető vitt körbe minket. Havanna egy olyan részén jártunk, ami távol esik a belvárostól, és az ország valódi arcát mutatja. A csaknem háromórás sétánk alatt elmentünk egy kubai pizzériába. A hely nélkülözött mindenféle egészségügyi előírást, nagymamás típusú sütőben készült a pizza, vékony tésztás, és kis túlzással olcsóbb volt, mint egy üveg ásványvíz. Itt kell megjegyeznem, hogy Kubában kétféle valuta

van, az egyik a CUC, a konvertibilis valuta, ezt a turisták használják, a másik a CUP, a cuban peso, ezt pedig a helyiek. A kettő között nagyságrendi, több tízszeres átváltási eltérés van. A CUC egyébként a dollárhoz van beárazva, ami azt jelenti, hogy 1 dollár nagyjából egy CUC. Az amerikai pénzt egyébként 10 százalékos büntető átváltással sújtják, amit normálisan kezelnek, az az euró.

– **Szóval finom a kubai pizza?**

– A kubai pizza vékony tésztás, paradicsomos fel-téttel, és a létező egyfajta kubai sajttal van megszór-va. Megkóstoltam, nagyon finom. Az étel annyira népszerű, hogy egy-egy ilyen üzlet előtt hosszú sorok kígyóznak. A kontraszt kedvéért muszáj meg-említenem, hogy míg az utca egyféle sajtot használ, addig – pusztán kíváncsiságból – a szállodában tizenegyfélét számoltam össze. Olyanfajta luxus volt ebben a hotelben, amit szerintem a kubaik többsé-

ge gasztronómiai téren elképzelni sem tud.

A környék életképéhez tartoznak a házi üzemeltetésű kiskocsmák, ahol az ablakon keresztül nyújtják ki a szíverősítőt a helyi férfiaknak. De ugyanígy része az utcaképnek a házhozszállítás is, aminél nem ritka látvány, hogy a csomagot kis zacskóban húzzák fel a második emeletre. Ugyanilyen szokatlan a falra szerelt, ámde működő tárcsás telefonok látványa is.

A külvárosi valóság után egy belvárosi kirándulás

következett, megnéztük a La Bodeguita del Mediót, ami vélhetően nemcsak a Mojito koktéll születésének helyszíne, hanem Hemingwaynek is a kedvenc helye volt. A falakon a számtalan aláírás amolyan memortóként szolgál, úgyhogy én is tettem oda egy szignót, hátha még egyszer híres leszek. *(Nevet.)*

Kihagyhatatlan látványosság a National Hotel. Az 1930-as években épült szálloda egy tradicionális épület és nagyon jól néz ki, de így utólag azt mon-

dom, hogy jobban tettem, hogy nem ebben, hanem egy másik szállodában foglaltam szállást, ugyanis belül túlságosan ódon hangulatot áraszt, amiben van valami nyomasztó. Az embernek az az érzése, hogy itt a szálloda egykori hírnevéből élnek.

A havannai kirándulásra a koronát egy esti program részeként a Buena Vista Social Club koncertje tette fel, akiket nekem már volt szerencsém több helyen is látni és hallani, többek között idehaza is.

Érthető módon azonban ez egy teljesen autentikus környezetben hatványozottabb élményt nyújtott.

Fantasztikus volt látni, hogy idősebb bácsik megérkeznek a színpad elé, letámasztják a botjaikat, majd felmennek a színpadra, és harmincévesként tombolnak, énekelnek, hihetetlen energiával és temperamentummal egy óriási show-t csinálnak.

A szám végén lebattyognak a színpadról, és szó szerint elbotorkálnak.

– Mindenben és mindenhol ilyen nagy a kontraszt?

– Azt hiszem, igen. A korábban felújított helyek ugyan nem mentek tönkre, de ennél nagyobb előrelépést nem tapasztaltam a tíz évvel ezelőtti időszakhoz képest.

Sétánk közben a helyi idegenvezető sok érdekes dolgot mondott például az autókról is, amik azért olyan méregdrágák, mert új autót hivatalosan csak a kormány vásárolhat, és csak az állami tisztségvi-

selők kaphatnak, amit aztán hároméves korukban eladnak. Kubában mondjuk egy kis Polski, aminek idehaza jó esetben pár tízezer forint az értéke, az ott kint milliós tétel. De szerencsére múltidéző módon még nagyon sok gyönyörűen felújított amerikai autó van, amelyek jellemzően taxiként működnek, és a turisták ki is bérelhetik őket. Mi is egy ilyen-

mentünk el a Havanna melletti Vinales-völgybe, ami fantasztikus természeti szépségű terület. Itt ellátogattunk egy dohánytermesztésből élő családhoz is. Elmesélte a gazda, hogy hetente ellenőrzik őket és a termést is, aminek a 90 százalékát adóként be kell szolgáltatniuk az államnak. Ők csak a fennmaradó 10 százalékkal gazdálkodhatnak.

– Hogyan folytatódott az utad?

– Havanna és környéke után a vidék következett. Kuba óriási üzemanyagválsággal küzd, emiatt csak a kapcsolati tőkének köszönhetően tudtunk eljutni A-ból B-be. Tömegközlekedés sem volt, mert ugye a buszoknak is valamivel működniük kell. Nekem úgy tűnt, hogy csak a kiváltságosok tudnak üzemanyagot kapni. Amikor jön Venezuelából a tanker,

akkor szerintem már mielőtt kikötne, megvan minden liternek a gazdája. Havanna nem a jéghegy csúcsa üzemanyaghiány szempontjából, mert ott még úgy ahogy van benzin, viszont vidékre szinte már egy csepp sem jut el ezekből a szállítmányokból.

– És hogy utaznak az emberek ilyen neheztett körülmények között?

– Ha van rá lehetőség, akkor busszal, ha nincsen üzemanyag, akkor sehogya, illetve még nagyon sok a lovas kocsi is. De az autópályák mellett nagyon gyakori a stoppolás, a különlegessége pedig az, hogy szabály van arra, hogy a stoppost kötelezően fel kell vennie az autósoknak. Az egészben a groteszk az, hogy mindeközben remek utak vannak *(és persze értelemszerűen nincsenek agyonhasználva)*.

– Az első vidéki etap merre felé volt?

– Az első két vidéki állomásunk Trinidad és Cienfuegos volt, ezeknek nagyon nevezetes történelmi emlékeik vannak, és az óvárosi részük is fantaszti-

kusan szép. Az embernek olyan az érzése, mintha visszament volna az időben. Leülni egy kávéház teraszára, és egy kicsit nézni az ottani életet, az semmivel össze nem hasonlítható érzés és élmény.

– Ismét közbevetnék egy kérdést a mesélés közepén. Milyen benyomások társultak Kuba kapcsán melléd?

KUBÁBAN AZ
1950-ES ÉVEKET
ÉLJÜK ÚJRA,
LEGALÁBBIS
BIZONYOS
TÉREN
EGÉSZEN
BIZTOSAN.

– Kuba egy maximálisan biztonságos hely a véleményem szerint. Az emberek barátságosak és kedvesek, de azt a tény nem lehet megkerülni, hogy Kubában az ember visszafelé megy az időben. Az 1950-es éveket éljük újra, legalábbis bizonyos téren egészen biztosan. Egy szocialista diktatúrában vagyunk, ahol az emberek ennek szellemében relatíve jól érzik magukat, tudják ugyan, hogy „hülyére vannak véve”, de egyelőre tűrik.

– **A következő célállomásod mi volt?**

– Egy nagyobb rész következett, Cayo Santa Maria, amire én már nagyon kíváncsi voltam. A város Kuba északi részén található, és a maga módján egy igen izolált rész, gyönyörű tengerparttal. A hely viszont alumulta a várakozásomat, nem hozta azt az igazi wow-élményt, amire számítottam, bár ehhez talán az odáig tartó hosszú és rossz út is hozzájárult. Santa Clara felé vettük ezután az irányt, ahol korábban még nem jártam. Itt található Che Guevara, Fidel nagy barátjának

mauzóleuma. Érdeemes megemlíteni azt a tény, hogy egész Kuba-szerte majdhogynem több helyen lehet találkozni Che Guevara-szobrokkal és -emlékhelyekkel, mint Castróéval. Persze nem kell nagyon aggódni, azokból is van bőven. Máig élő kampány- és üdvözítő plakátokkal rengeteg helyen lehet találkozni, de valahogy az volt az érzésem, hogy Che még most is nagyon komoly isteni státusszal bír. *(Nevet.)*

– **A nagy vezér nyughelye után mi következett?**

– Varadero utaztunk, ami Kubában az érem másik oldalának számít. Gyönyörű szállodák, kifogástalan minőségű utak jellemzik. Egyből látszik, hogy egy igazi turistaparadicsomba érkezik az ember. És persze ez az áron is érzékelhető, de a szolgáltatás színvonala és minősége tökéletes. Varadero a legmodernebb környezetet kínálja, és emiatt itt van a legtöbb turista. Kuba egyébként sokkal inkább a kikapcsolódást kínálja, nem a klasszikus műemléki feeling iránt vágyók országa. Havannában gyönyörű szép templomok vannak, hangulatos óvárosi utcákon sétálhat az ember. Ez a milió egyébként a vidéki városokra is jellemző, ami mind érdekes és különleges, de itt nincsen

Notre-Dame, vagy mondjuk egy a sydney-i operához hasonló építészeti bravúr. Ide a hangulatért utazik az ember, amit viszont maradéktalanul meg is fog kapni. A világon nincsen még egy olyan hely, ahol az ötvenes években gyártott, de vadonatújnak kinéző autókkal lehet utazni, és jókedvű és vidám emberek társaságában végigtáncolni Havanna főutcáját.

– **Már megszokhattuk, hogy a történeteid egyikéből sem maradt ki gasztronómia. Van olyan, hogy kubai konyha?**

– Ebbe most jól belekérdeztl. *(Nevet.)* Ha most meg akar-

nám kerülni a kérdést, akkor azt mondanám, hogy nem futottam bele a helyi specialitások egyikébe sem. Viszont a helyi kontaktomnak hála, remek éttermekben ettem, kiélveztem a

tenger gyümölcseinek számos variációját, és ettem az olasz carbonara helyi mutációjából is. Egyébként ez valamilyen szinten gasztronómiai összképet is adhat, mert az út melletti ételek pont ugyanolyan jók voltak például, mint mondjuk Havanna főutcáján *(igaz, édességben nem túl erősek)*. Jó volt megtapasztalni, hogy már ide is begyűrűzött bizonyos értelemben és egyes helyekre a fine dining, bár még nem Michelin-csillagos a színvonal. Be kell vallanom, hogy nem vagyok oda a svédasztalos étkezésekért, de ezeken a terítékeken is megtaláltam mindent,

ami ízlett nekem. Viszont nem olcsó odaát enni.

– Ha mondjuk summáznák egy kubai utazást, akkor mennyiért lehet ott eltölteni egy kellemes két hetet?

– Egyéni szervezéssel kompromisszumoktól mentesen állíthatom, hogy mindennek a feléből ki lehet jönni, mint amit ma általában kínál az utazásszervezői piac. Erre ráfűzve meg kell említenem, hogy bár nem hittem benne, de megnéztem a családi szállások egyedi kínálatát. Meglepően jó színvonalat tapasztaltam, tisztasággal és kényelemmel egyetem-

ben. Éppen ezért elhatároztam, hogy legközelebb, amikor Kubába megyek, akkor a méregdrága havannai szállodák helyett itt fogok szállást foglalni.

– Tíz nap elég Kubában?

– Nem, egészen biztos, hogy nem.

Tíz nap arra elég, hogy megnézd, amit meg kell nézni, és lásd, amit ebből az országból látni kell. Én nem vagyok egy nagy pihenős, tehát nekem bőven elég két nap a henyelésből és a napfürdőből. Annak viszont, aki szeretne egy kellemes kombinációt, 5–8 napos városnézéseket és túrázásokat ajánlok, három-négy megállóval és szálláshellyel, aminek a végén a varaderói pihenés a végállomás.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

**VEZETÉSTECHNIKAI
ÉS
RENDEZVÉNYKÖZPONT**

Prémium környezet
és infrastruktúra
Zsámbékon

SHOWROOM

GOKART

OFF/ON-ROAD MODULOK

BISTROMOTO-ÉTTEREM

www.drivingcamp.hu

www.dckarting.hu

CHEVROLET E-10

elektromos
HOT-ROD

írta: MIFERFIÁK fotó: CHEVROLET

Az idei SEMA Show-n bemutatott Chevrolet E-10, egy 1962-es C-10 alapjaira épült, elektromos pickup, ami még nem igazán tudja hol is a helye a világban. A 450 lóerős villanymotor mellett egy hanggenerátort is kapott az autó, többféle V8-as motor hangjával.

A Chevroletnél is elérhető már, hogy teljes autók helyett, kizárólag motort vagy váltót vásároljon az ember. Sőt, aki nem akar annyit vesződni a szereléssel, annak elérhető egy egyszerűbb opció is, Connect & Cruise néven, ahol az általunk kiválasztott motor és váltó kombinációjának beszereléséhez az összes szükséges alkatrészt biztosítja a Chevrolet. Jelenleg azonban csak belsőégésű opciók vannak a „dobozos motorok” palettáján, de az E-10 megépítése a következő lépés, afelé, hogy a nagyközönség számára is elérhető legyen egy viszonylag egyszerűen beépíthető, elektromos hajtásrendszer. Az E-10 koncepciója az előző évben bemutatott Chevrolet Camaro eCOPO koncepcióautó által generált lendület eredménye. Az elektromos Connect & Cruise még csak tesztfázisban van, de a Chevrolet reményei alapján, ez az átalakítás sokkal közelebb hozza az elektromos hajtásrendszerek beépítésének gondolatát a Hot Rod építők szívéhez.

A HOT-ROD KÜLSŐLEG MEG-
ŐRIZTE A C-10 MESSZIRŐL
FELISMERHETŐ, JELLEGZE-
TES FORMÁIT, ÍGY AZ ELŐ-
REDÖNTÖTT A-OSZLOP, AZ
ÓRIÁSI MOTORHÁZTETŐ ÉS A
KLASSZIKUS PLATÓS KÖRVO-
NALAK MIND MEGMARADTAK.

Hogy az elektromos E-10 ne lógjon ki annyira a Hot Rod-ok sorából, két-két hanggenerátor hangszórót építettek az autó elejébe és hátuljába. A vezető 5 féle módból tud választani, így többek közt az LS7 Z28 V8-as motor hangját is tudja imitálni a váltások hanghatásaival együtt, miközben az E-10 valójában teljesen hangtalanul suhan az úton.

Az E-10 hajtásrendszerének alapjait a Chevrolet, még fejlesztés alatt álló Connect & Cruise eCrate elektromos csomagja nyújtja, ami részben a már bizonyítottan jól működő Bolt EV alkatrészeire épít. Az autó kiválóan ötvözi a C-10 vintázs megjelenését és a modern, nulla károsanyag-kibocsátású elektromos hajtásrendszerek előnyeit. A Chevrolet az E-10

konceptióautójával szeretné demonstrálni, hogy a klasszikus autók megmentésének és modernizálásának lehetőségei közt van helye az elektromos konverzióknak is.

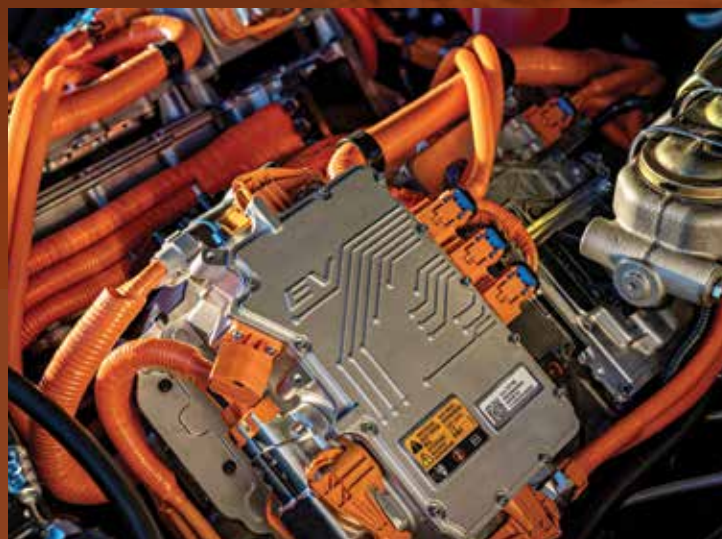
A meghajtást két Chevrolet Performance eCrate elektromos hajtásrendszerrel oldották meg, amit egyébként a már említett Bolt EV-be is szerelnek.

HOGY AZ ELEKTROMOS E-10 NE LÓGJON KI ANNYIRA A HOT ROD-OK SORÁBÓL, KÉT-KÉT HANGGENERÁTOR HANGSZÓRÓT ÉPÍTETTEK AZ AUTÓ ELEJÉBE ÉS HÁTULJÁBA. A VEZETŐ 5 FÉLE MÓDBÓL TUD VÁLASZTANI, ÍGY TÖBBEK KÖZT AZ LS7 Z28 V8-AS MOTOR HANGJÁT IS TUDJA IMITÁLNI A VÁLTÁSOK HANGHATÁSAIVAL EGYÜTT, MIKÖZBEN AZ E-10 VALÓJÁBAN TELJESEN HANGTALANUL SUHAN AZ ÚTON.

A két 400 voltos akkumulátor, ami a plató majdnem teljes rakterét elfoglalja, egyenként 60kWh energiát tárol. Az eredeti 4,6 literes V8-as motor helyére beépített, elektromos motorpáros a SuperMatic 4L75-E négysebességű automata váltón keresztül juttatja el a 450 lóerőre becsült teljesítményét a hátsó tengelyre. Az E-10 így 5 másodperc alatt gyorsul 100km/h sebes-

ségre, és 13 másodperc alatt teszi meg a negyedmérföldes távot. A Hot-Rod külsőleg megőrizte a C-10 messziről felismerhető, jellegzetes formáit, így az előredöntött A-oszlop, az óriási motorháztető és a klasszikus platós körvonalak mind megmaradtak. Az autó kiállításán egy szolid ültetés, valamint az elől 20x9"-os, hátul pedig 22x10"-os felnik javítanak. A fényszórókat

LED-es egységekre cserélték, illetve a kocsin található Chevrolet logók szolid háttérvilágítást kaptak, annak érdekében, hogy némi modern elemmel is gazdagodjon az E-10. Az utasteret mindenféle csicsa nélkül restaurálták, egyedül a műszerfal egységeit cserélték le az elektromos rendszer óracsoportjára, illetve az üléseket bőrrel újrakárpitozták.

Holló Márta „4.0”

írta: BARNA ANDRÁS *foto:* HILBERT PÉTER, RTL KLUB, ATV

Holló Márta a honi kereskedelmi televíziózás nagy generációjának egyik tagja. 1997-ben szinte az elsők között kerül az RTL Klubhoz, ahol kortársaival együtt leteszik a csatorna egyik legnépszerűbb műsorának alapjait. A Fókusznál majd a Fél Kettő című műsornál eltöltött 14 év után egy éles váltás következik pályafutásában, és jó néhány éves hatásszünet után 2017-ben az ATV-nél tér vissza a képernyőre. Nem könnyű felkészülni belőle: a médiában eltöltött mozgalmas két évtized ellenére a biográfiája igen szűkszavú, mondhatni zanzásított kis szemelvényekből áll. A Mártival folytatott beszélgetésem ezt a kis gyűjteményhalmazt egészíti ki.

HOLLÓ MÁRTIVAL AZ ATV
SZÉKHÁZÁBAN TALÁLKOZUNK.
AZ ÉPÜLET AULÁJA A CSENDES
ARCÁT MUTATTA, CSAK AZ ÓRIÁSI
TÉRBŐL NYÍLÓ HÍRSTÚDIÓ
MONITORJAINAK INZERTJEI
MOZGATTÁK MEG A TÉR
HANGTALANSÁGÁT.

Néhány perc múlva Márti is megérkezik, a sminkből jön, ő lesz a ma esti hírolvasó. Anno, huszon-egynéhány évvel ezelőtt még maga sem gondolta, hogy egyszer kamerákkal fog szembenézni. Ahogy meséli, nem munkálkodott benne semmilyen szereplési vágy, és soha nem indult egyetlenegy prózamondó versenyen sem. Mondhatni a véletlennek köszönhető, hogy a tévzés felé vette az irányt. Egy teljesen más hivatást dédelgetett magában már gyerekkora óta: orvos akart lenni.

Noha személyesen most találkozunk először, közvetlenségének bája azonnal magával ragad. Márti kedves lendülettel kísért végig a stúdiók által szegélyezett intézményi útvesztőn egészen a székház kávéházáig. Bevallom, egy kicsit aggódtam a helyszín lehetséges tompa zibongása miatt, de szerencsére az étkezde ezen a délutánon az ebéd utáni szieszta nyugalalmát idézte, meghagyva ezzel nekünk a diskurzusunk személyességét.

– **Barna András:** Ha nem lennének kémeim, akkor igen nehéz feladat lenne részleteiben is megismerni a szakmai történetedet. Úgy tudom, hogy már a karriered, pontosabban a pályaválasztásod is egy pálfordulással indult, ami mindent borított, amit addig elhatároztál.

– Holló Márta: Tiszaújvárosban – régebben Leninvárosnak hívták – nőttem fel. Már nyolcéves

koromban elhatároztam, hogy én orvos leszek, és ez annyira szent meggyőződés volt a részemről, hogy az általános iskola után egy biológia szakos gimnáziumba jelentkeztem. Kitűnő tanuló voltam, mégis az utolsó évben – magam sem tudom, miért – egyszer csak megtört az orvosi hivatás iránti lendület. Talán megijedtem..., nem tudom. A szüleim is teljes érttelenséggel fogadták a dolgot, mivel én egy biztos pont

voltam számukra a pályaválasztás tekintetében.

– **Ezek szerint van testvéred?**

– Igen, egy bátyám van.

– **Volt valami „B” terved, vagy elkezdted újból keresni?**

– Tulajdonképpen mindent előlről kezdtem. Fogtam a sokak által ismert kis kék pályaválasztási tanácsadó könyvet, és keresgéltem. Némileg

vicces, de mondhatni spontán kinyílt a Színház és Filmművészeti Egyetemenél, ahol akkor Vitray Tamás és Horváth Ádám televíziós szakot indított. Ez nagyon felcsigázott, és azt mondtam magamban: na, ezt nagyon szívesen csinálnám, ezzel nagyon szívesen foglalkoznék. Az esélytelenek magabiztoságával vágtam bele a dologba, hiszen semmiféle színjátszó, vers- vagy prózamonó múltam nem volt, és a televízió is csak átlagosan, legfeljebb a hírek és az információk szintjén izgató. Annak ellenére, hogy nagyjából biztosra vettem, hogy ide engem nem vesznek fel, megbeszéltem a szüleimmel, hogy azért hadd próbáljam ki magam a felvételin. Ha másért nem, azért, hogy meglegyen az az élményem, hogy személyesen találkozhatok Vitray Tamással. Aztán felvettek.

– Kitért egy kisebbfajta eufória?

– Részben. Ma már bevallhatom, hogy számomra ez egy nagy lutri volt, hiszen egyáltalán nem hittem abban, hogy bejutok, így aztán a szegedi jogi karra is beadtam a jelentkezé-

semet, mondván, legyen egy tisztességes szakmám is. *(Nevet.)* A vége az lett, hogy párhuzamosan végeztem a két iskolát, a jogi kart levelezőn.

– Mindenféle fiatalkori hinterland nélkül, személy szerint te, hogy élted meg belülről az iskolás éveket?

– Most nagyon jól rátapintottál. Egy nagyon nehéz korszak következett, ami miatt én egyszer majd-

nem ott is hagytam az egészséget. Ez rögtön az első év után történt. Az elhatározásom annyira komoly volt, hogy valóban összecsomagoltam, és haza is mentem. A szüleim azonban sokkal következetesebbek voltak a helyzetet illetően, és minden együttérzésük mellett azt mondták, hogy be kell fejezni, ha már elkezdtem.

– Mi volt az ok, ami miatt borítottál volna?

– Egy merőben más közegbe kerültem a gimnázium után. Maga az intézmény és a képzés is rendhagyó volt. Az osztályunkban 12 kiválasztott ember ült,

akiknek egy része már a másoddiplomáját csinálta, csak négyen voltunk 18 évesek. Összességében nagyon éreztem az osztályon belüli szakadékot minden tekintetben. A módszerek is mások voltak, amit nem tudok másként megfogalmazni, mint úgy, hogy amit itt tanítottak, az egy nagyon erős készségképzés volt. A korábbi didaktikus, egyszerűbb tanulási modell itt nem működött, mivel itt nem a

tanult anyagot kellett visszaadni, hanem azonnali kreativitást igényelt egy-egy feladat megoldása.

Míndeközben sokszor úgy éreztem, hogy évszázadokkal vagyok lemaradva tudásban, információkban, kapcsolatokban a nálam nyolc évvel idősebb osztálytársaimtól. Ez bántott, frusztrált, hiszen az ember mindig a környezetéhez méri magát.

A megoldást a szüleim ráhatása és a tanulmányaim ártértékelése hozta meg, ami nemcsak felszabadított, de új lendületet is adott a továbbiakra. Ennek

köszönhetően és persze nagyfokú kitartással és nagyfokú összefogással lett ez számomra később sikeres szakma. Minden felsorolt előzmény ellenére mi nagyon jó kis évfolyam voltunk. 1997-ben végül csak tízen végeztünk, akkor, amikor tulajdonképpen elindultak a kereskedelmi televíziók Magyarországon.

– Én kifejezetten emlékszem erre az időszakra, mármint arra, hogy akik anno elkezdték a Fókuszot, elég nagy hájpot kaptak, már csak annak apropójaként is,

hogyan ez a Vitray Tamás újgenerációs csapata.

– Ma már – főleg így visszatekintve – azt gondolom, hogy a rengeteg munka és egyéb faktor mellett a szerencsének is nagy jelentősége volt. Mi ekkor ugyanis valóban jó időben voltunk jó helyen, ez vitathatatlan.

Egyébként az RTL Klub akkor még nem tűnt befutó csatornának. A TV2 mellett a TV3 volt még

az esélyes. Az időszakra jellemző nagy médiafelpedülésnek köszönhetően akkorra már nagyjából a mozgatható embereket mind elcsábították az egyéb csatornák. Nem degradálva magunkat, mi a futottak még kategóriába tartoztunk.

Viszont amikor minket megkerestek, akkor elhatároztuk, hogy csak akkor megyünk el hozzájuk, ha valami „jót” ajánlanak. De mi a jó? Amit kínáltak, az a Híradó-riporter stáusz volt, amit nem fogadtunk el, mert mi saját műsort akartunk. Gondolhatod, hogy néztek ránk, sihederekre.

– Nyilván tudjuk a történet végét, de mi játszódtott le a színpadok mögött?

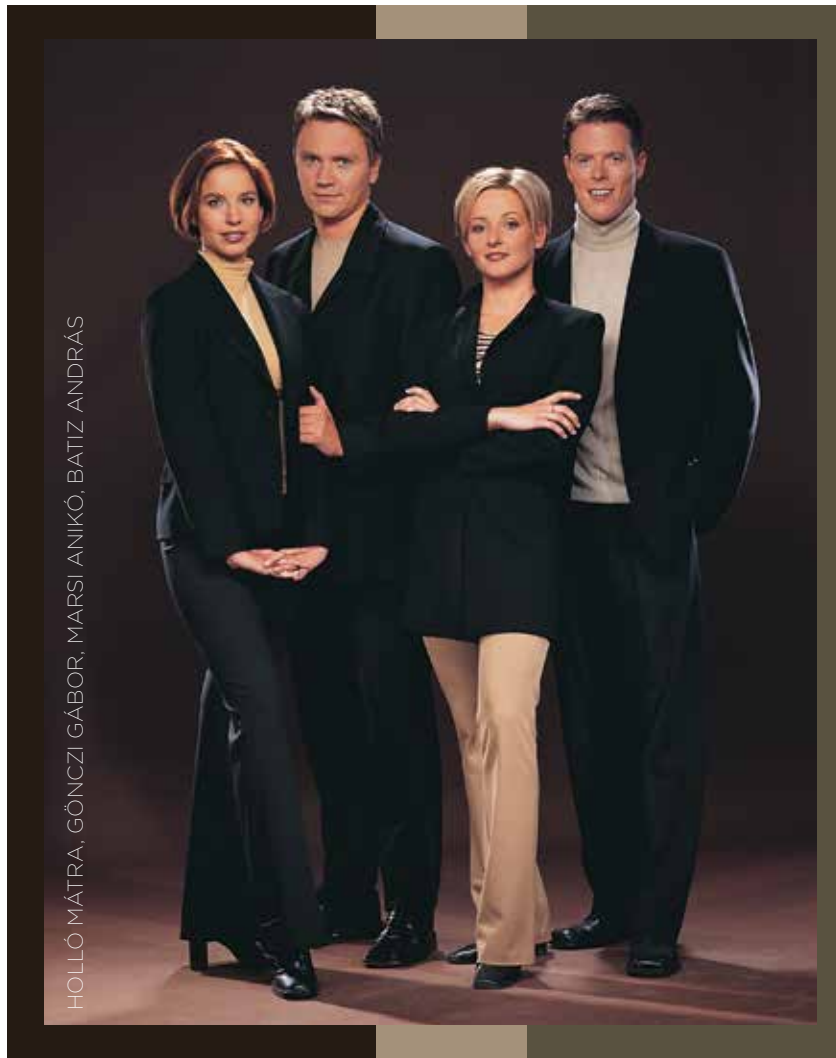
– Kretz Tibor, aki egy nagyon innovatív ember, és később a főnökünk is lett – látva a hajthatatlanságunkat –, nem azt mondta, hogy ez hülyeség, hanem azt, hogy oké, két nap múlva hozzátok egy műsortervet, olyat, amelyet meg szeretnétek csinálni.

Ekkor leírtunk egy Fókusz típusú programot, amiről nem tudtuk, hogy az, és azt sem, hogy Nyugat-Európában ez már egy létező formátum, struktúra. Mi az egykori Ablak című műsor

napokra lebontott, bulvár típusú változatát írtuk le.

A summája az lett a dolognak, hogy látták, amit akarunk, azt komolyan is gondoljuk. Ennek köszönhetően ajánlottak egy szerződést, és ez azt

jelentette, hogy a mi kis csapatunk tulajdonképpen a mínusz egyik ponttól ott volt az RTL Klubnál. A Fókusz pedig létrejött az általunk elképzelt forma és a nyugat-európai minta kombójaként.

Még egy nagyon fontos adaléka van a Fókusz történetének. Vitray Tamás útravalóként azt mondta nekünk, amikor végeztünk a főiskolán: hogyha együtt tudunk maradni, akkor sokkal nagyobb

esélyünk van a túlélésre ebben a világban, mint ha külön-külön próbálunk szerencsét. Az élet nagy rendezése tulajdonképpen az volt, hogy ez nagyon sokáig így is maradt.

– Te a műsor főszerkesztőjeként mentél el gyermeket szülni, de már jóval korábban is ebben a státuszban dolgoztál. Hogy kerültél a csapat élére, egyfajta természetes kiválasztódás eredményeként?

– Ami a természetes kiválasztódást illeti: először Kolosi Péter lett a főszerkesztő, mint rangidős és életkorban is a legidősebb. *(Nevet)*. Mondjuk az induláskor ez nem is nagyon volt kérdéses. De rögtön hozzá kell tennem azt is, hogy a mi négyesünk kapcsolata nagyon őszinte alapokra épült. Ez azért is fontos és lényeges momentum, mert amikor az RTL Klubnál azt mondták, hogy a Fókuszba két műsorvezető kell, egy férfi és egy nő, akkor mi ennek

oltárán szövetséget is kötöttünk. Elhatároztuk, hogy bármelyikünk is lesz a kiválasztott páros, a másik kettő továbbra is a csapatban marad, kvázi nem hagyjuk el egymást.

– **Egyébként a magánéletben is tartottátok a kapcsolatot, összejáratok?**

– Ez a főiskola egy olyan összetartó erő volt, ami szerintem semelyik másik ilyen jellegű intézménnyel nem hasonlítható össze, már csak a tízfős létszámát tekintve sem. Szinte reggeltől estig együtt voltunk, ha nem akartuk volna, akkor is összekovácsolódnunk.

De visszatérve a kérdésedre: végül az a döntés született, hogy a hétköznapi Batiz András és Marsi Anikó lett a műsorvezető-páros. Az első pár hónap sikerének láttán a csatorna úgy döntött, hogy elindítja a Fókusz Pluszt, ennek pedig a Kolosi Péter és én lettünk az arcai. Később a Péterből nagyon hamar programigazgató lett, és akkor vált a főszerkesztői státusz ismét kérdéssé. Talán a műsor sikerének tudható be, hogy a személyi döntéseket nem fülölről hozták meg, hanem ránk bízta. Mint ahogy említettem, nálunk nagyon őszinte és demokratikus viszonyrendszer működött, ennek ellenére nem volt könnyű a döntés, a műsor ügyét viszont mindannyian a szívünkön viseltük. A gordiuszi csomót végül Péter vágta át azzal, hogy ő rám tette a voksát.

– **Mit adott ez az új lehetőség, új időszámítás kezdődött?**

– Abban a tekintetben mindenképpen, hogy én voltam az első olyan női főszerkesztő az RTL Klubnál, aki időt és pénzt szánt arra, hogy csapatépítő tréninget szervezzen a szerkesztőségnek. Ezt elsősorban az indokolta, hogy nagyon fiatalon kerültem ebbe a pozícióba, és tudtam, hogy ehhez tanulnom kell, és segítségre, eszközökre van szükségem. Akkoriban ez még nem volt gyakorlat, ezért amolyan pionírként meg kellett járnom a magam canossáit, leginkább finanszírozási oldalról. A 2000-es éveket írtuk, ekkor a televíziók még nem nagyon

kövétek ezeket a trendeket. Ha ideologizálnom kellene a dolgot, akkor erről azt gondolom, hogy az idegenkedésüket, hozzáállásukat az magyarázza, hogy egy sajátos szervezeti rendszerben működtek, ami inkább a művészvilághoz hajazó struktúrához állt közel. Ez egy dolog, viszont én jó vezető szerettem volna lenni, aminek azt gondoltam, hogy része ez a képzés is. Ezért vittem a csapatot tréningekre és később ezért végeztem el a coachiskolát is.

Ne felejtjük el, hogy egy nagy szerkesztőségről beszélünk, harminc főről, de a legszűkebb társulat is tizennyolc emberből áll, állt össze. Mind-mind kreatív emberek. Kreatív embereket összetartani és a legjobbra kihozni belőlük, az egy különlegesen nehéz feladat.

– **A szuperlatívuszok már hosszú ideje ott vannak a mondataid között. Ha minden maga a tökéletesség volt, miért váltottál?**

– Az ok prózai: jöttek a gyerekek egymás után, kis korkülönbséggel, és a rendszer ezt nem bírta ki. Jóllehet közben egy évre visszamentem, de ez csak átmeneti időszak volt. Annak ellenére, hogy összességében a kihagyásom „csak” kétszer 1 évet jelentett, azért odabent változtak a dolgok. Érthető módon az, akinek én a szülés előtt átadtam a stafétát, már nem szívesen állt volna fel a főszerkesztői székből. A közvetlen főnököm sem kapacitált, inkább azt javasolta, hogy tíz év után csináljak valami mást, újat. Ekkor jött a Félkettő című műsor, ami nagyon jó volt, és tökéletesen igazodott az életritmusomhoz is. De azért elég hosszú időnek kellett eltelnie ahhoz, amíg magamban lerendeztem, hogy a Fókusz már nem az én gyerekem.

– **Hát igen, de a Félkettő az csak fél kettőkor volt, ami enyhén szólva sem egy nézett időszak.**

– Az kétségtelen, hogy nem egy prime time időszak, de akkor én félretettem ezt a dolgot, és nem a karrieremre helyeztem a hangsúlyt ez esetben, hanem a gyerekeimre.

2011-ben aztán jött egy tabula rasa az RTL Klubnál, és nemcsak műsorokat szüntettek meg, hanem létszámleépítésre is sor került. A Félkettő fölött is rezgett a lécz, de nem izgatott túlzottan a dolog, mert azt gondoltam, hogy majd jön helyette más. Ízig-vérig RTL-katonának tartottam magam,

VITRAY TAMÁS ÚTRAVALÓKÉNT
AZT MONDTA NEKÜNK, AMI-
KOR VÉGEZTÜNK A FŐISKOLÁN:
HOGYHA EGYÜTT TUDUNK MA-
RADNI, AKKOR SOKKAL NAGYOBB
ESÉLYÜNK VAN A TÚLÉLÉSRE

és fel sem merült bennem, hogy jöhet valami olyan, amiért én odébájjak, vagy hogy el kelljen mennem. Noha valóban nem kellett volna felállnom, de az addigi feltételeket már nem tudta biztosítani számomra a csatorna, így tulajdonképpen egyfajta 22-es csapdájába kerültem. És én akkor, azt hiszem, nagyon megsértődtem, méltatlannak éreztem a dolgot, és emiatt akkor azt mondtam, hogy jó, akkor vége!

– **Jött egy nagy hatásszünet, amíg újból képernyőre kerültél. Mi történt veled ez alatt?**

– Ma már, sok évvel később, nyugodtan kije-

lenthetem: izgalmas évek következtek. Azonban, ha részleteiben nézem és őszinte vagyok, akkor tulajdonképpen rengeteg könny és kínlás kísérte végig ezt az időszakomat. Néha elgondolkozom azon, hogy mennyire jó lenne „előre utólag” megérteni az életnek ezeket a fordulóit. Így sokkal könnyebb lenne a dolgom.

Nehéz volt megélni a törést, mert én biztosra vettem, hogy az RTL Klubtól fogok nyugdíjba menni, annyira egy húron pendültem mindenféle értelemben a csatornával, ráadásul minden ide kötött, és itt voltak a barátaim is. Mindennek dacára, amikor eljöttem, fel sem merült bennem az, hogy bármelyik másik konkurens csatornához elmenjek.

– **Egyébként hívtak?**

– Azért nem hívtak, mert én elég markánsan kijelenttem, hogy köszönöm szépen, én már nem tévézek.

– **A világért sem kötekednék, de akinek a médiában volt egy ilyen sikertörténete, mint neked, arról elég nehéz elképzelni, hogy soha nem akar visszatérni. Én nem tudom, csak sejtem, hogy azért ez a világ egy speciális életforma.**

– Halálkomolyan gondoltam azt, amit mondtam, és inkább azon kezdtem el gondolkodni, hogyan lehetne más területekre konvertálnom azt a tudást, amit az évek alatt megszereztem. Elkezdtem vállalati kommunikációval foglalkozni, mellette coachként is dolgoztam, és médiatréningeket tartottam. Ezeket túl elkezdtem tehetséggondozással is foglalkozni. A Magyarországi Tehetségsegítő Szervezetek Szövetségébe rendre bejártam.

– **Hogy kell ezt elképzelni? Elkezdte felépíteni valamit?**

– Nem kellett, hiszen akkoriban már sok ilyen ügynökség volt a piacon, és az egyik ilyen a Prompt Média. Két alapítója, Manhalter Dániel és Faix Csaba, egy

AZ EMBER NEM BÚJHAT
KI TELJESEN A BŐRÉBŐL,
AHOGY AZ ATV BELÉPSZ
AZ AULÁJÁBA, AKKOR
AZONNAL A HÍRSTÚDIÓ
LÁTVÁNYA FOGAD.
BEVALLOM, ETTŐL
A LÁTVÁNYTÓL AZÉRT
NAGYON MEGDOBBANT
A SZÍVEM

hosszú beszélgetés eredményeként megkérdezték, hogy nem akarok-e náluk dolgozni és én igen mondtam.

– **Visszatekintve, hogy látod? Bevonzottad ezeket a lehetőségeket, vagy adódtak?**

– Is-is. A Promt Média például, ahogy az előbb is meséltem – egy beszélgetés eredménye volt, és mondhatom, hogy már az első tréningem után tudtam, hogy a helyemen vagyok. Ez a munka számomra szerelem az első látásra, amiben talán némi genetikai örökség közrejátszott, hiszen az édesanyámat én nagyon sokszor láttam a katedrán. A „tanítás” valószínűleg emiatt nem állt tőlem távol. Csapatokat vezettem, emberekkel foglalkoztam. Egy tréning során talán az a legfontosabb, a sikerélményt az jelenti, hogy a nap végén el lehessen mondani, hogy valakit a saját szintjéhez képest egy picivel előrébb juttattunk, amihez persze ő is kell, meg én is, de egy nagyon jó társasjáték.

A tehetséggondozás véletlenül kopogtatott be az életembe egy ismerős által, ami aztán másik nagy szerelem lett az én életemben, hiszen a szemünk előtt csúcsosodik ki valakinek a sikere.

Az évek során aztán a nem létező véletlenek sokasága jött egymás után, aminek folyamánként egyszer csak azt vettem észre, hogy ott ülök egy közgazdasági Executive MBA programon. Ez a két év újbóli egyetem nagyon hasznos és inspiráló volt. Szerettem itt tanulni és a közeget is, ami nem mellesleg ismét újabb kapukat nyitott meg számomra.

– **Életed vargabetűje hogyan vezetett vissza a képernyőre?**

– Mondjam azt, hogy ez is egyfajta nem létező véletlennek köszönhető? (*Mosolyog.*) Egyébként egykor teljesen más okból kifolyólag jöttem ide az ATV-be tárgyalni. Az ember nem bújhat ki teljesen a bőréből, és mint te is láthattad, ahogy belépsz az aulába, akkor azonnal a hírstúdió látványa fogad. Bevallom, ettől a látványtól azért nagyon megdobbant a szívem, olyannyira, hogy erre a pillanatra konkrétan emlékszem. De ugyanazzal a lendülettel el is hessegettem magamtól ezt a dolgot, és mentem a megbeszélésre. Minden vértet felvettem, hogy bármilyen ajánlással is találjanak meg, ellenállok, de másnap ennek ellenére kaptam egy e-mailt, amiben az esti híradó hírolvasói státuszát ajánlották fel.

A vonzó lehetőség talán legfontosabb eleme az volt, hogy a vállalható időbeosztás mellett tudom csinálni, nem kell vagy kellett az elmúlt öt év alatt felépített tréneri, tanácsadói, segítői életemet beáldoznom.

A cikket tovább olvashatja a MiFerfiak.hu oldalon, használja a QR kódot!

Azt hiszem, így lett az életem, a szakmai életem komplett egész.

– Azon gondolkodom, hogy a korábban említett négyes szövetség utózőngéjeként nem lett volna lehetőség visszamenni az RTL Klubhoz?

– Az egykori elválás engem igencsak megviselt, és a négyesünk is valahogy szétesett. Azt is vallom, hogy ebben a viszonylag kis szakmában ma ne jelentsen ki senki semmit arra vonatkozólag, hogy ide vagy oda nem szegődik el. De én úgy gondolom, hogy ma ennek számomra már nincsen jelentősége, ahol vagyok, azzal teljes mértékig tudtam azonosulni. Jól érzem magam.

– A múltidéző hepehupák után kívülről úgy tűnik, hogy mára teljesen kisimultak a kátyúk. Így is érzed?

– Ha most görcső alá tenném az eddigi szakmai életutamat, akkor arra

abszolút az organikus fejlődés a legjobb meghatározás. Én nem a bátrak kasztjába tartozom, akik adott esetben bele mernek vágni valami homlokegyenesen más tevékenységbe. Szóval én nem lettem mondjuk tévésből pilóta vagy cukrász, hogy egészen extrém példákat mondjak. Ehhez valami nagyon nagy bátorság kell, ami viszont bennem nincsen meg. Bennem viszont rengeteg szorgalom, előrehaladási vágy és kíváncsiság van. Ma azt érzem, hogy ez az egész egy szép egységgé kezd válni. Összeérnek a dolgok, a szó jelentésének mindkét értelmében, azaz összeér a coaching a tréninggel, mert az ember coachléte a tehetségtámogatásban, azaz ma már start up cégek segítségével is ott van, hogy csak egy villanást emeljek ki. És ezek a dolgok szépen egymásba fonódva visznek előre, és mutatják a fejlődésem irányát, és így lesz szépen a Holló Márta 3.0-ból Holló Márta 4.0. *(Nevet.)*

AKADÉMIA
* * * *
SPORTHOTEL BALATONFÜRED

H-8230 Balatonfüred,
Horváth Mihály utca 66.

T: +36 20 378 7428

www.akademiahotel.hu
info@akademiahotel.hu

Modern, négycsillagos szálloda Balatonfüreden

A Balaton északi partjának fővárosában Balatonfüreden a Tihanyi Apátságra lenyűgöző kilátással rendelkező szállodánk csendes környezetben, közvetlen az uszoda mellett a városközponttól csupán 10 perc sétára található.

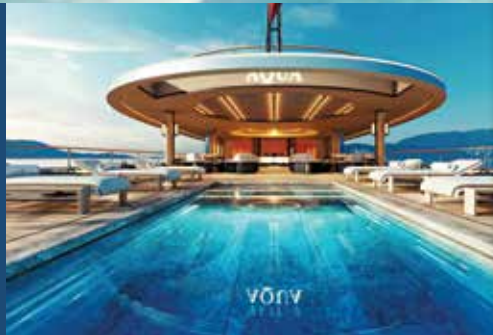
AQUA SINOT 112

SZUPERLUXUS HIDROGÉNŰZEMBEN

írta: LÓRÁNT DOMINIK   fotó: SINOT

A Sinot Yacht Design & Architecture újra a Monaco Yacht Show-n mutatta be az új szuperjacht-konceptióját, a 112 méteres hidrogén hajtású Aqua formájában. Az Aqua-t az előretekintő tulajdonosok számára fejlesztették ki, futurisztikus kialakítással, amelyet egy teljesen működőképes folyékony hidrogén és üzemanyagcellás rendszer működtet, így a tengeren elérhető legmodernebb hajók közé helyezve az Aquát.

Az óceán ihlette Aqua íves vonalai végigfutnak a hajó testén. A 360 fokos kilátást biztosító fedélzet, kapszulaként emelkedik ki a hajó tetejéből.

A hajó orrában kialakítottak egy szobát, ahonnan a vendégek számára még soha nem tapasztalt látvány tárul a tengerre. A hátsó fedélzet lépcsőzetesen lett kiépítve és egy központi vízesés található itt, amely azonnal lenyűgözi az embert, amint felszáll a hajóra.

A belső mennyezeti magasság 2,8 és 3,8 méter között mozog, így tágas élményt nyújt, amihez hozzájárulnak a teljes magasságú ablakok is.

A tulajdonos területéhez nagy fürdőszoba, öltöző és saját wellnes rész tartozik. A természetes

fénnyel megvilágított VIP lakosztályt, amely a vízszint magasságában található a fedélzet közelében, minimalista japán stílusban díszítették, amely jellemző az Aqua belső tereire.

Az Aqua hidrogén hajtását és szerkezetét a Lateral Naval Architects fejlesztette ki. A rendszer cseppfolyósított hidrogénnel működik, amelyet villamos energi-

ává alakítanak és ezzel táplálják a hajón található meghajtórendszert, emellett az összes elektromos berendezést is. Az energiagazdálkodási rendszer nagy akkumulátorokban tárolja az energiát annak folyamatos biztosítása érdekében. A tervek kidolgozása öt hónapon át a tervezők és a mérnökök kemény munkáját vette igénybe, hogy a hajtásrendszer szinte zajmentes környezetet teremtsen a

„A KIHÍVÁS AZ VOLT, HOGY TELJES MÉRTÉKBEN MŰKÖDŐKÉPES FOLYÉKONY HIDROGÉN ÉS ÜZEMANYAGCELLÁKAT HOZUNK LÉTRE EGY VALÓDI SZUPERJACHTBAN, AMELY NEM CSUPÁN A TECHNOLOGIA, HANEM A TERVEZÉS ÉS AZ ESZTÉTIKA TERÜLETÉN IS ÚTTÖRŐ.”

– KOMMENTÁLJA SANDER SINOT TERVEZŐ.

vendégek kényelme érdekében a fedélzeten.

Teljesítmény szempontjából az ügyfelek elvárhatják, hogy 3750 tengeri mérföldes távolságot fedjenek le, és akár 17 csomó maximális sebességet érjenek el, ha PEM üzemanyagcellákat használ-

nak energiaforrásként. „A megbízhatóság és a biztonság alapvető szempont világunkban” – tette hozzá Sinot. „Ezért szeretnénk kihangsúlyozni, hogy egy új szerkezetbe ültettük a már bevált technológiát.”

BESZÉLGETÉS KELETI ARTHUR
KIBERBIZTONSÁGI SZAKÉRTŐVEL,
JÖVŐKUTATÓVAL

A PÓK HÁLÓJÁBAN

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* HILBERT PÉTER

Korábbi lapszámainkban részletesen taglaltuk az önvezető autókat és technológiáit, továbbá foglalkoztunk a mesterséges intelligenciával is. Ha e témaköröknek van közös nevezője, akkor az mindenképpen az adat, az adatfeldolgozás. Ahogy egy beszélgetés kapcsán elhangzott: „az adat a ma olaja”. Jóllehet a fent említett témakörök a jéghegy csúcsait jelentik, de kijelentés mégsem túlzó, elég csak a szinte mindenkit érintő GDPR-ra gondolni. Hogy ez a kicsit megfoghatatlan fogalom miként válik egyre inkább a hétköznapunk részévé, mennyire vesszük komolyan, és hogy mennyire tudunk majd vigyázni rá, arról Keleti Arthur kiberbiztonsági szakértővel, jövőkutatóval beszélgettem.

KELETI ARTHUR IT-BIZTONSÁGI STRATÉGA, AZ ÖNKÉNTES KIBERVÉDELMI ÖSSZEFOGÁS ALAPÍTÓ TAGJA, KIBERTITOK JÖVŐKUTATÓ. KÉTSÉGET KIZÁRÓAN SZENVEDÉLYESEN IMÁDJA A MUNKÁJÁT, AMIT AZ IS IGAZOL, HOGY AZ EGYÓRÁSRA TERVEZETT BESZÉLGETÉSÜNK EGY HÁROMÓRÁS SPONTÁN MINISZEMINÁRIUMMÁ NÖTTE KI MAGÁT, ANNYIRA BELEMELEGEDTÜNK A TÉMÁBA.

Arthur rendkívül elegánsan érkezik, a divatos nagykocás öltönye láttán azonnal déjà vum támad. Ha egy pipa is előkerülne a zakója zsebéből, azonnal digitális Sherlock Holmesnak nevezném. Remélem, nem haragszik majd meg ezért hasonlatért, és önök sem húzzák szélesre a szájukat. Már csak azért sem, mert a következő beszélgetés olyan logikus okfejtések mentén halad majd, amikkel akár ki is érdemelhetné partnerem az új nevét. Egészen biztos vagyok abban is, hogy sokak szembesültek már egy-egy későbbi taglalásunkkal, csak éppen a tények kimondatlanul maradtak. Akkor én most jó Watsonként a kérdéseimmel járulok a téma kibontásához.

– Barna András: Azt még értem, hogy valakiből hogyan lesz mondjuk kibervédelmi szakértő, de hogyan lesz valakiből jövőkutató?

– Keleti Arthur: Ezt egy kicsit távolabbról vezetném le. Úgy vélem, hogy a biztonsági kérdésekkel foglalkozók körében általában a kíváncsiság a motiválóerő, az embert az mozgatja belülről, hogy valami miként működik, és ez a valami hogyan szedhető szét. A védelemmel is foglalkozókat pedig ezek után

az fogja izgatni, hogyan tehetné az adott dolgot biztonságosabbá.

Nálam az érdeklődés még gyerekkoromban kezdődött, kilencévesen, amikor megkaptam az első számítógépet, egy Commodore 64 floppis változatát, ami akkoriban nagyon nagy dolognak számított. Tulajdonképpen ekkortól kezdett érdekelni, hogy valami hogyan működik. Az ajándék behozott még egy másik aspektust is az életembe, ugyanis a gép körül alakult egy kis baráti társaság. Azzal foglalkoztunk leginkább, hogyan lehet játékokat feltörni. *(Nevet.)* Ezt abban az időben még büntetlenül meg lehetett tenni. Később tágult a kör, zenéket is szereztem, és számos demoprogramot is írtunk a barátaimmal például arról, hogy működik a Commodore 64. Röviden azt is mondhatnám, hogy együtt nőttem fel a rendszerrel.

– A kiindulópontodat már látom, de hogyan léptél a biztonsági terület irányába?

– Kanadában jártam iskolába, ahol már akkor oktattak informatikai dolgokat. De azt kell mondanom, hogy ma a

absztrakció, amire az immunrendszerünk egy más választ ad. Ha például azt mondom neked, hogy a gyerekedet az iskola előtt valaki várja, aki nem te vagy, és nem is a családod tagja, akkor egészen biztosan felszökik az adrenalin szinted, felugrasz és elrohansz. Ezzel szemben, ha azt mondom neked, hogy éppen most lopják el az érzékeny adataidat, vagy feltörték az e-mail-fiókodat, akkor semmit nem fogsz érezni. Egyszerűen azért történik így, mert erre nincs evolúciós válaszuk, és nem alakult ki bennünk a digitális érzékenység.

– **Nem lehet, hogy ez a digitális érzékenység azért nem alakult ki, mert a hétköznapi embernek, mondjuk a PIN-kódján kívül, nincsen olyan dolga, ami releváns lenne ebből a szempontból. Ha nagyon demagóg vagyok, akkor úgy is mondhatnám, kit érdekel, hogy tudják-e, hogy én most a Costa Coffeeban vagyok vagy sem.**

– Amit most elmondtál, az nem más, mint egy saját magadra levetített kockázatelemzés. De anélkül, hogy kötekednék, az általad említett

példát nagy általánosságban meg is tudom cáfolni. Ugyan téged nem érdekel, hogy ki tudja, hol vagy, de ha mondjuk te megcsalod a feleségedet, akkor már minden bizonnyal érdekelni fog, hogy a feleséged tudja-e azt, hogy hol vagy délután egykor, vagy látja-e mondjuk a telefonod fizikai elhelyezkedését stb. De ez a feltevés bármilyen szituációra konvertálható. Ha például a gyerekedről valaki más is tudja, hogy hol van, az mindjárt érdekes. Egyébként a példákon jól érezhető, hogy ez a dolog nemcsak információtartalom-, hanem kontextusfüggő is. Ugyanis bizonyos dolgok például hétfőn még nem érdekesek,

A person wearing a dark hoodie is shown from the chest up, facing forward. The background is a dark blue-green color with a pattern of white and light blue binary code (0s and 1s) and some faint, larger characters. The text is overlaid on the right side of the image.

A JOGGAL ÓRIÁSI BAJOK VANNAK, UGYANIS EGY MEREV RENDSZER, AMI NEM TUDJA KÖVETNI A PROBLÉMATIKÁT ANNAK ÖSSZETETTSÉGE ÉS RENDKÍVÜLI VÁLTOZÉKONYSÁGA MIATT

de szerdán már lehet, hogy azok lesznek. Számos esetet lehetne említeni: ilyen például egy betegség, ami a szomszédodat valószínűleg nem érdekli, de a munkaadódat, vagy éppen a családodat igen. Mondok mást: ha például a nemi érdeklődésed más irányú, vajon akarod-e, hogy ezt mindenki tudja? Én titokkutatással is foglalkozom, ami egyébként egy igen nehezen feltérképezhető terület. Anélkül, hogy most belemennénk ennek a részleteibe, tézisként megfogalmazható, hogy nem az számít, hogy valakit valami nem érdekel, hanem az, hogy az a valami mindenkit más érdekel. Az, hogy kinek mi az érzékeny adata, nem egyértelmű. Hozzá kell tennem: a fejekben sem egyértelmű. Például amikor beszélgetünk, akkor egy biológiai kontrollunk kvázi befolyásolja, hogy mikor milyen adatokat szolgáltatunk ki. Ez az interneten vagy a kibertérben nincs így, ott az adattestünk felett nincsen ellenőrzésünk.

– Annyi minden elhangzott pro és kontra, hogy ez inkább elbizonytalanít, semmint megerősít. Ha minden úgy van, ahogy mondtad, akkor létezhet ennek a helyzetnek valamilyen megoldása? Esetleg fel kell nőnie egy vagy két generációnak ahhoz, hogy ez az úgynevezett digitális érzékenység kialakuljon és tudatos legyen?

– Az a generáció, amelyik most nő fel, már abban él, hogy adatok keletkeznek róla, tulajdonképpen már a megszületése előtt is, hiszen amikor felteszed a születendő gyermeked 3D-s ultrahangképét az internetre, akkor ő már tudtán kívül ott van, anélkül, hogy ebbe bárhogyan is bele tudna szólni.

Egyes kutatások szerint ennek a problémának a megoldása egyfajta transzparencia lehet. Vagyis nem a bezárkózás, hanem annak az elfogadása, hogy egy

csomó adatunk elérhető. A most felnövekvő generáció már sokkal inkább a nyilvánosság előtt éli az életét, ugyanis tisztában van azzal, hogy sokan tudják róla, éppen merre jár, talán pont azért, mert ő maga csekkolt be valahol. Szóval már most elkezdődött ez az attitűdbeli változás, de azt még nem tudják megmondani a társadalomtudósok sem, hogy mennyire leszünk képesek ezt az abszurd gondolatot megszokni. De valahogy menni fog, az biztos.

Azt gondolom, hogy az ember természetes adaptívitási hajlama segíteni fog abban, hogy ezt az új szituációt feldolgozza, de gépek nélkül ez nem fog menni. Tehát a digitális érzékenység kialakításának kérdésére kicsit transzhumanista választ tudok adni, amikor azt vizionálok, hogy a gépekkel történő egyre szorosabb együttműködés fogja a megoldást hozni. Ez azt jelenti, hogy egy csomó dolog eldöntésében egy gép fog neked segíteni, és egy ugyanilyen gép fog megvédeni attól is, hogy te esetleg valamilyen érzékeny adatodat kiadd.

– Hogyan lehet majd ezt jogi alapokra helyezni?

– A joggal ilyen tekintetben óriási bajok vannak, ugyanis egy merev rendszer nem tudja követni a problematikát annak összetettsége és rendkívüli változékonysága miatt. Ez abból is látszik, hogy pár évvel ezelőtt még a csalás vagy hasonló szavakkal próbáltuk meg le- és körbeírni, hogy mi a hekkelés. Noha mára javult a helyzet, a hekkelést jogi értelemben még mindig valamilyen rendszerekbe történő behatolással teszi egyenlővé a törvényalkotás, miközben ahhoz, hogy küldjek neked egy zsarolólevelet, adott esetben semmilyen rendszerbe nem kell belépnem.

Egy-két haladó szellemű jogással már elkezdtem erről beszélgetni, hipotetikus alapon. Ebbe a távolba néző diskurzusban nem zártuk ki azt a lehetőséget sem, hogy normarendszerünket meg kell majd reformálni. Elképzelhető, hogy a jövőben a törvényeinket – bármilyen furcsán is hangzik ez most – részben számítógépek fogják írni, merthogy jórészt számítógépeknek is kell majd betartaniuk azokat. A digitális rendszerekre, a kibertérre egy önálló normarendszert kell majd kidolgozni, viszont az már most látszik, hogy az nem fog menni a hagyományos módszerekkel, miszerint erről évente a parlament próbál az aktuális helyzetet követő változtatásokat vagy döntéseket hozni.

Ma a kontroll a gazdasági szervezetek kezében összpontosul, mert egyelőre nincsen jobb náluk, aki ugyanilyen szinten innovatív és rugalmasak lennének ahhoz, hogy ezt meg tudják csinálni. Itt van például a kriptovaluták kérdésköre, ami egy hatalmas bizonytalansági tényező a jelenlegi monetáris rendszerekben. Létezhet-e olyan helyzet, hogy nem egy bankon, hanem valami másan múlik, hogy nekem van pénzem vagy nincs pénzem, vagy hol a pénzem?

– **Mi idehaza ország szinten hogy állunk a kiberbiztonság terén, foglalkozunk ezzel annyit, amennyit kell?**

– A mérték eltérő. A témával a kormányzat az elmúlt időben kezdett el intenzívebben foglalkozni. Nekem az a véleményem, hogy Magyarországon nagyjából öt év a lemaradásunk, viszont a veszé-

lyek ugyanolyan magasak, mint bárhol másutt a világban, ugyanis egy globális hálózatról beszélünk, ahol nincsenek fizikai határok. A pénzügyi ágazat a legfejlettebb terület, mint bárhol másutt a világon. Ugyanis a pénz az egy olyan általános mérőeszköz, amiről mindenki tudja, hogy amíg van neki, addig valamiféle biztonságban van. Ez a pénzre való fóku-

termék gyártása is fizikai úton történik, ezen okokból kifolyólag pedig kevésbé hangsúlyos az informatikai biztonság. Az a gondolkodásmód jellemzi e cégeket, hogy a robotot, ami az adott terméket gyártja, nem kell úgy védeni, mint mondjuk a bank szerverén gyűlő adatokat. Pedig valójában kell, mert az elmúlt évek tapasztalatai is azt mutatják, hogy a

szálás megjelenik állami szinten, a szabályzók szintjén is. Ez a szegmens az ipari átlag fölött van, a többi szereplő messze nem áll ilyen jól. Számos helyen ugyanis – a bankokkal ellentétben – nem informatikai alapon folyik a termelés, például egy autó- vagy gyógyszergyárban. Bár e rendszerek is informatikai alapon működnek, nem tárolnak adatot, és az adott

hackerek ezeket a gyárat is célba vették már. De nemcsak őket, hanem a beszállítóikat is, ahol ipari titkok, gazdasági információk, de akár személyes adatok is tonnaszámba fellelhetők.

Komolyan le vagyunk maradva a családok, gyerekek védelme terén is. Elindultak már kezdeményezések, de még nagyon messze vagyunk attól,

A person wearing a dark hoodie is seen from behind, sitting at a desk in a dimly lit room. They are looking at several computer monitors displaying data and graphs. The room is illuminated by a blue light, possibly from the monitors or overhead lights. The person's hands are on a keyboard and mouse. The overall atmosphere is technical and focused.

**MINDEN RENDSZERREL, AMIT
AUTOMATIZÁLVA HASZNÁLUNK
ÉS MÉLYEN BEINTEGRÁLUNK
A KÖRNYEZETÜNKBE, TEHÁT
MINÉL TÖBB ROBOTBA, AUTÓBA,
ESZKÖZBE, ORVOSI MŰSZERBE
BELETESSZÜK, EGYRE NAGYOBB
LESZ A KITETTSÉGÜNK.**

hogy elérjük a kívánt szintet. Nekünk ma erről már úgy kellene beszélnünk, mint egy evidenciáról, egy természetes dologról, de messze nincsen így. Sajnos, az emberek a kibebiztonságra mindig csak utólag gondolnak.

– **Feltehetően azért, mert úgy gondolják, amíg nincs baj, addig nincsen baj, csak akkor van baj, ha baj van.**

– Hát igen, de akkor tényleg nagy baj van. Ezt az eszmefuttatást csak azért nem értem, mert ugyanakkor vannak dolgok, amiket eleve megcsinálunk. Például, ha kinézek az ablakon, és látom, hogy esik a hó, akkor biztos, hogy felveszek egy kabátot meg egy sapkát, mert tudom, hogy ha ezt nem teszem meg, akkor meg fogok fájni. Nem értem, hogy ugyanezt a logikai lépést miért nem teszik meg egy informatikai rendszer felépítésekor. Egy beruházás értékének 2–5 százalékába kerül a védelmi rész, amit sok esetben nem terveznek bele, utólag viszont akár tízszer annyiba is kerülhet az integrálása. Az egyébként járulékos problémákról nem beszélve.

– **Egy picit váltunk területet! Nem titkolom, az önzetű autók számomra egyfajta a fétist jelentenek. Ott szinte minden mindennel összefügg, és a kommunikáció óriási kiterjesztéséről van szó. Mennyire tudjuk ezeket a rendszereket biztonságossá tenni, megvédeni?**

– Nem korlátoznám le csak az autókra a választ, hiszen az autókön kívül még egy sor dologban milliányi adat keletkezik. Például ma egy modern repülőgépben akár

ötvenezer szenzor is dolgozhat, és akár egyetlen úton több terabájtnyi anyag keletkezik. Nem az adatok keletkezésével van a baj, hanem azok feldolgozásával és megvédésével.

Minden rendszerrel, amit automatizálva használunk és mélyen beintegrálunk a környezetünkbe, tehát minél több robotba, autóba, eszközbe, orvosi műszerbe beletesszük, egyre nagyobb lesz a kitettségünk. Minél jobban összekapcsoljuk őket, annál magasabb a rizikófaktor. Ez ellen csak olyan gondolkodásmóddal és szoftverekkel lehet harcolni, amelyek az ilyen típusú támadásokat többé-kevésbé automatizált módon próbálják észlelni, elhárítani, jelenteni.

– **Szokták mondani, hogy a rablót a pandúrtól csak egy vékony vonal választja el egymástól, igaz, egy nagyon fontos vonal. Ez a megállapítás a hackerekre és a kibervédelemre is ugyanígy állhat. A kérdés az, hogy egy biztonsági rendszer mennyire összpontosulhat egy kézben? Okozhat-e gondot, ha valaki, mondjuk, átáll a sötét oldalra?**

– A kérdés jó és hatásos is. Nagyon sok olyan etikus hacker van, aki korábban nem etikusan tevékenykedett. Az általad említett vékony vonal egy nagyon fontos kérdés, mert egy morális kapcsolót feltételez. A lényeges kérdés mindig az, hol áll meg valaki. A biztonsági szakembereknek azt mantrázzák, hogy ők ott állnak meg, amikor már demonstrálták valaminek a sérülékenységét, de még nem okoztak vele kárt.

A rendszerek tervezéskor jellemzően nincs egy úgynevezett „master mind”, akinek minden összpontosan a kezében, de nyilvánvalóan nem kizárható, hogy aki részt vesz egy ilyen projekt fejlesztésében, ismeri annak hibáit. Ha ez a személy labilis, akkor lehet korrumpálni, és elképzelhető, hogy ezeket a hibákat kiadja. Természetesen egy rendszer hozzáféréseinek, azonosítóinak és jelszavainak védelmére beépítenek egyfajta kontrollt, hogy ne legyen egy személyi hozzáférhetőség, ne legyen a rendszernek Achilles-ina.

– **Foglaljuk keretbe, és zárjuk le egy kicsit személyesebb kérdéssel ezt a beszélgetést. Személy szerint neked milyen a privát „kiberbiztonságod”? Aggaszt a magad helyzete, vagy nem?**

– Nagyon nehéz kérdést tettél fel, mert az én helyzetem egy kicsit speciális. Azért speciális, mert többfajta biztonsági megközelítés van, amit követni lehet. A legtöbb biztonsági szakértő általában nem szeret porondon lenni, nem szeret sok információt

megosztani magáról. Ugyanis a védelemnek az egyik eszköze az, hogy minél kevesebbet beszélj. Én a szakmámnak egyfajta képviselője, szószólója vagyok. Nem tudom megtenni, hogy például egy ilyen interjúban, amikor kérdezel, nem mondom el, hogy honnan jöttem, mit csináltam, mi a véleményem, mert akkor annyi lenne a beszélgetésnek. Emiatt egy kicsit nehezebb a helyzetem. Egyszerre kell vigyáznom arra, hogy mit mondok, ugyanakkor ezzel párhuzamosan mondanom is kell egy csomó dolgot, amit utána felvállalok. Ezt tetézve az

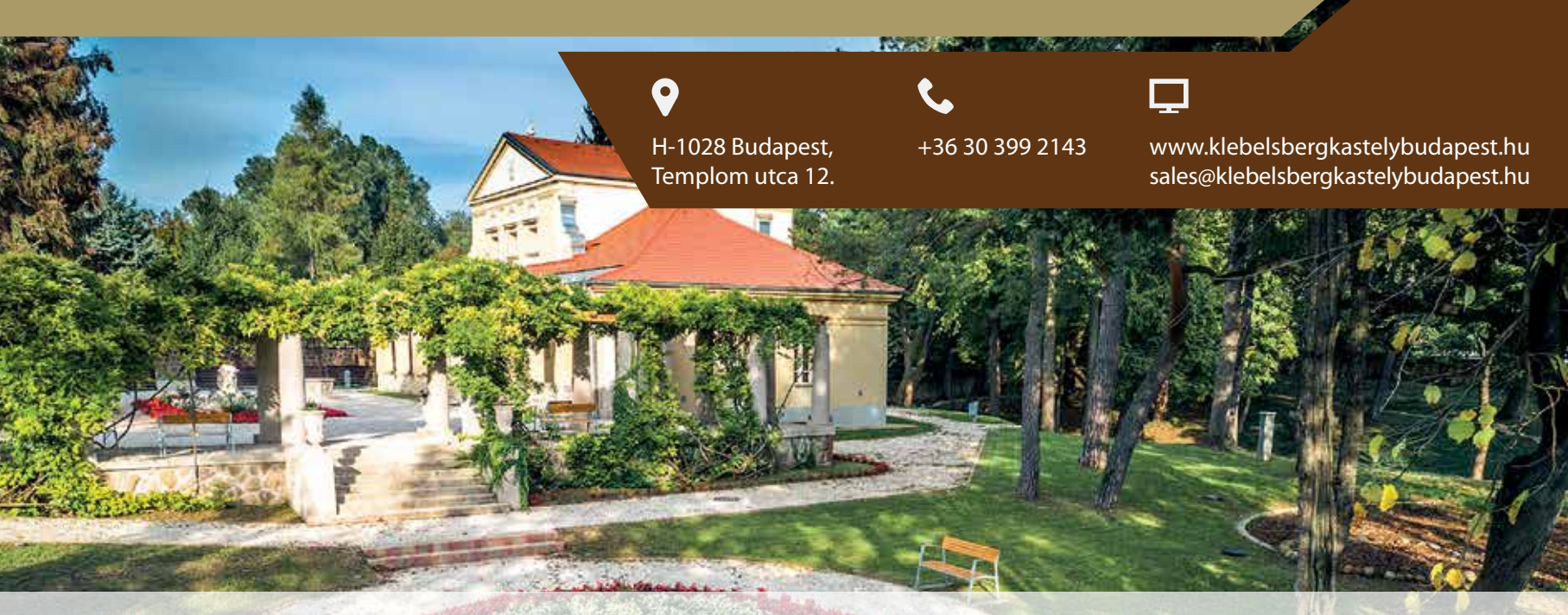
életemet még kombináltam a jövőkutatással is, melynek szerves része, hogy egy sor olyan dolgot ki kell próbálnom, ami még nem biztonságos. Hiszen nem lehetséges úgy valaminek a jövőjéről beszélni, hogy nem tudom, hogy milyen és hogy működik. Szóval nem érzem magam biztonságban. Én már nagyon sok éve minden e-mailemet úgy küldöm el, hogy biztos vagyok abban, hogy azt a

címzettek kívül más is fogja olvasni.

Próbálok biztonság tudatos és kockázatelemző életet élni, de azt kell mondanom, arra hogy ezt igazán hatékonyan tudjam csinálni, igen kevés az esélyem, és emiatt nem alszom jól.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

H-1028 Budapest,
Templom utca 12.

+36 30 399 2143

www.klebelsbergkastelybudapest.hu
sales@klebelsbergkastelybudapest.hu

*Klebelsberg
Kastély*

A Klebelsberg Emlékház kitűnő adottságokkal bír a legkülönfélébb rendezvények lebonyolításához. Több szekció alakítható ki a Kastélyban, amely alkalmas számos program egyidejű lebonyolítására is!

www.klebelsbergkastelybudapest.hu

BESZÉLGETÉS KRISTÁLY MÁRTONNAL

VÍZGÖMB SHOW PAPÍRALAPON

írta: BARNA ANDRÁS *fényképezte:* HILBERT PÉTER, KRISTÁLY MÁRTON

Nem is tudom, hogyan definiáljam a Kristály Marci történetét. Néha megindító, néha elképesztő, néha egyszerűen csak aranyos fordulatokkal tűzdelt sztori. Még csak azt sem mondhatom rá, hogy életút, hiszen Marci csupán 22 éves, akinek leginkább jövője van, semmint múltja. Ennek ellenére mégis sokszor az az érzésem, hogy mintha már megélt volna egy életet.

Marcit egy tévéműsorban láttam először, később pedig egy rendezvényen találkoztunk, ekkor elegedtünk szóba, és kértem fel egy beszélgetésre. A diskurzusunkra néhány hónappal később került sor a Görbe Bögre kávézóban. A hely stílusa nem megfogható, ha az enteriőr nem vegyülne vendéglátóipari stílusjegyekkel és eszközökkel, akár azt is hihetném, hogy egy mozgalmas életet élő nagycsalád otthonában vagyok. Újságok, könyvek, társasjátékok vesznek körül, szomszédságunkban hőlégballonok tartják állandó magasságukat a gyereksarok megfestett falán. Ahogy haladunk előre Marci történetében,

egyre inkább azt érzem, hogy a hely a maga rendező játékoságával sorsszerűen bohém kelléke a beszélgetésnek.

Marci szinte állandóan mosolyog. Történetének mesélése közben csak egy-egy minifejzet árnyalja be vidámságát. Hihetetlen elszántsággal és tudatossággal építi a jövőjét, szinte szembemegy a generációja minden konvenciójával. Bevallottan sok minden nem fér bele neki, ami kortársai számára ma természetes. Miközben a történetét szövi, néha azt gondolom, hogy mondatai között megbújik a jó értelemben vett magányos farkasok elszántsága. Szóvá is teszem dolgot, félmosollyal az arcán, érzem,

ezen ő is eltöpreng egy ideig. Szinte látom rajta, hogy számbaveszi összes eddigi ténykedését, ami tíz évvel ezelőtt az Andrassy úttól indul.

– Barna András: Nyugodtan állíthatom, hogy generációk nőttek föl Rodolfo bűvészdobozán, és egészen biztos vagyok abban is, hogy nincs ma olyan felnőtt, aki legalább egy alapvető trükköt ne tudna előrántani a tarsolyából. A te bűvészvonzalmad honnan jött?

– Kristály Márton: Azt is mondhatnám, hogy a véletlen műve az egész. Tízéves lehettem, amikor kimentünk az Andrassy útra egy autómentes napon. Itt találkoztam először a Corodini Országos Bűvész

Egyesület, akik akkor a kis műsoruk mellett a tanfolyamaikat promózták. A dolog annyira megragadott, hogy szinte azonnal beiratkoztam. Több éven keresztül jártam ide, de amikor már éreztem, hogy ez az egész nálam sokkal komolyabb, mint kedvtelés, akkor elszegődtem egy mesterhez, akit Habók Jánosnak hívtak, és sokáig a mentorom volt.

– Ne haladjunk ekkora léptekkel! Végül is te legfeljebb a szüleid kezét foghattad még a történeted kezdetén. Ők mit szóltak ehhez az egész ténykedéshez, komolyan vették valamilyen szinten? Hozzáteszem, én sem nagyon tudtam volna mit kezdeni ezzel a helyzettel.

– Végül is, ahogy én is, ők is azt látták, hogy ez nem több, mint egy hobbi. Én persze a magam módján ezerral pörögtem ebben a világban. Később, amikor nagyobb lettem, innen, ebből a közegeből kerültek ki az ismerőseim, barátaim, bűvészzel kapcsolatos filmeket, videókat néztem, szakmai napokra jártam, versenyeztem.

– És amikor megmutatkoztál, hogy ez már több, mint hobbi, akkor már támogatták ezt a dolgot a szüleid, vagy továbbra is közömbösekké maradtak a ténykedésed iránt?

– Így visszatekintve ez egy sokkal összetettebb helyzet volt, amire igazság szerint nem is lehet röviden válaszolni. Összességében egyébként nem támogatták. Bizonyos berögzült társadalmi elvárások éltek az elképzeléseikben, miszerint a tanulás, a diploma, később „az úgymond rendes munkahely” megszerzése a cél, ahova reggel elmegy az ember, délután meg hazamegy. A bűvészkedést túl labilis egzisztenciának tartják, pontosabban tartotta az édesanyám, mivel a szüleim már szinte a születésemkor elváltak. Mondhatom, hogy a mai napig sem hiszik el, hogy ebből meg lehet élni, ami talán annak is köszönhető, hogy én szinte állandóan visszaforgatom a keresetemet valami új ötletbe, így legkevésbé sincsenek látványos megtakarításaim, amire lehetne mondjuk egyet csettinteni.

Nagyon következetes embernek tartom magam. Otthonról hoztam a tudatosságot és a pénzügykezelést, amit az édesanyámtól tanultam meg, aki szerény körülmények között nevelt fel minket a nővéreimmel együtt, de mindenünk megvolt, ami kellett.

– **Édesanyád mivel foglalkozik?**

– Korábban szociális munkásként dolgozott a hajléktalanellátás területén, de most kint él Németországban.

– **Szóval tudatosság, pénzkezelés...**

– Én már nagyon fiatalon nemcsak hogy hittem ebben a dologban, de láttam is, hogy ezzel pénzt is lehet keresni. Éveken keresztül egy játszóházban dolgoztam, nyáron a szünidőben akár 10–12 órát. Ez persze nemcsak azt jelentette, hogy bűvészkedtem, hanem mellette ugrálóváraztam, gyerekekkel foglalkoztam, kézműves-foglalkozásokat vezettem. Ez három-négy évig nagyon intenzíven ment, aminek pozitív hozadékaként, mivel nagyon sokat szerepeltem színpadon, kialakult bennem egyfajta rutin. Noha ezek csak gyerekműsorok voltak, arra tökéletesen megfelelek, hogy felépüljenek a mutatóványok, a poénok pedig a helyükre kerüljenek. Szóval nagyon sokat köszönhetek ennek a játszóházas időszaknak.

Ezután kezdtem kvázi árulni a műsoromat, ami nyilván még nem a megélhetésemre kellett, de azt már elmondhattam, hogy a piacra kerültem. Talán ez volt az a pillanat vagy időszak, amikor azt mondhatom, hogy átléptem a hobbiszintet, hiszen ha valaki már fizet azért, hogy fellépjek, akkor az már több, mint hobbi.

– **Hány éves voltál ekkor?**

– 15–16 éves lehettem, amikor ez az ügymond minőségű változás megtörtént. De itt jegyzem meg, hogy őszintén szólva hiányoznak a gyerekműsorok, mert nagyon szeretek gyerekekkel foglalkozni. Némi kompenzációt az ad, hogy tíz éve cserkészkedem, így sokszor vagyok gyerekek között.

– **Az említett tudatosságodat most már teljesen a karrierépítésre fordítod?**

– Ez nem egy elhagyható prioritás, de a tanulás sem. A gimnázium után felvételt nyertem a Budapesti Gazdasági Egyetemre, ahol most járom az utolsó évet. Szóval ez most egy húzós időszak, mert az ember nem tudja, melyik ujját harapja meg. *(Nevet.)*

– **Térjünk vissza az időrendhez: hogyan folytatódott a karriered?**

– Van egy nagyon kedves és meghatározó része a történetemnek, ami 2014-ben indult, Máltán. Tulajdonképpen innen indul a Vízgömb show története is. Egy ismerősöm hívott ki, aki évek óta ott él és utcazenél, magyarul kalapozik. Ő mondta, hogy próbáljam ki magam. Kattogott az agyam, hogy mit is tudnék ott csinálni, a bűvészkedés adott volt, lufit tudtam hajtogatni, de ezt még kevésnek ítélem. Abban az időben dolgoztam egy játszóházban, ahol

óriás óriásbuborékokat fújtam, csináltam a ma ismert klasszikus módon, két pálcával. Elhatároztam, hogy ezt a dolgot fogom továbbfejleszteni.

Két kemény hónap következett. Kikísérleteztem egy új folyadékot, a pálcákat és még a madzagot is hozzá. A végén nagyot ütött a dolog, ahogy az utcai kalapozó mutatóványosok mondani szokták:

„tök jól dobtak rá”. *(Nevet.)* Az idillt az szakította meg, hogy feltehetőleg a szomszéd képeslapárús rám hívta a rendőröket, mert a buborékok eláztatták a portékáját. *(Nevet.)*

Összességében egy fantasztikus megtapasztalás volt ez a három hét. Úgy érzem, hogy minden előadóművésznek el kellene mennie kalapozni. Ugyanis annyira másfajta megismerése ez a dolgoknak, hogy nagyon sokat lehet belőle tanulni és

fejlődni, hiszen ismeretlen embereket kell random módon megszólítani és lekötni, és szó szerint elvarázsolni. Egyébként ezen az élményen felbuzdulva idehaza is kalapoztam a Margitszigeten és a Várban is, aminek később még jelentősége lesz.

– **Egyébként kalapozással mennyit lehet keresni?**

– Hát én mondjuk a nullára jöttem ki, de a barátom, aki egész konkrétan kitol egy zongorát Málta fővárosának főutcájára, igen jól megél.

– **Ez az élmény adta a lökést a továbblépéshez?**

– Igen. A buborékozást először csak felvettem a repertoáromba a bűvészkedés mellé, később pedig azon gondolkodtam, hogyan lehetne a kettőt kombinálni, és csinálni belőle egy színpadi produkciót. Ekkor kezdtem el istenigazából utánajárni ennek a show-elemnek. Idehaza még nem találkoztam ilyen-

nel, viszont nemzetközi szinten a buborékshow már komoly hagyományokon alapul. A két nagyhatalom e tekintetben Olasz- és Oroszország. Egy évbe telt, amíg sikerült megismernem a technológiát és megszereznem a technikai kellékeket hozzá, hiszen itt minden speciális, és természetesen más folyadékot is kell használni, amit a végén én kísérleteztem

ki. Egyébként a kellékeimet végül is ebből a két országból szereztem be.

– **A kérdés nyilván költői lesz, de mit lehet tudni erről a folyadékról, mennyire szakmai titok? (Nevetek.)**

– Nagyon az. (Nevet.) De annyit elmondhatok, hogy nagyon egyszerű összetevőkből áll.

– **Említetted, hogy a honi kalapozás további jelentőséget kapott.**

– Igen, mert egy alkalommal a Várban odajött

hozzám egy hölgy, aki elkérte az elérhetőséget, mert annyira tetszett neki, amit csinálok. Kiderült, hogy a lánya rendezvényszervezéssel foglalkozik, akinek továbbadta az elérhetőséget. Ennek köszönhetően indult el egy új etap az életemben. Az első nagy rendezvényem a Millenárison volt, amit az MVM szervezett hátrányos helyzetű gyere-

kek számára. A dolog annyira jól sikerült, hogy még két évig együtt dolgoztam ezzel a céggel, ami aztán hozta magával a többi. Ráadásul abban az időben a buborékozást még csak nagyon kevesen művelték.

A csúcstól 2017 ősze jelentette. A már korábban említett Corodini Országos Bűvész Egyesület minden évben csinál egy versenyt, és utána egy gálaműsort. Az akkori gálát a Fővárosi Nagycirkuszban rendezték, amire meghívtak vendéglőadóként. Még ma is kiráz a hideg, ha arra gondolok, hogy ott

vagyok a Nagycirkusz porondján. Tulajdonképpen itt debütált a műsorom is, amit fantasztikus volt megélni egy ilyen autentikus közegben. Munkás egy év következtet, felváltva bűvészkedtem és csináltam a Vízgömb show-t, de közben valahol belül éreztem, hogy valamire lépnem kell. Ugyanis a Vízgömb show nem bűvészshow, és ezt mindig összekeverték. Egészen pontosan a Vízgömb show-ra rámondták, hogy bűvészkedés, holott nem az.

– Újragomboltad a kabátot?

– Tulajdonképpen igen. Mérlegeltem kellett a szempontokat, ami mögött természetesen egyfajta

üzletpolitikai döntés is megbújt. Jó bűvésznek tartom magam, de nem vagyok kiemelkedő. A Vízgömb show viszont egy egyedi dolog, amit tudomásom szerint nem csinál még itthon senki, és ezen a területen ki tudok emelkedni. Így abban maradtam önmagammal, hogy a bűvészkedést háttérbe szorítom egy kicsit, és csak a vízgömbprodukcióra fókuszálok, ami hosszabb távon mindenképpen kecsegtetőbb lehet, sőt, ha tíz év múlva már

százán csinálják ugyanezt, akkor is elmondhatom, hogy én voltam az első. *(Nevet.)*

– Tegyük helyre a dolgot, miért vízgömb, és miért nem buborék?

– Ha nem kérdezted volna meg, akkor is kitértem volna rá, ugyanis ennek több oka is van. A válasz hosszabb verziója az, hogy a vízgömbbel sokkal több mindent meg lehet csinálni, mint egy buborékkal. Lehet egy nagyot csinálni, meg benne sok kicsit, meg lehet tölteni füsttel, meg lehet gyújtani, ha kell,

még „kockát is lehet belőle faragni”. Tehát tudatosan törekedtem egy új elnevezés bevezetésére, mert meg akartam különböztetni, ugyanis ebben sokkal több lehetőség és kiaknázatlan lehetőség rejlik, mint a „hagyományos” értelemben vett buborékokban. Nem melleleg jól is hangzik. *(Nevet.)*

A névválasztás egyben a jövőm továbbgondolását is jelentette. Ugyanis ezzel két út nyílt meg. A vízgömb mellett elindulhatott egy másik vállalkozási vonal is, az Óriásbuborék Show. Ez utóbbinak idén tavasszal egy új, professzionális arculata lett, amiben már egy animátorcsapat is közreműködik

MÉG MA IS KIRÁZ A HIDEG, HA ARRA GONDOLOK, HOGY OTT VAGYOK A NAGYCIRKUSZ PORONDJÁN. ITT DEBÜTÁLT A MŰSOROM IS, AMIT FANTASZ- TIKUS VOLT MEGÉLNI EGY ILYEN AUTENTIKUS KÖZEGBEN

az irányításom mellett. Végül, de nem utolsósorban, ha csak alapjáraton is, ám ott van harmadikként a bűvészkedés is.

– A mutatóanyagokat hogyan találod ki, illetve hogyan áll össze egy műsorod?

– Ez egy visszatérő kérdés. Egyfelől saját fejlesztések, másfelől volt egy orosz mentorom, akitől sok mindent megtanultam, és a produkcióm az ő irányításával mellett lett teljes. A műsoraim jellemzően színpadi előadások, de létezik olyan alternatíva is,

amikor én a kis asztalommal megyek oda a vendégekhez, és mutatok meg ilyen-olyan elemeket, illetve van, amikor körbeállható vagyok. Ezek az opciók lehetőségeket adnak arra, hogy olyan mutatóanyagokat is bemutassak, amelyek méretüknél fogva kicsik, és színpadi előadásban nem lennének látványosak. De arra is jók, hogy közvetlenebbé tegyék a műsort, és be tudjam vonni a nézőt vagy a nézőket.

– Mit a legnehezebb megcsinálni egy vízgömbbel?

– A legnehezebb elemek azok, amelyekhez sok idő kell, mivel egy idő után csökken a felületi

feszültség, és emiatt hamarabb eldurran. Tehát az úgynevezett vízgömb szobrok elkészítése – én így neveztem el – a legnehezebb, ilyenkor nagyon gyorsan kell dolgozni.

– Amikor gyakorolsz, nem leszel ideges, ha huszonhatodszorra is kipukkad? *(Nevetek.)*

– De. *(Nevet.)* De azt talán kevesen gondolják végig, hogy ez egy nagyon érzékeny produkció, mivel

számos környezeti hatás is befolyásolja, például a páratartalom, légmozgás, a hőmérséklet. Jártam már pórul műsor közben, amikor kinyitottak egy ajtót, és olyan huzat lett, hogy majdnem agyoncsapta az előadást.

– Ezek szerint szabad téren egy ilyen műsort nem lehet megcsinálni?

– Egyelőre nem, de van egy ötletem ezzel kapcsolatban, amin most erősen dolgozom is, mert megoldaná ezt a problémát.

– Már annyi szó esett a tudatosságról, ötletekről... Hogy látod a saját fejlődésedet, mik a terveid?

– A sok kicsi fejlesztés és lépés mellett, amik mindig előre viszik a hétköznapi mutatványokat, vannak dédelgetett és nagyobb szabású elképzeléseim is. Ha lehet ezt mondani, ezek az ötletek túlmutatnak az eddigi produkcióim kunsztjain.

Az inspirációt egy nyáron látott műsor hozta meg, amikor kint voltam New Yorkban. Ott volt szerencsém megnézni a Yang család műsorát, akik a nevük csengésével ellentétben szerbek, és az egész család vízgömb- és buborékművészettel foglalkozik. Kőszínházi előadásokat tartanak nagy rendszerességgel és óriási sikerrel. A látvány nagyon magával ragadott, egy új aspektusát is megmutatták a buborékművészet lehetőségeinek. Az előadásból nemcsak ötleteket merítettem; anynyira motivált, hogy elkezdtem dolgozni egy egész estés műsoron, ami majd nem feltétlenül csak a vízgömbbravúrokban csúcsosodik ki, hanem tartalmi oldalról is ad majd egy hozzáadott értéket. Az elképzelés megvalósításán többen dolgozunk, már sok új aspektus felszínre került. Reményeim szerint a végeredmény pedig egy minden szempontból minőségi és igényes előadásban testesül majd meg.

A cikket tovább olvashatja a [MiFerfiak.hu](https://www.MiFerfiak.hu) oldalán, használja a QR kódot!

BESZÉLGETÉS IDŐSEBB
ÉS AZ IFJABB CSEH LÁSZLÓVAL

AZ ÉREM MÁSIK OLDALA

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* HILBERT PÉTER

Régi vágyam teljesült a következő beszélgetéssel. Filmes szófordulattal élve azt is mondhatnám, hogy bepillantást nyerhettem az élsport egy különleges kulisszája mögé. Jelen esetben azonban nem a technikák és edzés módszerek adtak ívet a beszélgetésnek, hanem egy sokkal magasztosabb küldetésről, a családi szerepvállalásról lesz szó, ami sok esetben a siker legbiztosabb alapját szolgáltatja, a kudarcoknál pedig a legbiztosabb kart a támogatásban. A múltidéző életképek felvillantásában az idősebb és a fiatalabb Cseh László volt a beszélgetőpartnerem.

A KÉT SPORTEMBER SZŰKEBB HAZÁJÁBAN, HALÁSZ-
TELKEN TALÁLKOZUNK. A REGGELI KÁVÉ MELLÉ AZ ESŐ
IS ELERED, MINTHA ODAFÖNT MEGÉREZTÉK VOLNA,
HOGY A VIZES SPORTOKRÓL FOG SZÓLNI
A DISKURZUS. APA ÉS FIA KÖZÖTT JÓL ÉRZÉKELHETŐ
A KOHÉZIÓ, MÉGIS AZ ELSŐ PILLANATBAN MÁR
LÁTSZIK, HOGY TELJESEN ELTÉRŐ A HABITUSUK...

AZ

ifjabbik Laci – amit később meg is jegyzek neki – igazi kedves, jó gyerek. Az úszás, a sport iránti alázata és szerénysége szinte szavak nélkül is jól érzékelhető. Édesapja viszont energikus alkat, mindamelllett végtelenül közvetlen, ami a szíven, az a száján is, semmit nem rejt véka alá, az egyszer biztos. Bár egy-két akkord szól majd a fiatakoráról is, de persze itt csak a szépre emlékezünk. Klasszikus vonalvezetés ad a történetüknek, hogy az idősebb Cseh László is úszó, olimpikon volt, így akár kézenfekvő tényként is kezelhetnénk a fiú folytatást. Ő azonban az élsportolói múlttal nem adott át egy képzeletbeli stafétabotot, amit mindenáron át kellett volna vennie a kis Lacinak. A sors azonban kiszámíthatatlan. A történeti hűség kedvéért az idősebb Cseh Lászlót kérdezem a kezdetek kezdetéről.

– Barna András: Hogy kezdődött a te sportolói pályafutásod, mikor ugrottál először medencébe?

– Id. Cseh László: Budán laktunk a Horváthkert mellett. A házban és a környékbeli fiúkkal egyszer lekeveredtünk a Császár uszodába. Hogy hogyan, miért, azt ne kérdezd, mert arra már nem emlékszem. A lényege a dolognak az volt, hogy nekem már az első percben nagyon megtetszett az uszodai világ, úgyhogy írd és mondd, én már az első alkalommal is csak akkor jöttem haza, amikor a medencéből leengedték a vizet. Persze az apám rendesen elvert, amikor hazaértem. Tulajdonképpen jogosan, mert végtére is negyed tizenegy múlt. Szóval az élmény meghatározó volt, mindehhez hozzá kell tennem, hogy úszni nem tudtam, azt majd csak később és magamtól tanultam

meg. Egyébként nagyon könnyen ment a tanulás, a pillangót – ami egyébként egy nagyon nehéz úszásnem – kifejezetten szerettem. Aztán eljött egy nap, amikor kiemelték, pontosabban megkérdezték, hogy nincs-e kedvem edzésekre járni. Valahogy így kez-

totta egy konzervdoboz. Kemény három hónap volt, amíg megtanultam így úszni, de később nagyon sok edző átvette ezt a rendhagyó módszert.

– Ezek a praktikák használatosak a mai napig is?

dődött. Később az Építőtkben úsztam nagyon sokáig, és ezt követően vagy ez alatt lett az edzőm Hirsch Károly, aki éppen akkor jött haza Libanonból. Ő kezdett el engem megtanítani a „szép és hasznos úszásra”. Ez azért lényeges momentum, mert ő volt az első, aki a fejemre feltette az úszópapucsot azért, hogy ne rázzam a fejem hátúszás közben. Megjegyzem, ez nem könnyű mutatvány. Később a technikám finomítása érdekében a papucsot levál-

– Ifj. Cseh László: Régebben a konzerves úszást még használták, igen. De hozzáteszem, hogy én már nem feltétlenül értek egyet ezzel a dologgal, mert ez is energiát vesz el. Szerintem jó, ha van egy kis fejlődés.

– Id. Cs. L: Nyilvánvaló, hogy a technikák fejlődnek. Ma például a TF-en úgy tanítják, hogy a kar után kell néznie a fejnek hátúszáskor, ami valahol mind a kettőnknek ellentmond. Anélkül,

ID. CSEH LÁSZLÓ:
EGYET AKARTAM
CSAK, HOGY A
GYEREK TANULJON
MEG ÚSZNI, DE
HOGY ŐSZINTE
LEGYEK, AZT
NEM SZERETTEM
VOLNA, HOGY ÚSZÓ
LEGYEN.

hogy ezt tovább analizálnánk, egy biztos: nagyon sok munkát igényel az úszói edzés és munka, legyen szó akármilyen korosztályról.

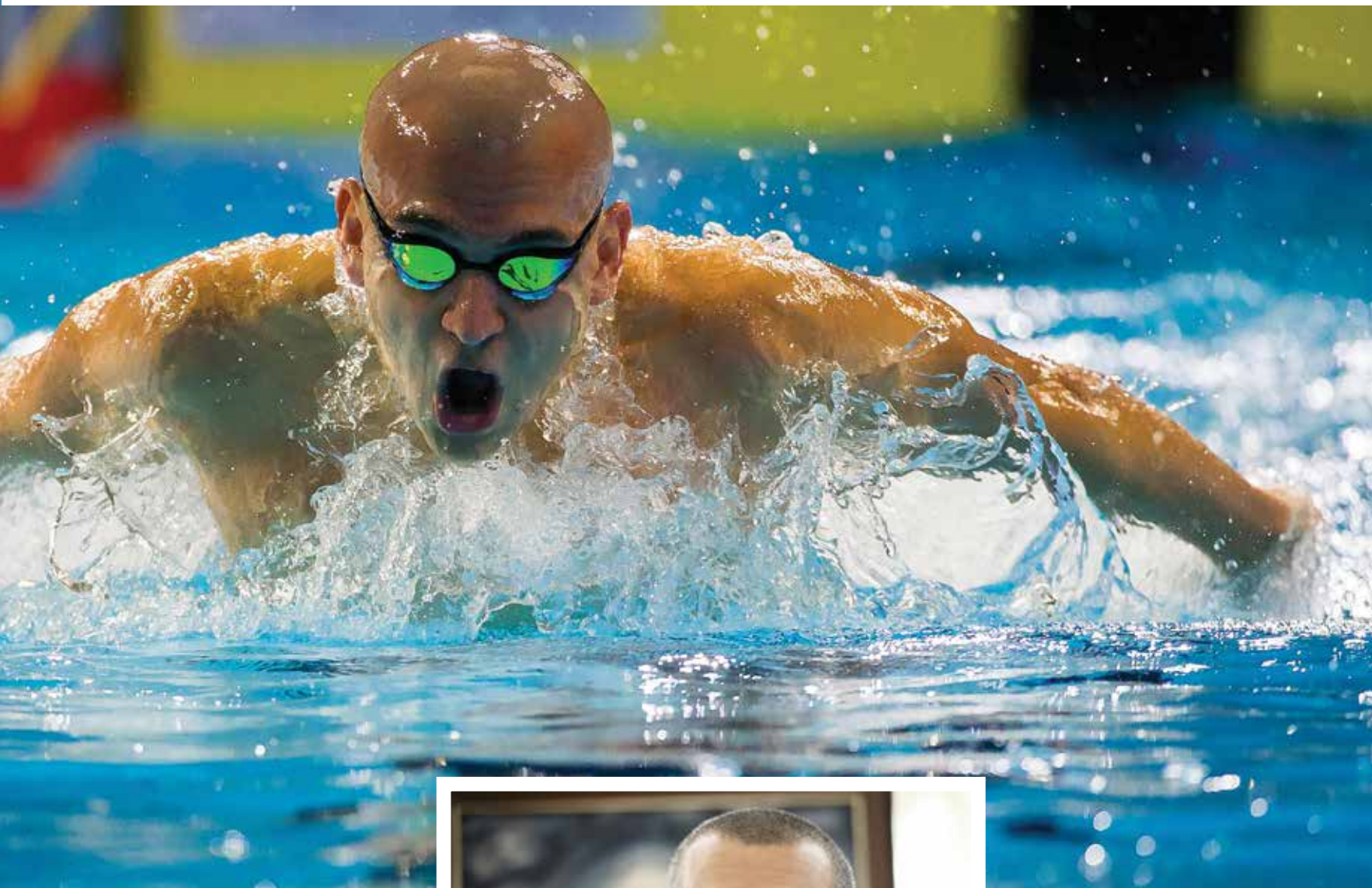
– **Ígérem, meghagyjuk a szakmai kalandozásokat, de térjünk vissza oda, hogy miként lett a kis Laciból mégiscsak úszó?**

– Id. Cs. L.: Akartam vagy nem, a kis Laci már születésétől fogva imádta vizet. A kádban egy fürdés

alatt legalább háromszor kellett cserélni a vizet, és addig soha nem volt boldog, amíg a plafon nem lett habos. *(Nevet.)*

De komolyra fordítva a szót: azt gondolom, hogy szerintem minden gyereknek meg kellene tanulnia úszni, mert hiszem, hogy ma az úzás az egy alapsportág. Mi itt lakunk a két Duna között, ahol meg pláne volt ennek jelentősége.

Mi egyébként a sportolói múlt ellenére nagyon nehezen keveredtünk le az uszodába. Egyet akartam csak, hogy a gyerek tanuljon meg úszni, de hogy őszinte legyek, azt nem szerettem volna, hogy úszó legyen. Annyi minden más dolog volt, amit szerethet és szerethetett volna még. Nyilván, amikor lementünk az uszodába, ott a magam múltja és a kapcsolataim révén élveztem előnyöket, de ez édes-

kevés lett volna ahhoz, ha valakiben nem látják meg a tehetséget.

– Ha mondjuk valaki vállalkozó vagy üzletember, akkor nagy eséllyel azt szeretné, ha később a gyerekei vinnék tovább a boltot. Te, mint egykor sikeres sportember, nem akartad, hogy a fiad továbbvigye ezt a vonalat?

– Id. Cs. L.: Nyilván hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem gondoltam erre. De nem erről volt szó, hanem arról, hogy én pontosan tudtam, hogy a sportolói lét mivel jár. Ez egy nagyon kemény és nagyon melós élet. Akkor egy kicsit az volt az érzésem, mintha mindennek tudatában egy bányába kül-

deném le a gyerekeket robotra. Ezt meg el akartam kerülni. De azt mondtam magamban, ha valóban akarja csinálni, akkor csinálja, nem fogok beleszólni.

Persze volt egy másik vetülete is a dolognak, az áldozatvállalás, amit ki nem mondvá is tudtunk, és amihez nagy családi összefogás is kellett, nemcsak az én részemről vagy az édesanyja részéről, hanem

– Ifj. Cs. L.: Nem gondolom, hogy a minta tudatos volt, de tagadhatatlan, hogy jóleső érzés tudni, hogy ő is átment ezeken a dolgokon. Az úszás meg csak úgy jött, és már a kezdetektől fogva imádtam. Soha, egyetlenegyszer sem éltem meg teherként, soha egyetlenegyszer sem volt olyan érzésem, hogy már megint mennem kell edzeni.

mind a két nagyszülői részről is. Először napi két, majd három edzés, és hétvégén pedig a versenyek. Ezt megszervezni sem kevés már csak távolságban sem, hiszen minimum 30 kilométer oda, 30 vissza. De összefogott a család.

– **Laci, te ebből gyerekeffel érzékeltél valamit? Az édesapád sportolói pályafutása volt rád valamilyen hatással?**

– **Ez a lendület kitart a mai napig?**

Ifj. Cs. L.: Igen, de azért reggel ötkor már néha gondolok arra, hogy jó lenne még egy kicsit tovább aludni. *(Nevet.)*

– **Milyen nálatok egy vasárnapi ebéd? Vannak csörték?**

– Id. Cs. L.: Otthonra már nem jut ebből, az autóban jellemzően már mindent átbeszélünk.

– Ifj. Cs. L.: A legutóbbi emlékezetesebb ilyen párbeszédünk talán 2015-ben zajlott, amikor új edzőhöz kerültem, és ahol teljesen más edzőmunkát úsztunk. Akkor kérdezte meg édesapám az edzőmtől, hogy nem lesz-e kevés? Ugyanis korábban szinte evidens volt, hogy egy nap 8–10 kilométereket úsztunk, ezzel szemben viszont ezzel az új módszerrel kevesebbet, de mégis hatékonyabb eredményt értünk el.

– **Az ilyen véleménykülönbségeket te belülről hogy éled meg?**

– Ifj. Cs. L.: Azt gondolom, hogy mindig az edző szava a döntő. Innentől kezdve pedig egyfajta egészséges véleménycsere lehet csak kettőnk között, de meglátásom szerint egy szülőnek nem szabad beleszólnia ebbe a munkába.

– **Az erőteljes temperamentumoddal te ezt jól tudtad kezelni?**

– Id. Cs. L.: Abszolút soha nem szóltam bele semmibe. Ha a Lacinak kérdése volt, akkor arra mindig válaszoltam, de soha nem tettem szóvá a teljesítményét, és nem illetem kritikával az edzést vagy az edzői munkát. Mindig nagyon ügyeltem arra, hogy megmaradjon közöttünk az apa-fiú kapcsolat, ugyanis nem engedhettem, nem engedhettük meg magunknak, hogy az úszás – akármennyire is szeretjük – éket verjen közöttünk.

– **Ez a tudatosság, következetesség jellemezte a hétköznapjaitokat is?**

– Id. Cs. L.: Igen, ugyanis ez másként nem is tudott volna működni. Abban kétségtelenül nagy szerencsénk volt, hogy a kis Laci soha nem kellett noszogatni, mert a kitartása megvolt az úszáshoz.

De azt a mai napig is vallom, hogy ez nagycsaládi összefogás nélkül nem ment volna. Az a baj, hogy sok edző nem lát túl az uszoda falain, és emiatt hajlamosak a sikereiket kisajátítani, miközben abba, hogy a gyerek idáig elérjen, egy család bele is rokkannhat, főleg, ahol több gyereket is ki kell

lésről. Ma egy gyerekúszónadrág 60–80 ezer forint, a lányoknál ugyanez 120–140 ezer forintba kerül. És a szülő megfeszül, megveszi, mert nem akarja a gyerekét hátrányos helyzetbe hozni.

– **Laci, ha neked lesz vagy lesznek gyerekeid, akkor te szeretnéd, ha úszók lennének?**

nevelni. Ott ezt nem is tudom, hogyan oldják meg. Korábban is rengeteg pénzről beszéltünk, most pedig ez az összeg még hatványozottan több, elég csak a tanfolyamdíjakat megnézni. Véleményem szerint el kellene gondolkozni azon, hogy a sport mai támogatása mellett – mert soha eddig nem volt ilyen támogatott – miért ilyen irdatlan magasak ezek a költségek, és akkor még nem beszéltünk a felszere-

– Ifj. Cs. L.: Azt gondolom, hogy ebben a kérdésben továbbviszem a szülői gondolatíságot, úgyhogy nem kardoskodnék emellett. Ma már annyiféle sportág van – elég megnézni csak a sportágválasztót –, hogy én mindenképpen azt támogatnám, hogy jól nézzen körül, mielőtt valami mellett leteszi a voksát. Azt viszont vallom, hogy valamilyen szinten mindennap sportolni kell, mert az nagyon

fontos. De hogy mit, azt a gyerekeknek kell eldöntenie. Nekem rengeteg olyan úszótársam volt, és most is látok olyan gyerekeket, akik számára szinte fizikai fájdalmat okoz lejönni az uszodába és edzeni. Ezek a gyerekek legtöbbször szülői ráhatásra vagy nőgátásra járnak vagy jártak le, aminek 90 százalékban lemorzsolódás a vége. Ma alapvetően hibának érzem, ha valakit valami miatt noszogatnak. Ha noszogatni kell, az már régen rossz, szerintem. Számtalanszor szembesültem már azzal, hogy az edzőknek úgy kell beparancsolniuk valakit vagy valakiket a vízbe. Én, amikor lementem edzeni, akkor azért mentem le, hogy eddzek, ha ez nem így történt volna, akkor minden bizonnyal valahol máshol lettem volna, nem az uszodában.

– **Némileg költői a kérdés, de pályafutásod során – legyen az siker vagy kudarc – előfordult olyan helyzet, amin a család segített át?**

– Ifj. Cs. L.: Persze. Mindig jó, ha az ember ki tudja beszélni a benne lévő dolgokat, és az talán még fontosabb, hogy erre legyen fogadókészség a család részéről is. Az otthoni párbeszédnek nemcsak az ember lelkének tesznek jót, de elkerülhető az is, hogy a szülő

vitás kérdésekben csak az edzőnek adjon igazat. Láttam számos ilyen helyzetet. Véleményem szerint, amikor a gyerek azt látja és érzi, hogy a szülő mindig az edző pártján áll egy vitás kérdésben, akkor legközelebb már nem fog beszélni a problémáiról, és az megint nem jó, mert demoralizál, és a végén a gyerek ráunhat a sportra. Én általában nagyon fontosnak tartom a pozitív hozzáállást, és nagyon

CSAK ÚGY
SZERETNÉK AZ
OLIMPIÁRA KIMENNI,
HA LÁTOM, NEMCSAK
ESÉLYEM VAN A
DÖNTŐBE JUTNI,
HANEM A LEGJOBBAK
KÖZÖTT IS OTT
TUDOK LENNI.

elítélem, ha valakit – mondjuk egy második helyért vagy egy gyengébb teljesítésért – kvázi megszidnak. Nagyon sok szülő szem elől téveszti a sport valódi célját, mert azt akarja, hogy az ő gyereke legyen az első. Kritikával lehet élni, viszont azt úgy kell kommunikálni, hogy a végén a tanulás pozitív megerősítést adjon.

– **Talán az én hibám, hogy eddig nem kérdeztem rá, de ebbe a ti szakmai közegetekbe hogyan kapcsolódott bele az édesanya?**

– Id. Cs. L.: Ő nyújtotta a biztonságot számunkra, amikor én a kis Lacival úton vagy versenyen voltunk, akkor vitte a családi vállalkozásunkat, ami 100 százalékos teljesítmény jelentett a részéről. De egyébként minden nagyon meg volt szervezve, én reggel elvittem a Lacit edzésre 5.45-re, utána irány a nagybani piac, és vissza az üzletbe. Az anyósoméék meg főztek ránk. Ez a rendszer évekig hibapont nélkül működött, nyugodt alapokat biztosított számunkra, ha lehet ezt mondani.

– **Amikor a jövőről beszélgetek otthon, akkor milyen perspektíva rajzolódik ki?**

– Ifj. Cs. L.: A tokiói olimpia most számomra a fő csapásirány, de itt is felállítottam magamban bizonyos mérföldköveket. Most nagyon fontos, hogy a magyar bajnokságban minél jobban tudjak úszni, elsősorban önmagamért szeretném ezt megcsinálni, hiszen látni akarom, hogy van értelme továbbmenni. Csak úgy szeretnék az olimpiára kimenni, ha látom, nemcsak esélyem van a döntőbe jutni, hanem a legjobbak között is ott tudok lenni.

– **Ennél tovább is nézel, vagy egyelőre ez a viszonylag belátható táv az, amire koncentrálsz?**

– Ifj. Cs. L.: Azt kijelenthetem, hogy ez az olimpiám

lesz az utolsó. Maholnap 34 éves leszek, és azt gondolom, tudni kell abbahagyni.

– **Terveid szerint benne maradsz a sportban?**

– Ifj. Cs. L.: Nem gondolom, hogy nekem aktívan a sportban vagy a sport mellett kellene maradnom. Ma úgy látom ezt a dolgot, hogy ha befejezem az aktív pályafutásomat, akkor egy pár hónapot mindenképpen lazítani fogok, hogy sok év után egy kicsit azt érezhessem, hogy úristen, nekem már semmi dolgom nincs és halálra unom magam, és már tényleg kellene csinálnom valamit. *(Nevet.)* Ha eljön ez a nihil utáni időszak, akkor minden bizonnyal több ötletem is akad majd a folytatást illetően.

– Id. Cs. L.: Például meglátogatod majd az apádat! *(Nevet.)*

A cikket tovább olvashatja a **MiFeria.hu** oldalán, használja a QR kódot!

Évek óta egy véget nem érő kulináris reneszánsznak vagyunk nap mint nap részesei. Hála a kereskedelmi csatornák gazdag választékának, a csúcsgasztronómia beköltözött a nappalinkba. Amíg viszont a világ egyik fele főz, addig a másik fele szenved valamilyen ételtől. Ennek okait firtatva érvek és ellenérvek feszülnek egymásnak e kérdéskörben. Tézisek születnek és dőlnek meg szinte naponta, amikor az egészséges közéletet keressük az étkezésben. De mint tudjuk, az igazság mindig odaát van, csak el kell döntenünk, melyik oldalról nézünk át a túlpartra.

BESZÉLGETÉS
ZALAI NOÉMI
DIETETIKUSSAL

ÉTRENDEK TERÍTÉKEN

írta: BARNÁ ANDRÁS   fotó: ZALAI NOÉMI

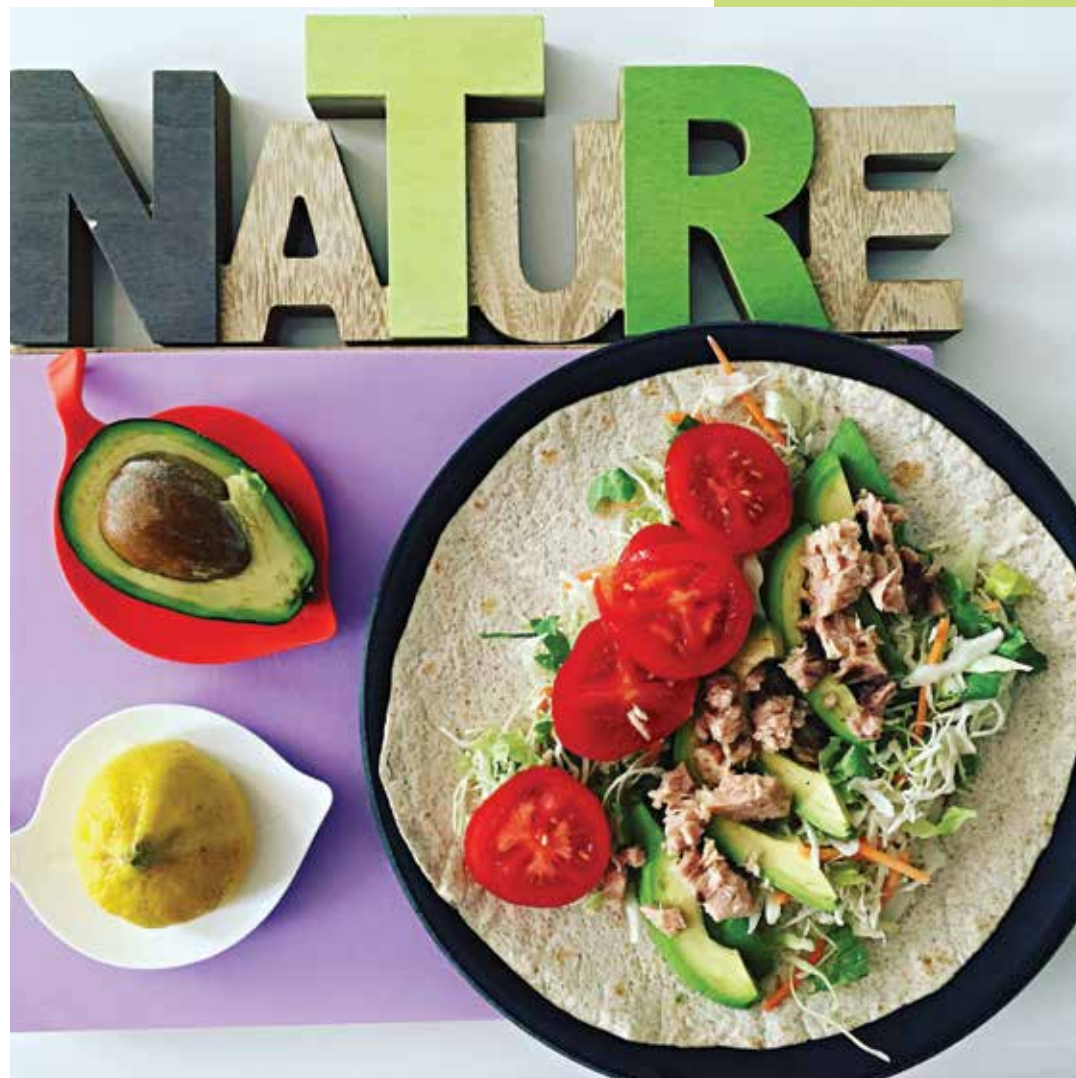
EGY MINISOROZAT ELSŐ EPIZÓDJÁT OLVAS- HATJÁK MOST, AMIBEN KAJÁKRÓL, ÉTRENDEK- RŐL, DIÉTÁS MÓDSZE- REKRŐL ÉS SZUPER- ÉLELMISZEREKRŐL LESZ SZÓ, HOGY CSAK NÉHÁNY DOLGOT EMLÍTSÜNK.

Mondhatnánk, hogy slágertémák a javából, hiszen ebben a kérdésben is ott tartunk, ahol a futballban: mindenki ért hozzá valamennyire. Az internet roskadozik a „jobb nál jobb és hasznosabb” tanácsoktól – igaz, hogy ember legyen a talpán, aki bármelyikre is áment mond. Sorozatunkban Zalai Noémi dietetikus kalauzol bennünket ezen a ma igazán ingoványos terepen, és reméljük, hogy az elpotyogtatott információmorzsáinkból ki-ki fel tud majd csippenteni valami hasznosat.

Noémi egy filigrán, fiatal, csinos nő, az ember nem is gondolná, hogy volt olyan időszak az életében, amikor nem volt elégedett az alakjával és ez indította el a dietetikus pályán, amiből mára hivatás lett. Mielőtt a húrok, pontosabban a rostok közé csapnánk, ismerjük meg őt is egy kicsit.

– **Barna András: Mivel foglalkoztál, mielőtt rátaláltál a dietetikus pályára?**

– Zalai Noémi: A gimnázium után kereskedelmi főiskolára mentem, később pedig a másoddiplomát

marketing szakon szereztem. De hogy őszinte legyek, nem nagyon találtam meg a számításomat ezen a területen, ami abból is látszik, hogy több helyen is kipróbáltam magam, de igazából sehol nem ragadtam meg. Azt gondolom, hogy a pályaválasztásomat inkább a környezetem irányította, semmint a spontán érdeklődés. Az első lányom születése után már tudtam, hogy nem fogok visszamenni a marketingterületre. Már korábban is rendkívüli módon

érdekelt a táplálkozástudomány, állandóan ilyen és ehhez kapcsolódó cikkeket olvastam. Az elszántságot jól jellemzi, hogy egy-egy jobb anyagot ki is nyomtattam, lefűztem, és később szinte bibliaként forgattam. Teljesen beleástam magam a témába.

– **Valami személyes inspiráció vezetett, vagy tényleg csak a téma iránt fellobbant különleges érdeklődés miatt foglalkoztál ezzel ennyit?**

– Mint minden nő, én is elégedetlen voltam

az alakommal szülés után, amin minél hamarabb változtatni szerettem volna. *(Mosolyog.)* És ahogy szerintem sokan hasonló helyzetben, én is elkezdtem valami vállalható fogyókúra-receptet keresni. Minél több ilyen olvastam, annál jobban megerősödött bennem, hogy nekem az nem megy, amikor valaki megmondja, hogy reggel csak egy tojást ehetek, és egy kávét ihatok. Magam kezdtem el összeállítani az étrendemet, és viszonylag rövid idő alatt jó eredményt értem el. A sikerélménynek köszönhetően egy nap azt gondoltam, hogy ez mind szép és jó, de akkor csináljuk ezt komolyan, szakmai alapokra helyezve.

Felhívtam az egyetemem, és megkérdeztem, hogyan lehet dietetikus szakra jelentkezni. A sors fintora, hogy a két diplomám kevés volt ehhez, így le kellett tennem egy emelt szintű érettségizettségügyi alapismeretekből. Erre összességében három hónapom volt, és teljesen egyedül készültem fel. Végül is harmincévesen újfent leérettségiztem, és egyben sikeres felvételit is tettem. Közvetlenül a felvételi értesítő után derült ki, hogy a második kislányomat várom, így az első félévi vizsgaidőszak nehezített pályán zajlott. Egészen konkrétan rendhagyó kép voltam könyvekkel a kezemben a szülőszobán, ugyanis halasztani nem lehetett. *(Nevet.)* De minden jó, ha a vége jó. Lediplomáztam, majd sikerült elhelyezkednem egy állami kórházban, ahol több osztályon kipróbálhattam frissen szerzett tudásomat. Két év után úgy éreztem váltanom kell, átmentem a járóbeteg-ellátásba, és emellett elindítottam a magánpraxist is. Egy amolyan második vonalként ma már számos előadást és továbbképzést is tartok. Egyébként keresem is ezeket a lehetőséget, mert szeretem csinálni.

– Vegyük fel egy kicsit szakmai oldalról is a szálát! Az egész világ főz, és a gasztronómia is egy új aspektusba került az elmúlt néhány évben, viszont ezzel párhuzamosan megjelent az étellekkel kapcsolatosan egy sor probléma is. Ma a laktóz- vagy a gluténérzékenység naponta szóba kerül a közbeszédben, a dietetika pedig szinte újból kinőtt a földből. Szerinted mi okozza, hogy ezek a jelenségek szinte egy csapásra felbukkantak az életünkben?

– Korábban ezzel a szakmával nem nagyon foglalkoztak, az ételdiagnosztika sem volt napirenden, illetve említésre való szinten, pedig ezek a problémák korábban is léteztek már. A felszínre kerülést több körülmény is indukálhatta: egyrészt nagyot fejlődött a diagnosztika, másrészt manapság nagyon sokan foglalkoznak vele. Kifejezetten hétköznapi téma lett arról beszélni, hogy ki mit eszik, és hogy az bio vagy nem bio. Túlzottan nagy hangsúlyt kapott ez a dolog.

– Szerinted valóban drámai a helyzet, vagy pedig a médiának köszönhetően ez is egy kicsit túl van lihegve?

– Én egyértelműen azt gondolom, hogy túl van lihegve. Ha mondjuk ezekből a „trendi” témákból kiemeljük például a glutént, akkor azt láthatjuk, hogy a gluténmentes étkezést már nagyon sokan egyelőre teszik, mi több, összekeverik az egészséges étkezéssel. Aki nem gluténérzékeny, annak kifejezetten nem javasolt, hogy gluténmentes diétát tartson. *Tehát meglátásom szerint óriási tévhitnek élnek ezzel és sok minden mással kapcsolatban is, ami jellemzően a médiának köszönhető. No meg a világháló önjelölt megmondóembereinek. Egy csomó divatdiéta is berobbant a köztudatba, pedig

ezek sok esetben inkább károsak, mint hasznosak. Az egésszel az a baj, hogy mi dietetikusok hiába próbálunk meg ezek ellen a szakmaisággal érvelni, a mi hangunk ma még halkabb, mint mondjuk egy celebé, aki mindenféle előképzettség nélkül diétás tanácsokat ad.

– Ha visszagondolok a gyerekkoromra, úgy rémlik, akkoriban nálunk a diéta akkor került szóba, amikor elrontottam a gyomromat, és mondjuk hánytam összevissza. Ilyenkor azt mondták a szüleim, hogy egyél, fiam, kétszersültet, vagy főztek sóba-vízbe krumplit. Ma mit értünk diéta alatt?

– A diéta görög eredetű szó, gyógyélelmezést jelent. Ma ennek az a lényege, hogy egy speciális étrenddel bizonyos betegségeket gyógyítunk, illetve úgy fogalmaznék, hogy a páciens életminőségét javítjuk, és az esetleges gyógyszeres kezelést hatékonyságát növeljük. A közbeszédben a diéta egy rövid távú dolognak tűnik, amit pár hétig vagy hónapig tart valaki. Azonban nagyon sok esetben élethosszig tart, és életmódváltást igényel. Elég csak mondjuk a cukorbetegségekre gondolni. A magam részéről nem is szeretem már a diéta szót használni, egy ilyen esetben sokkal inkább az életmód-terápia a jó kifejezés. Ugyanis ebben már benne van a táplálkozáson kívül a viselkedésterápia is, amiben már fellelhető egyfajta motiváció. Éppen ezért azt vallom, hogy olyan étrendet kell adnom a páciens kezébe, amit nem esik nehezebb betartani. Ugyanis ellenkező esetben néhány hét után az egész terápia a kukában landolhat.

Amúgy sem szeretem a kampányszerű fogyókúrákat, mert a végén soha nem jól sülnek el, utána jön az úgynevezett jojóeffektus. De azt sem szeretem,

amikor egy női magazin egyhetes diétákat közöl, aminek az eredménye kétséges lehet, arról nem is beszélve, hogy egy hét után ki mondja el az út folytatását?

– A te klientúrában milyen megoszlásban fordulnak elő a „valódi” és – nagyon csúnya szóval élve – a „divatbetegek”?

– Az elején arra gondoltam, hogy az utóbbiak lesznek többségben, akik csak egy kicsit fogyni akarnak, kicsit jobban akarnak kinézni. De tévedtem, mert az esetek 90 százalékában valódi betegség miatt keresnek meg.

– Véleményed szerint ez nem abból adódik, hogy akik csak jobban akarnak kinézni, vagy másként akarnak étkezni, azok először az internetet nézik?

– Nem kutattam az okokat, de az tény, hogy nagyon sokan jönnek már úgy hozzám, hogy elégük van az internet megmondótanaiból, és valódi, szakmai választ várnak a problémáikra. Nem akarok pálcát törni az internet fölött, hiszen az életünk része, viszont akkora információ-tömeg zúdul ránk a világhálóról, hogy ember legyen a talpán, aki eligazodik benne. A hitelességről nem is beszélve.

Illetve van egy nagyon fontos különbség az interneten fellelhető (*nem szakmai*) jótanácsok, és a mi munkánk között: mi nem csak étrendeket adunk, hanem megoldásokat, vagyis beillesztjük a te életedbe azokat a változásokat, amelyeket be tudsz tartani, és amelyektől jobban leszel. Hiszen nemcsak az

étkezési szokásaidat vesszük figyelembe, hanem az egész életviteledet. Mennyit dolgozol, sportolsz-e valamit, hogyan telik egy napod, hol vásárolsz, szoktál-e főzni... Ez csak egy pár olyan kérdés, amit felteszünk a hozzánk fordulóknak. Arról nem is beszélve, hogy nincsenek bárkire ráhúzható sémák.

**AMI A SZOMSZÉDNAK JÓ VOLT,
AZ NEM BIZTOS, HOGY
NEKEM IS JÓ. AZ EGYÉNI
IGÉNYEINKNEK MEGFELELŐ
TÁPLÁLKOZÁS OLYAN,
MINT EGY KULCS A SAJÁT
TESTÜNKHÖZ.**

Azonban ez a kulcs nem egyforma, mindenkinél más a mintázata. De honnan tudjuk, hogy mi a jó nekünk? Hogyan igazodjunk el a sok „jótanács” között, amelyeket az interneten találunk? Ebben segítünk mi....

– Te hogy látod, mennyire elismert ma ez a szakma?

– Ez egy fiatal tudomány, a képzése sem annyira régi, és néhány tíz évvel ezelőtt – kis túlzással – még meg kellett vívnia a saját harcát az orvostársadalommal szemben is. Ma már törvény írja elő, hogy minden kórházban lennie kell dietetikusknak. A képzésük is az orvosi egyetem alá tartozik. De ma már az sem ritka, hogy ételkiszállítók és sportközpontok is foglalkoztatnak dietetikusokat. Éppen ezért én úgy látom, hogy ma a megbecsülésünk sokkal jobb, mint korábban volt, és mi mindennap azon dolgozunk, hogy egyre jobb legyen!

– Az asztalodon van egy okostányért ábrázoló kis műanyag lap, mindenféle instrukciókkal. Ezek szerint létezik egy olyan általános számravezető az étkezésben vagy az

étrendekben, ami betartva előbb vagy utóbb eredményt hozhat?

– Nincs ellentétben az eddig elmondottakkal, ha azt mondom, persze, vannak sémák, amelyek elsősorban betegségek fennállásakor irányadók és alkalmazandók. Mi minden egyes betegségre megtanulunk egy alapsablont, ami a kutatásokon alapul. Tehát vannak bizonyos evidenciák, amelyek működ-

nek, van rájuk garantált tapasztalat. Ha mondjuk te eljőnnél hozzám azzal, hogy megműtöttek, mert ki kellett venni az epehólyagodat, és diétáznod kell, akkor erre létezik egy protokoll, ami előírja, hogyan kell felépítenem a diétádat, ami majd eltart hat hétig. Azonban még a bevált szabályok mellett is szükség van egy finomhangolásra, amiben a páciensnek együtt kell működnie dietetikussal, mert a visszajelzésekből fogom tudni, hogy adott esetben min kell majd változtatni. Ez egy nagyon alapos és időigényes program, ugyanis ebben a szakmában sem mindig egyértelmű minden, sőt! Előfordul, hogy nagyon sokáig kell nyomozni, hogy egy dolog kiváltó okát megtaláljuk.

– **A dietetika hogyan kezeli azokat a kutatásokat, amelyekben bizonyos, sok esetben alaplélmiszereket időről időre pellengérré állítanak vélt vagy valós káros élettani hatásuk miatt.**

Ráadásul megjelentek az úgynevezett szuperélmiszerek is, amelyek mellett viszont sokszor nem szól más érv, mint az évezredes jótékony hatás.

Mi a véleményed erről?

– Be kell vallanom, hogy nem irigylem a laikusokat, hiszen valóban mindig kijön egy-egy új kutatási eredmény, és ez zavarbaejtő lehet. A tojás visszatérő téma, de például nem is olyan régen a vöröshússokkal kapcsolatban is megkongatták a vészharangot. Az információdömping bennünket is befolyásol, és ez ellen csak úgy lehet védekezni, ha az ember naprakész. Rengeteg tudományos és kutatási anyagot olvasok, ennek ellenére sokszor kell úgy kezdenem egy kérdés megválaszolását, hogy a tudomány jelenlegi állása szerint ma ez ez a helyzet. A problémát ebben a kérdéskörben az jelenti, hogy egy-egy kutatás sok időbe, néha évekbe, és sok pénzbe is kerül,

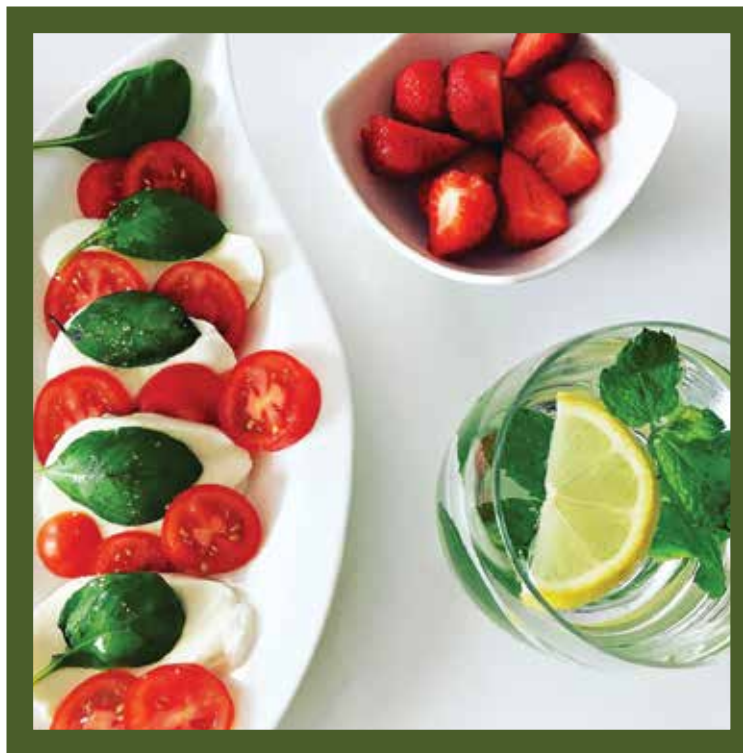

mire publikussá válik, és mondjuk egy korábbi elfogadott helyzetet cáfol vagy más képbe helyez.

A szuperélelmiszerekkel kapcsolatban az véleményem, hogy ezek, ahogy te is mondtad, adott esetben évezredek múlttal bírnak, viszont csak mostanság tágult ki a világ annyira, hogy ezek már a mi mindennapjainkban is elérhetővé váljanak. Készítettem egy összehasonlítást a szuperélelmiszerekkel kapcsolatban, és bizony egyértelműen kiderült, hogy nagyon sok esetben megvannak ezeknek a hazai vagy könnyebben, olcsóbban fellelhető változatai is. Nézzük például a chiamagot. Tulajdonképpen azt látjuk, hogy nem is evilági lény az, aki nem chiapudinggal kezdi a napot.

(*mosolyog*). De például ugyanazokat a kedvező élettani hatásokat tudod elérni azzal, ha például lenmagot keversz a reggeli müzlidbe. Ennek ellenére én azt gondolom, jó az, hogy kinyílt a világ, hiszen lehetőséget ad egyfajta változatosságra. Akinek bejön a chiamag, az szerintem nyugodtan illessze be az étrendjébe, viszont nem kell bigottnak lenni a szuperélelmiszerek tekintetében sem. Nem is olyan régen a kókusztej körül alakult ki ilyen mizéria, sokan úgy tekintettek rá, mint az élet vizére.

– Kicsit más, de mégis ugyan az. A világ iszonyú tempót diktál, és ennek a versenynek az élelmiszeripar is aktív részese, amiben az adalékanyagoktól kezdve az „E-szám”-mizériáig minden benne van. Szerinted kell aggódnunk valami miatt?

AZT GONDOLOM, HOGY AZ EMBER NAGYON JÓL ALKALMAZKODIK A KÖRNYEZETÉHEZ, EZ A TÚLÉLÉSÜNK ZÁLOGA, HA NEM ÍGY TÖRTÉNNE, AKKOR MÁR KIHALTUNK VOLNA. AZ ÉN ELMÉLETEM SZERINT A MAI ÉLELMISZEREKHEZ IS JÓL TUDUNK ALKALMAZKODNI.

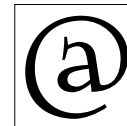
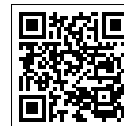
Ezzel nem azt akarom mondani, hogy jó, ha valamin sok tartósítószer, vagy adalékanyag van. Viszont

nem hiszek azokban az összeesküvés-elméletekben, amelyek azt mondják, hogy az élelmiszeripar ki akarja irtani az emberiséget. Ez egy butaság, hiszen mind hazai, mind pedig nemzetközi szinten nagyon komoly ezen a területen az ellenőrzés és a kontroll, figyelik, hogy az egyes adalékanyagok milyen mennyiségben jelennek meg egy-egy termékben. Azt is meg kell jegyeznem, hogy ma alapvető elvárás egy élelmiszertől, hogy tartós legyen, és akkor még nem beszéltem a kívánatos állagáról, színéről, és még sorolhatnám. Ennek a piaci nyomásnak is meg kell felelni, miközben a vásárlók ostorozzák az iparágat azzal, hogy miért tesznek

bele egy termékbe ennyi adalékanyagot.

Én azt szoktam mondani a pácienseimnek is, hogy pánikolni teljesen felesleges és értelmetlen, viszont tudunk tenni magunkért mi is, például, ha tudatosabban vásárolnunk. Ugyanis meg tudjuk találni azokat az alapanyagokat, amelyekben kevesebb a hozzáadott adalékanyag. Ezzel máris sokat tettünk egészségünk érdekében. Összességében azt mondhatjuk, hogy minél kevésbé feldolgozott egy élelmiszer

(lásd kényelmi termékek, levesporok) annál jobb nekünk.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

TRIOTREND
BELTÉRI AJTÓK

MINŐSÉGI AJTÓRENDSZEREK

TRIO TREND KFT.

1117 Budapest, Nádorliget u. 8/F.

tel/fax: +36-1-216-6662, +36-1-455-0491

e-mail: infobp@triotrend.hu ♦ www.triotrend.hu

RABASSA ARQUITECTURA

A CUPRA VÁRA

A barcelonai székhelyű Rabassa Arquitectura tervező stúdió által megálmodott CUPRA főhadiszállás két emeletet foglal majd el, a versenypályák boxutcáinak hangulatát megidéző formában.

Miután a menedzsment tagjainak kinevezésével és a dolgozói létszám 50 százalékkal való bővítésével sikerült egy stabil szervezeti felépítést létrehozni, a CUPRA hozzálátott, hogy megépítse új főhadiszállását. Ezt jelentette be Wayne Griffiths, a vállalat ügyvezető

igazgatója a SEAT & CUPRA on Tour roadshow második állomásán, Liverpoolban.

boxutcáinak hangulatát idézi majd. A barcelonai székhelyű Rabassa Arquitectura tervező stúdió által

írta: MIFERFIAK fotó: SEAT

A SEAT székhelye mellett egy új, multifunkciós épület kínál majd 2.400 négyzetméteren egybefüggő teret a márka számára. Az új főhadiszállás kialakítása pedig a versenypályák

megálmodott CUPRA főhadiszállás két emeletet foglal majd el. Itt kap helyet a márkának az értékesítés, a marketing, a beszerzés és a pénzügyi területek operatív működését irányító központja.

A 10 500 négyzetméteres, természettel körbeölelt

telek az épület mellett egy tágas belső udvart és egy szabadtéri – akár jövőbeni modellek bemutatásának

hátteréül szolgáló – rendezvényre alkalmas hatalmas teraszt is biztosít.

Griffiths az új központ bejelentésének apropóján kiemelte a márka pozitív

fejlődési útját, amelyet 2018-as születése óta bejárt. Hangsúlyozta továbbá, hogy „a CUPRA központok

A BARCELONAI SZÉK-
HELYŰ RABASSA ARQU-
TECTURA TERVEZŐ
STÚDIÓ ÁLTAL MEGÁL-
MODOTT CUPRA FŐHA-
DISZÁLLÁS KÉT EME-
LETET FOGLAL MAJD
EL. ITT KAP HELYET
A MÁRKÁNAK AZ ÉR-
TÉKESÍTÉS, A MARKE-
TING, A BESZERZÉS ÉS A
PÉNZÜGYI TERÜLETEK
OPERATÍV MŰKÖDÉSÉT
IRÁNYÍTÓ KÖZPONTJA.

létrehozása független márkaként való létezésünk csúcspontját jelenti. Célunk, hogy a következő két- négy évben megduplázzuk kiszállításainkat, saját létesítményeinkkel pedig lehetővé válik dolgozói létszámunk 100 fő fölé való növelése illetve a minket világszerte követő autórajonokok körének további bővítése.”

A központ megépítése várhatóan év végéig befejeződik, a megnyitóra pedig előreláthatólag 2020-ban

kerülhet sor. Mivel a CUPRA világkép központjában a versenyzés áll, így a vállalat központi irodáinak ideiglenesen helyet biztosító SEAT Sport épülete is megújul. Ez 16000 négyzetméteres terület átalakul a CUPRA Racing Factory üzemévé. „Ez lesz az új motorsport műhelyünk, ahol a márka következő versenyautóinak fejlesztése és gyártása zajlik majd. A már nálunk fejlesztett új CUPRA TCR előreláthatólag 2020. első negyedévében mutatkozik

be, a CUPRA Racing Factory pedig az elektromos túraautó bajnokságban debütáló CUPRA e-Racer bemutatkozását készíti elő.” – nyilatkozta Antonino Labate, a CUPRA stratégiáért, üzletfejlesztésért és működésért felelős igazgatója.

Emellett a CUPRA márka önálló területet is kap a Casa SEAT épületén belül, amely a spanyol vállalat multidiszciplináris, több területnek is otthont adó jövőbeni épülete Barcelona szívében.

PILVAX HOTEL

KALOCSA

★★★ SUPERIOR

H-6300 Kalocsa,
Szent István király út 21.

T: +36 78 678 678

www.pilvaxhotel.hu
info@pilvaxhotel.hu

Finom kortárs elegancia párbeszéde
az öröklött értékekkel

A műemléki védettséget élvező, történelmi környezetbe simuló épület legnagyobb építészeti értéke az utca felé néző klasszicista homlokzatú épülettömb, ami a külső és belső terek megtartásával az eredeti, 1800-as évekbeli korstílust idézi.

www.pilvaxhotel.hu

SÚLYTALAN PIHENÉS

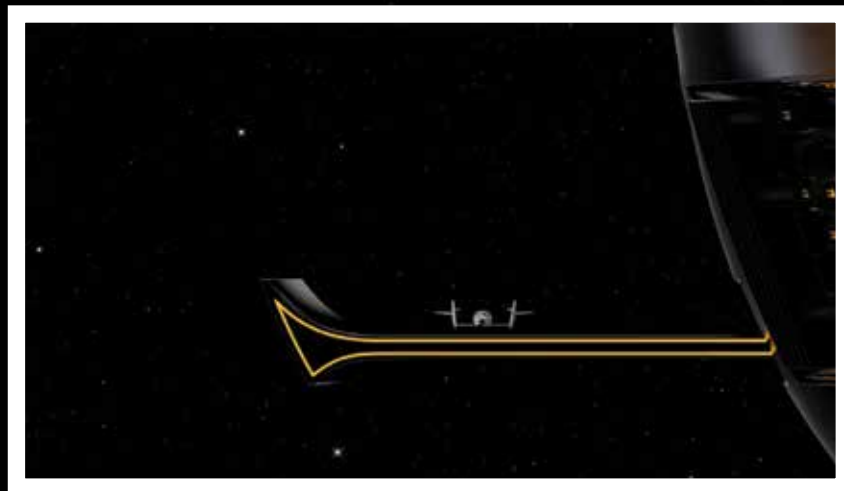
SZÁLLODA FÖLDKÖRÜL

írta: MIFERFIAK *foto:* EUGENI QUITLLET

Az Eugeni Quitllet által megálmodott GalaXsea az első 3D-nyomtatással készült űrvitorlás. A jövő vízióját egy olyan platformként használja az alkotó, ahol egy új szinten kísérletezhet kreativitásával. Ezzel a projekttel Quitllet újra akarja alkotni a jövőről alkotott elképzeléseinket, viszont nem a földön, hanem egyenesen az űrben.

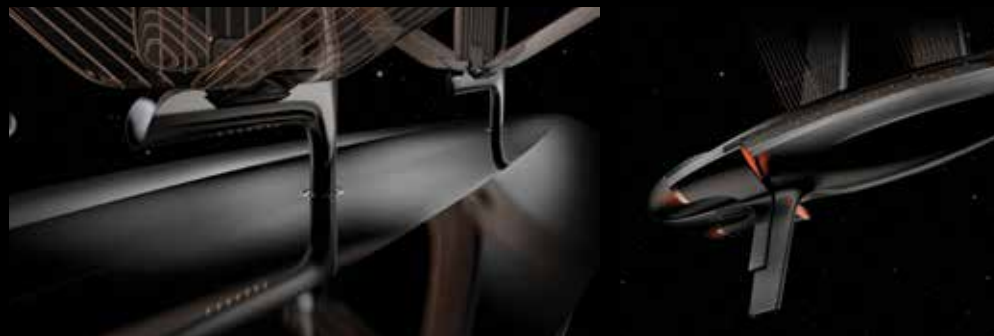
„**Emlékszem,** amikor a jövő egy űrhajóról szólt, amiben el kell hagynunk a földet. A tudósok régóta álmodoznak róla, hogy a holdon élnek, esetleg a Marsra költöznek. A jövő izgalmas számomra, én ezt látom benne.”

DESIGN

A GalaXsea mindenkit tárt karokkal fogad, aki a jövőbe akar tekinteni. Itt szépség és hihetetlen élmények várják az embert. Bent az álom és valóság határai elmosódnak, a lehetőség és lehetetlen már nem állnak távol egymástól.

A GalaXsea 3D-nyomtatással készült, kialakításához pedig méhkaptárokat, csigákat és kagylókat hívtott ihletőképp. Quitllet szerint ez egy folyamatosan növekvő projekt.

A katalán dizájner Eugeni Quitllet 1972-ben látta

meg a napvilágot és a llotjai művészeti iskolában végezte tanulmányait. Magát büszkén nevezi a spanyol nyelvben használatos „Disoñador” néven, ami a tervező és álmodozó összeolvadt jelentésével bír. Az általa elképzelt gravitációmentes jövő, látványát a digitális pontosság és az áramló görbék kombinációja határozza meg.

Az ibizai születésű ipari álmodozó először szülőhelyén látta meg, ahogy a tengerpart egy elhagyatott szakasza ultramodern elektronikus zene csomópontjává válik. Ezután Barcelonába nevelkedett, ahol Gaudi építményei és Mies van der Rohe Pavilonja nagy hatással volt későbbi művészetére, még mielőtt Amerikába költözött. Eugeni Quitllet jelenleg Barcelonában él és dolgozik.

Nyomot hagyunk,
bármerre is járunk.

MAGYAROK A VILÁG
JÁRMŰGYÁRTÁSÁBAN
2020

AUTÓS NAGYKOALÍCIÓ

AMTS
AUTOMOBIL & TUNING SHOW

Hungexpo G pavilon
2020. március 20-22.

OMEGA MÚZEUM, BIENNE

OMEGÁTÓL-OMEGÁIG

írta: LÓRÁNT DOMINIK *fotó:* OMEGA

Az Omega Múzeum megnyitotta kapuit, rögtön a Bienne-i központjuk mellett. A látogatóközpontban részletesen bemutatják az Omega óragyártó cég 125 éves történetét, sőt olyan darabok is megtekinthetők, mint például a 007-es ügynök Speedmaster karórája vagy amelyeket a NASA űrutazói számára készítettek.

A NASA SZÁMÁRA
GYÁRTOTT ÓRÁKNAK
IS KÜLÖN RÉSZLEGET
SZENTELTEK, AHOL
TÖBBEK KÖZT
AZ APOLLO-11
ŰRMISSZIÓ
HOLDSÉTÁJA ALATT
VISELT ÓRÁKAT
LÁTHATJUK, EREDETI
DOBOZAIKBAN

A majdnem ezer négyzetméter alapterületű múzeum épületét az acél és óriási fa gerendák szerkezete jellemzi, amit a díjnyertes építész Shigeru Ban tervezett. A múzeumba belépve az első látványosság rögtön egy korai óraépítő asztala mellett, egy 9 méter hosszú olimpiai futópálya, ahol máris versenyezhetünk az Omega időmérője ellen. A versenyélmény fokozása érdekében ráadásul kettő futósávot építettek, hogy akár a barátainkkal is megmérgetthessünk, ezen a rövidke szakaszon.

Ahogy tovább haladunk a múzeum belseje felé, rögtön megcsodálhatjuk az Omega által gyártott első karórát, ami egy óraszíjhoz hasonló kialakítású, majdnem 50 méteres, bemutató vitrinek sorozatának első állomása. Ez a vitrin egyébként a múzeum teljes hosszán végignyúlik és összesen 64 részre osztható. Megtalálhatjuk benne John F. Kennedy óráját is, amin tisztán látszódik a rendszeres használat nyoma. A látogatók továbbá megnézhetik Elvis Presley óráját is, amit az RCA Records ajándékozott neki az 1960-ban eladott 75 millió lemez elismeréseképpen, amit egyébként a tavalyi évben 1,8 millió dollárért visszavásárolt a kiadó.

A kiállítás tökéletes képet mutat a márka fejlődésének történetéről, illetve a 125 év történelmi eseményeiről és azok hatásairól is. Ezt mi sem mutatja jobban,

AZ OMEGA MÚZEUM MEGNYITÁSÁVAL RÁMUTATTAK ARRA, HOGY A VILÁGHÍRŰ CÉGEKNEK IGENIS BE KELL MUTATNIUK FEJLŐDÉSÜK TÖRTÉNETÉT, HOGY EZZEL IS INSPIRÁLJÁK ÉS BÍZTASSÁK A JÖVŐ NEMZEDÉKÉT.

Smithsonian múzeumba vezető útján, 1970-ben ellopták.

A múzeum Mona Lisája azonban Raynald Aeschlimann, az Omega vezérigazgatója szerint az eredeti Calibre 19. Ez a szerkezet volt az első, amit az

A MÚZEUM MONA LISÁJA AZONBAN RAYNALD AESCHLIMANN, AZ OMEGA VEZÉRIGAZGATÓJA SZERINT AZ EREDETI CALIBRE 19. EZ A SZERKEZET VOLT AZ ELSŐ, AMIT AZ OMEGA, MINT ÓRAGYÁRTÓ CÉG LÉTREHOZOTT.

mint a második világháború óráit bemutató rész, ahol az éjszakai katonai bevetésekre kifejlesztett első Super-LumiNova foszforeszkáló óralappal ellátott karórákat is megtekinthetik az érdeklődők.

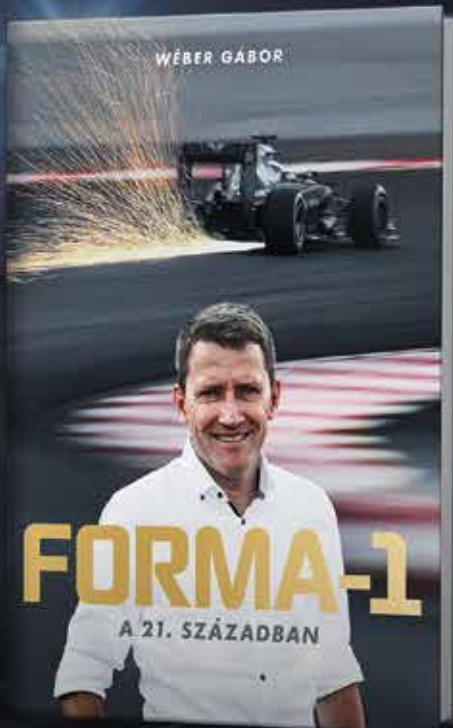
A NASA számára gyártott óráknak is külön részleget szenteltek, ahol többek közt az Apollo-11 űrmisszió holdsétája alatt viselt órákat láthatjuk, eredeti dobozaikban. Amit viszont sajnos nem lehet megnézni az Omega újonnan nyitott múzeumban, az Buzz Aldrin karórája, amit a holdraszállása alkalmával viselt, mivel ezt az órát az egyik

Omega, mint óragyártó cég létrehozott. Állítása szerint ez alapozta meg a vállalat szellemét, illetve amikor Louis Brandt az Omega alapítója, arra a döntésre jutott, hogy Ő nem fog száz embert alkalmazni az órák egyenkénti legyártására. Helyette a nagyléptékű manufaktúrák rendszerében gondolkodott. Aeschlimann állítása szerint Brandt volt az óragyártás Henry Fordja.

Az Omega múzeum megnyitásával rámutattak arra, hogy a világhírű cégeknek igenis be kell mutatniuk fejlődésük történetét, hogy ezzel is inspirálják és biztassák a jövő nemzedékét. „Mi soha nem vagyunk kellően megelégedve az általunk elért sikerekkel.” – mondta Aeschlimann. Mindezt amellet, hogy már fejlesztés alatt áll több ötletük.

WÉBER GÁBOR

FORMA-1

A 21. SZÁZADBAN

Gondokodtál már rajta, hogy hogyan és mennyit változott a Forma-1 a 90-es évek óta? Érdekel, hogy mi a különbség a versenyzők vezetési stílusa között? Tudni szeretnéd, hogy a csapatok milyen pénzügyi háttérrel és technológiai megoldásokkal versenyeznek egymás ellen? És hogy mindez milyen irányba változik 2021-től?

**GYERE VELEM A BOXUTCÁK MÉLYÉRE,
ÉS ISMERD MEG A FORMA-1
MŰKÖDÉSÉNEK MINDEN APRÓ
RÉSZLETÉT!**

Megrendelés: www.gaborweber.hu
vagy keresd a könyvesboltokban.

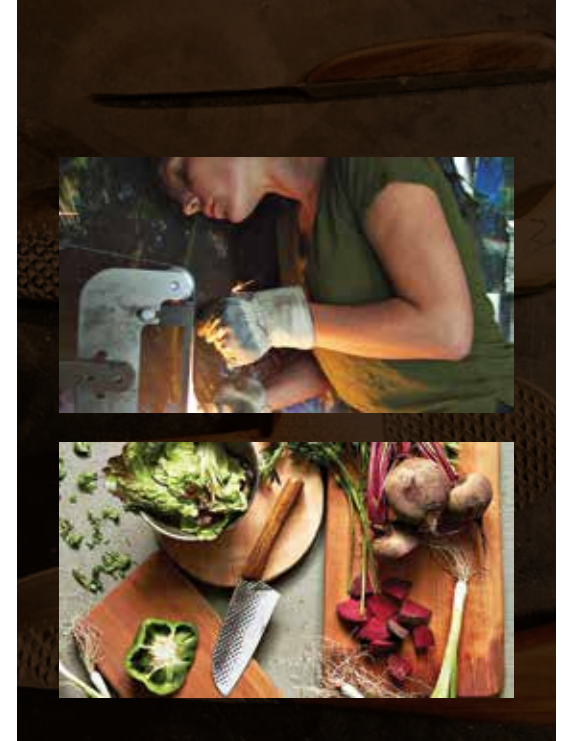
NEW YORK EGYIK LEGKERESESETTEBB
KÉSGYÁRTÓJA

Egy penge történet

írta: MIFERFIÁK foto: CHELSEA MILLER

Chelsea Miller egyedülálló pengéit, melyeket elhasználdott patkolókovács reszelőkből készít, manapság New York legjobb éttermeiben használják.

Amerika északkeleti csücskében található Vermontban nevelkedett hölgy, álmai megvalósításának céljából költözött New York-ba, ahol a brooklyni lakhelyének hátsó kertjében alakította ki késkészítő műhelyét. Pár lépésre a konyhájától már is gépekkel és szerszámokkal töltött műhely található, buja növényekkel határolva. Itt faragja és csiszolja Miller a késeit, a családja gazdaságából származó alma- és juharfából, valamint a környék patkolókovácsaitól összegyűjtött elhasználadott reszelőkből.

A késeket New York néhány legszebb éttermének konyhájában és étkezőjében használják, köztük az Eleven Madison Parkban, ahol sajtkesei az asztalok alaptartozékai közé tartoznak. Egy Chelsea Miller szakácskés átlagos

ára 800 dollár körül mozog, de a nagy érdeklődés miatt nagyjából egy éves várólista alakult ki. Miller a konyha- és sajt-kését kézzel készíti stúdiójában, emellett nemrégiben elkezdte értékesíteni hat, illetve nyolc darabos steak kés készletet, amelyeket Ő tervezett, de a franciaországi Thiers-ben, egy hetedik generációs késkészítő család gyártja. Miller összes kését, a kézzel faragott vágódeszkákat és a bőrből készült késtokokat kizárólag az Ő webhelyén, a ChelseaMillerKnives.com weboldalon vásárolhatjuk meg.

Miller eredetileg azonban színészkedéssel akart foglalkozni, mintsem késkészítéssel. Karrierje szépen is alakult, de elégedetlen volt és többre vágyott.

Folyamatosan kreativitását kihasználva szeretett volna alkotni, így keresett más lehetőségeket is. Noha a fémmegmunkálás, reszelés, csiszolás, fúrás és faragás nem a legnőiesebb tevékenységek, mégis úgy érzi, hogy a késkészítés az a tevékenység, amelyben ténylegesen ki tudja élni kreativitását.

2011-ben, majdnem tíz évvel New York-ba költözése után, apja nagyon beteg lett. Ekkor megragadta a lehetőséget és visszaköltözött Vermontba, hogy kicsit kikapcsolódjon és időt töltsön apjával. Elkezdett barkácsolni a család műhelyében, és nagyon megnyugtatónak, mármár terápiás hatásúnak találta azt. Ekkor talált rá igazi szenvedélyére, ahol nem egy forgatókönyvet követve kellett cselekednie, hanem saját cselekedetei formálták az Ő történetét. Az új szenvedélye a kézzel készített kések gyártása lett,

amelyek egyszerre funkcionális tárgyak és műalkotások is, emellett Millerhez közel álló anyagokból készültek.

Az általa választott alapanyag a lovakat és marhákat patkoló kovácsok által már elhasznált reszelő lett, amelyek magas szénttartalmú acélból készülnek, így ideálisak késpengének, mert tartósan és könnyen élezhetőek. A reszelők érdes felületét nem minden esetben távolítja el

készítő, így nem csak a kései miatt tűnt ki a tömegből Miller, hamar meg is kapta becenevét a „Knife Chick” azaz a Késes Csaj nevet.

Leginkább szüleinek hálás, mivel óriási szabadságot biztosítottak számára fiatal korában és bármibe is kezdett, abban maximálisan támogatták és készítették, hogy folytassa bármi is az, amit tenni akar.

Miller, így a nagyobb kései egy „beépített” konyhai reszelőt is hordoznak magukkal.

Az apja műhelyéből indulva, 2012-ben a már említett brooklyni műhelyében kezdte meg pályafutásának első évét, amikor még csak bolhapiacokra járt késeivel. Ezek után Miller gyönyörű, de szokatlan kései meglehetősen gyorsan felkeltették a szakácsok és gyűjtők figyelmét.

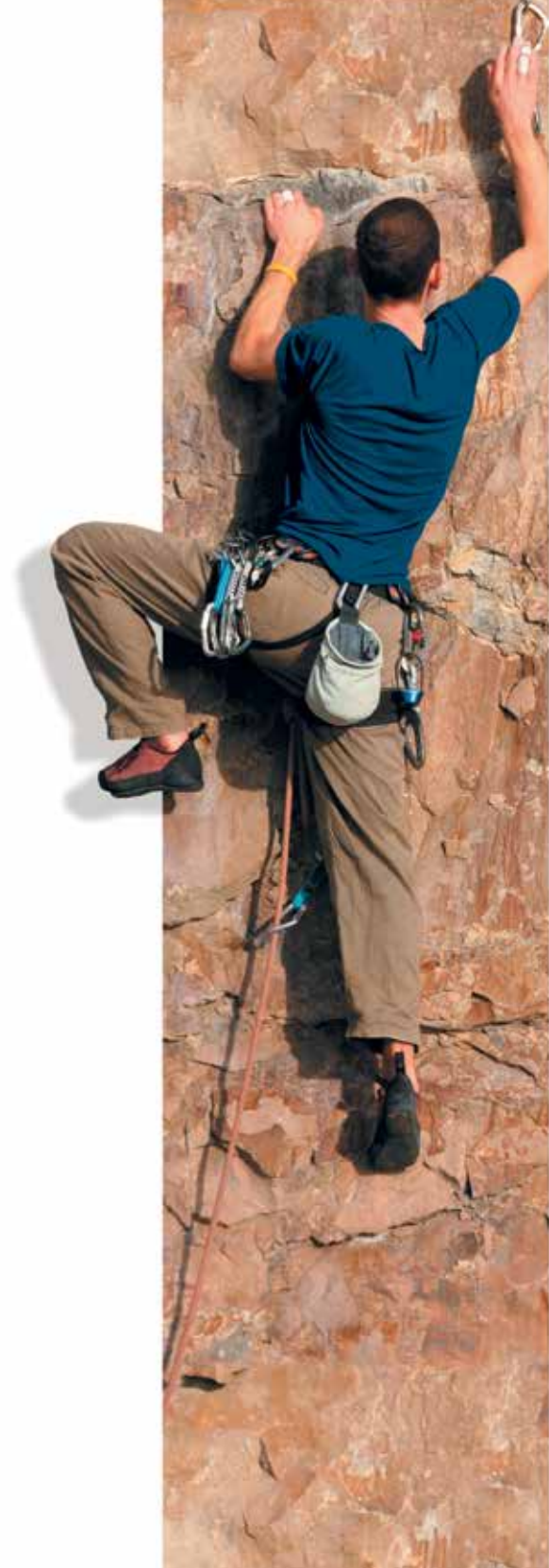
Mivel az iparágban nincs sok női kés-

Miller támogatni akar más nőket is, akiket a tipikusan a férfiak által dominált területeken végzett munka érdekel. Ezért buzdítja őket arra, hogy látogassák meg és ragadjanak kalapácsot. Miller műhelye mindig nyitva áll az érdeklődők számára, akiket szívesen körbevezet stúdiójában, ahol több tucat kés és jó pár vágódeszka várja a kíváncsi látogatókat.

Mi biztosan tudjuk a válaszokat kérdéseire, ha

- okostelefont, vagy táblagépet használ
- adatait rendszeresen több helyről szeretné elérni
- naptárat szeretne megosztani a hatékony munkavégzés érdekében
- gondot okoz a különböző verziójú szoftverek alkalmazása
- közösen szeretne egyidejűleg több földrajzi helyről dolgozni a dokumentumokon munkatársaival
- adatait védett és biztonságos környezetben szeretné tudni

1087 Budapest, Könyves Kálmán krt. 48-52.

Tel.: +36 [1] 204 7730

e-mail: mail@grepton.hu

www.grepton.hu

Az ideális balatoni szálloda családok vendégeinek

A Világos Hotel Balatonvilágos legszebb ösfás partszakaszán található. A szállodából gyönyörű panoráma nyílik a Balatonra. A szálloda 90 klímával ellátott, balkonos szobával várja a vendégeit, melyek zuhanyzóval, mini-hűtővel, műholdas televízióval vannak felszerelve. Családok vendégeink kényelmét, családi, összenyitható szobák valamint kétágyas szobák biztosítják.

COSTA LATTÉK, amikkel ünnep minden pillanat

írta és képezte: COSTA COFFEE

Van, akinek a karácsony a megfeszített munkáról szól az ünnepek előtt. Akad, akinek a végtelen takarítással, konyhai robotolással felemészített órákról. Másoknak a csatákról a fa díszítése idején. A Costánál az Ünnep Rólad szól! A titkos, ünnepi vágyaidról. Azokról a mesés kávékról, forró csokoládékról és sütiokről, amikkel felejthetetlenné teheted a pillanatot! Ünnepi finomságokról, amiket öröm kiélvezni, vagy épp megosztani azokkal, akik fontosak számodra.

Ezt a kívánságot sűrítették bele a Costa Coffee idei évi ragyogóan finom, új italaikba, sőt termékeik esetében most is figyeltek arra, hogy cukormentes / csökkentett cukortartalmú, vagy épp laktózmentes hozzávalókkal készített változatok is elérhetőek legyenek, hiszen az ünnep mindenkié! Az új ízek között köszönthetjük a Golden zserbó lattét, az alkoholmentes Irish Style lattét, valamint a nagy visszatérő Mézeskalács lattét.

MÉZESKALÁCS LATTE ♥ CUKORMENTES SZIRUPPAL IS KÉRHETŐ

Idén is elérhető a Costa karácsonyi kedvence, a Mézeskalács latte, amiben az ikonikus sütemény

Gingerbread Latte

fahéjas édessége vár rád az elmaradhatatlan mézeskalács figura társaságában. Az alaphangulatát a Costa Mocha Italia kávékeverékén és a friss, valódi

tejen felül egy mézeskalács szirup határozza meg, aminek édes, gyömbéres íze kellemesen elegyedik a többi alkotóelemmel.

IRISH STYLE LATTE ♥ AZ ALKOHOL- MENTES CSÁBÍTÓ

Egy latte több hibátlan espresso és forró, texturált tej találkozásánál:

Irish Style Latte

kiérdemelt jutalom a rengeteg munka után, édes énidő, amit bármikor megoszthatunk a szeretteinkkel. Valóra vált karácsonyi kívánság, főleg, ha a receptet ünnepi hozzávalókkal bolondítjuk meg. Erre a Costa esetében sem lehet panasz Irish Style lattéjuk kóstolásakor. A neve és íze talán megteveszthető lehet, azonban mindenkit biztosíthatunk az ír krémaroma valójában 100%-ban alkoholmentes, így csak a vanília és a karamell tökéletes találkozása lehet csak szédítő hatással ránk.

GOLDEN ZSERBÓ LATTE ♥ AZ ARANYLÓ ÜNNEPI BOLDOGSÁG

Golden zserbó latte nagybetűs, aranykeretbe foglalt karácsonyváró ital. Egy tejeskávé, amiben egy klasszikus, ünnepi süteményt

formáltunk kortyolhatóvá kifogástalan, modern alapanyagok felhasználásával. A végeredmény

legalább annyira izgalmas és finom, mint amennyire látványosan elegáns. Aromás espresso, selymes, friss tej, 100% sárgabarack szósz és egy prémi-

Azt kívánom, hogy finom és csillogó legyen

Golden zserbó latte

Red Velvet cake

Wish upon a
COSTA

um pekándiósi francia praliné szerelemgyermeke. Váltsd valóra, amit sosem mondasz ki hangosan: szóljon ez a karácsony a nyugalomról és egy kis kényeztetésről.

COSTÁZZUNK EGYÜTT!

weboldal:

WWW.COSTACOFFEE.HU

NAMI NORI

SUSHI ÚJRAGONDOLVA

írta: LÓRÁNT DOMINIK   fotó: NAMI NORI

Az újonnan nyitott New York-i Nami Nori sushi étterem teljesen új, elérhető és kreatív formában kínálja sushi tekerseit. Amikor a három barát Taka Sakaeda, Jihan Lee és Lisa Limb közösen ettek a három Michelin csillagos New York-i Masa sushi étteremben, rájöttek, hogy ritkán van lehetőségük családtagokat vagy barátokat meghívni egy közös ebédre, az igen magas árak miatt. Ezért a trió összeállt, hogy elindítsák Nami Nori-t, egy nyugodt japán helyet a New York-i West Village-ben.

„ÁLTALÁBAN A
TEMAKIT KÚP
ALAKBAN VAGY
HENGER ALAKBAN
SZOLGÁLJÁK FEL,
DE A MI ÖTLETÜNK
EGY NYITOTT
STÍLUSÚ TEMAKI
VOLT, AMELY
LEHETŐVÉ TESZI,
HOGY LÁSSUK AZ
ÖSSZETEVŐKET.”
– LISA LIMB,
ÜZEMELTETÉSI
IGAZGATÓ.

„GYAKRAN SZERET-
NÉNK MEGHÍVNI
CSALÁDTAGOKAT,
BARÁTOKAT, EGY
KÖZÖS SUSHI
VACSORÁRA, DE EZT
SAJNOS NEM MIN-
DENKI ENGEDHETI
MEG MAGÁNAK JOBB
HELYEKEN, MINT
PÉLDÁUL A MASÁBAN,
AHOL FEJENKÉNT
600 DOLLÁR
EGY MENÜ.

Ekkor jött az ötlet, hogy nem lenne egyszerű nyitni egy éttermet, ahol valóban megoszthatjuk a sushi nyújtotta élményt barátainkkal és családtagjainkkal? Olyan dolgot akartunk csinálni, ami igazán szórakoztató és az emberek számára könnyen elérhető.” – mondta Limb. A majdnem 100 négyzetméteres étterem kialakítását egy modern, kaliforniai tengerparti ház és a hagyományos japán lakások ihlették. Vannak fehérre festett fa asztalok, rattan székek, koptatott padlózat és faltól falig érő ablakok. A 40 férőhelyes étterem a temaki másnéven sushi tekerésre specializálódott, amelyben a friss halat, a zöldsé-

geket és a rizst noriba csomagolják és nagyjából két falat tacoként fogyasztják.

„Általában a temakit kúp alakban vagy henger alakban szolgálják fel, de a mi ötletünk egy nyitott stílusú temaki volt, amely lehetővé teszi, hogy lássuk az összetevőket.” – mondta Limb, az üzemeltetési igazgató.

A sok klasszikus mellett a kínálatban található különlegesebb tekerceket is. A friss lazac és paradicsomos temaki, amelyet hagymakrémmel és metélőhagymával töltöttek, Taka Sakaeda vezető séf ötlete volt. A konyha másik séfje, Jihan Lee, aki nem mellesleg második generációs

A „LUXE” TEKERCEK ÖSZ-
SZETEVOI KÖZÖTT TALÁLHA-
TUNK TENGERI SÜNT VAGY
AKÁR ZÖLDHAGYMÁS HOMÁR
TEMPURÁT YUZU AIOLI-VAL.
MINDEN TEKERCSET LEHET
KÉRNI A TETEJÉN KAVIÁRRAL
VAGY SZARVASGOMBÁVAL.
AZ ÉTTEREMNEK VAN VEGÁN
TEKERCS VÁLASZTÉKA IS.

sushi-séf, különleges temaki alkotása gochujang-gal – koreai vörös paprika pasztával – fűszerezett tengeri sügérrrel, reszelt jégcsapretekkel és koreai bazsalikom levelekkel készül.

A „Luxe” tekercek összetevői között találhatunk tengeri sünt vagy akár zöldhagymás homár tempurát yuzu aioli-val. Minden tekercset lehet kérni a tetején kaviárral vagy szarvasgombával. Az étteremnek van vegán tekercs választéka is, amely többek között magában foglalja a piros miso-ban pirított padlizsánt és a ropogós bojtortján gyökér chipset. Még temaki stílusú desszertjeik is vannak, mint például a zöld teás, csokoládés jégkrém, amit kandírozott pekándióval és karamellel ízesítenek és édes ostyában szolgálnak fel.

“Az étterem nagyon világos és tágas, direkt sok természetes anyag felhasználásával és semleges színpalettával terveztük” – mondta Limb. „Ez valóban egy pihentető környezet. Mindenki ismeri azt az érzést, amikor nyaralni megy, átlépi a hotelszoba ajtaját, és azt mondja: Itt vagyok, kész vagyok pihenni. Ezt a fajta érzést, szeretnénk nyújtani a hozzánk betérő embereknek.”

A Nami Nori fő profilja a vacsora, ennek megfelelően 17:30-tól 23:00 óráig van nyitva hétfőtől szerdáig és a hét többi napján pedig egészen éjfélig, azonban vasárnap zárva tart. Jelenleg egy ideiglenes honlapjuk elérhető csak, ahol máris felvehetjük velük a kapcsolatot asztalfoglalás céljával.

MAGYARORSZÁG ELSŐ BULVÁRMENTES FÉRFIMAGAZINJA ONLINE & PRINT

A MIFÉRFIAK MAGAZINT KAPJÁK A TELJESSÉG IGÉNYE NÉLKÜL: A BMW Group Magyarország Kft., British Automotive Hungary Kft., Ford Magyarország Kft., KIA Motors Hungary Kft., Mali Magyarország Kft., Marso Kft., Mazda Motor Hungary Kft., Pirelli Magyarország Kft., Porsche Hungária Kft., Samsung Electronics Hungary Kft., Toyota Motor Hungary Kft., Volvo Auto Hungária Kft., FCA Central and Eastern Europe Kft.

MiFérfiak.hu – VAN BARÁTOD!

Magazinunkra fizessen elő vagy keresse a legjobb helyeken: a Hotel & More szállodáiban, a Costa Coffee hálózatában, a Lotus Terme Hotel & Spaban, a Pannonia Golf & Country Clubban, a balatonkenesei Marina Porton vagy az Aquaworld SPA-ban.

VENDEGÜNK:

Kiss Miklós

Tervező és képzőművész

*Kép
a képen*

Nánási Pál

CHICARA NAGATA

Motorszobrász

Antoine Dufilho: **FELSZELETETLT,
VALÓSÁG**

OMV
MAXX Motion
Performance Fuels

**VÉDI AZ AUTÓ
MOTORJÁT
EGÉSZ ÉVBEN***

MAXXMOTION: TISZTÍT ÉS TISZTÁN TART.*

- **MEGBÍZHATÓ MOTORMŰKÖDÉS AKÁR -40°C-IG**
- **HOSSZABB MOTORÉLETTARTAM**

*A felsorolt előnyöket a gépjármű, a vezetési szokások és a motor műszaki állapota befolyásolja. Az előnyök alapjául a helyi minimum követelményeket (benzin esetében az MSZ EN228, dízel esetében az MSZ EN 590 szabványok) teljesítő üzemanyaggal való összehasonlítás szolgált. Részletek: www.omv.hu

**Energia
egy jobb élethez.**

BMW X6

BAYERISCHE MOTOREN WERKE

Leier Autó

9024 Győr, Szauter út 9. | Tel.: (+36 96) 513 213 | www.bmw-leierauto.hu

BMW X6 átlagfogyasztás: 7,5 – 13 l/100 km; CO₂-kibocsátás: 196–294 g/km.